

Občinski poročevalec

Občinski poročevalec, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Domžale, izhaja dvakrat mesečno, vse gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Karel Kusar, Matjaž Brojan, Miro Ukmar, Franc Tekavec, Darko Gregnjev, Marjan Bolhar, Stane Oražem, Marija Puki in Jože Skok. Glavni urednik: Karel Kusar, tel.: 721-082, odgovorni urednik: Matjaž Brojan, tel.: 721-686, tehnični urednik: Zdravko Lipovšek, tel.: 721-082. Glasilo izhaja v nakladi 12.000 izvodov in ga tiska Delavska univerza Domžale. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 94, Domžale, naročene oglašne sprejema Delavska univerza Domžale, Kolodvorska 6. Rokopisov ne vračamo, fotografije pa le izjemoma. Glasilo je na podlagi sklepa številka 4211/72 z dne 26. 11. 1974 Sekretariata za informacije Izvršnega sveta SR Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

Glasilo je bilo dne 25. 7. 1970 odlikovano s Priznanjem Skupščine občine Domžale za uspešno informiranje, dne 24. 4. 1974 pa s srebrnim Priznanjem Osvobodilne fronte slovenskega naroda za uspešno informiranje delovnih ljudi in občanov občine Domžale.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA DOMŽALE

Domžale, 6. oktober 1981, Leto XX

Št. 12

KO ZATULIJO VIHARJI
DREVESA SE SVOJIH KORENIN ZAVEDO ...

Slovo od prvoborca

Človek nenehnih bojov, velikih dejanj, borec in tovariš, nosilec partizanske Spomenice 1941 IVAN PIRŠ – RASTKO je odšel ...

Kolovški gozdovi, ki so leta 1941 sprejeli radomeljske prvoborce izpod Kriškarjevih snrek in grožče hrumeli pesem upora in revolucije, so v jesenskem večeru 24. septembra tihotno šumeli poslednjo pesem prvoborcu Rastku v spomin. Temni oblaki, dež in mrak večera so prevzeli naša boleča srca, resnica smrti je razjedala zavest, da odhaja za vedno od nas še eden izmed tistih, ki so živeli življenje revolucionarja in borca, ki so do poslednjega trenutka vztrajali v boju za še srečnejši jutrišnji dan.

Že dolgo smo vedeli za njegovo bolezen, spremljali s skrbjo njegov boj za zdravje, vedeli smo, da kljubuje boleznim s kljeno voljo do življenja in potihoma smo mislili, da bo preživel jesensko krizo. Kot tolikokrat v življenju je tudi tokrat usoda obrnila račune po svoje, smrt, ta večna senca in spremljevalka življenja, je

zarežala globoko bolečino med vse, ki smo Rastka poznali.

Veliko znancev je imel. Prve tovariše in sodelavce si je nabral v mladosti, s katerimi se je srečeval v pevskem društvu, sokolskih vrstah in med športniki. Že takrat je dobro poznal domžalsko – kamniško območje in tudi veliko ljudi.

Kot da bi vedel, da bo vse to potreboval v letu 1941, ko je kot aktivist pripravljaj ljudi na veliki upor, revolucijo in osvobodilni boj. V revolucionarja ga je skovalo življenje že pred drugo svetovno vojno, ko je skušal brezposelnost in številne krivice. Zrastel je v brez-kompromisnega borca, komunista in revolucionarja takrat, ko je soustanavljal Radomeljsko četo in Kamniški bataljon ter pozneje, ko se je boril in opravljal številne poveljniške ter politične dolžnosti v brigadah in 4. armadi. Kot močan in skovan revolucionar je spoznal Gorenjsko, Dolenjsko in Štajersko.

Njegov neutrudni in humani boj za zmago pravice, svobode in lepšega ter mirnega življenja, mu je na prsi pripel partizansko Spomenico 1941 in mnoga priznanja in odlikovanja kot zahvalo za njegovo delo, v katerega je vložil vso svojo voljo in energijo. Vse to mu je načelo tudi zdravje tako, da je zadnja leta preživel kot težki invalid.

Takšna je bila Rastkova revolucionarna in borbena

pot. Vsega tega se moramo spomniti takrat, ko prvoborci omahnejo v smrt. To moramo zapisati tudi ob slovesu zato, da bomo iz njihovega bogatega, revolucionarnega, borbenega življenja vsi, posebno pa še mladina, črpali moč in vero v zmago nad krivicami, nasiljem in terorizmom, ki se še danes porajajo v mnogih predelih sveta. To moramo zapisati tudi zato, da ostajajo spomini na slavne dni med nami živimi, da je pred nami vedno opozorilo, kaj je veliko gorje in kako lepa, neizmerno dragocena sta svoboda in mir.

Komaj dva meseca minevata, ko je Rastko vneto pripravljaj gradivo za proslavo ob 40 – letnici vstaje, vesel je bil, ko je videl na novo urejeno grobišče padlih sredi

Radomelj. Kdo je tedaj mislil, da se bomo tako kmalu pri istem grobišču poslovili od njega?

Dan slovesa je vedno najtežji. Toda v takšnih dneh v popolnosti zaživi v nas večina prvoborcev, junakov in revolucionarjev, pojem tovarišstva dobiva tisto resničnost; ki jo je skovalo življenje v trdem boju za lastni narodov obstoj.

Tovariš Rastko je odšel, nam pa zapustil veliko dolžnost, da bomo dosledno nadaljevali njegovo delo. Tako kot smo rekli ob številnih slovesih našim velikim ljudem, pravimo tudi tovarišu Rastku: iskrena ti hvala za vse in počivaj z zavestjo, da bomo nadaljevali tvojo revolucionarno delo.

Kako potekajo kadrovske priprave in druge aktivnosti na skupščinskih volitve 1982

Izkušnje preteklih volitev članov delegacij in delegacij so narekvale vzpostavitev enotne kadrovske evidence za družbene funkcije. To zahtevo so postavile predvsem občinske konference SZDL in občinski sveti Zveze sindikatov Slovenije kot nosilci vsebinskih organizacijskih in tehničnih ter kadrovskih priprav na volitve. Konkreten dogovor o tem je bil sprejet na regijskih posvetih s predstavniki občinskih in medobčinskih vodstev družbenopolitičnih organizacij v juniju 1980. Organizacijske, tehnične in kadrovske zadeve vezane na uvedbo enotne evidence evidentiranih možnih kandidatov, smo skupaj z občinskimi konferencami SZDL, ter občinskimi sveti Zveze sindikatov zagotovili skoraj v vseh občinah oziroma v temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih. Na evidenci sloni tudi prvo statistično poročilo o evidentiranih možnih kandidatih s stanjem meseca maja letos.

EVIDENCA:

Z uvedbo enotne evidence evidentiranih možnih kandidatov za družbene funkcije smo začeli spomladi letos. Evidenca rabi delovnim ljudem, organiziranim v temeljnih samouprav-

nih organizacijah in skupnostih ob konkretnih kadrovskih pripravah na volitve obeh vrst. Evidenca v TOZD ali v OZD bo oblikovana in tehnično vodena pri njihovih kadrovskih službah,

(Nadaljevanje na 2. strani)

v krajevnih skupnostih pa pri tajništvih KS, medtem ko naj bi bila evidenca za potrebe občine organizirana in vodena pri občinskih kadrovske službah. Neposredna tehnična opravila izvajajo evidentičarji, ki jih za izvajanje teh nalog imenujejo iz vrst delavcev kadrovske oziroma tistih služb, ki za potrebe TOZD uresničujejo kadrovske naloge. V krajevnih skupnostih naj bi te naloge praviloma opravljali profesionalni tajniki, kjer pa teh ni, pa se bodo dogovorili za druge ustrezne kadrovske rešitve znotraj organov KS. Enotna evidenca evidentiranih možnih kandidatov v temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih ter občinah je glede na dogovorjene usmeritve oblikovanja družbeno odgovorna naloga, ki terja od nosilcev obsežna opravila v pripravah na volitve, saj je treba evidenco evidentiranih možnih kandidatov za družbene funkcije oblikovati v 1.184 krajevnih skupnostih in približno 6.713 TOZD in delovnih skupnostih. Prav tako je bilo treba v teh okoljih imenovati evidentičarje, ki prevzamejo nove zahtevne, pomembne in odgovorne naloge v kadrovske pripravah na volitve vseh vrst.

Sprejet je bil tudi dogovor, da morajo občinski sveti Zveze sindikatov razpolagati s pregledom, kje se evidenca nahaja in kdo jo v posamezni TOZD oziroma drugi delovni skupnosti vodi.

Občinska konferenca SZDL je to nalogo prevzela za krajevne skupnosti. Dogovorjeno je bilo, da v temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih najpozneje do 15. maja 1981 opravijo prenos – prepis podatkov iz poprejšnjih evidenc evidentiranih možnih kandidatov v evidenčni listi oziroma za to namenjeno kartoteko. Hkrati pa bi morali na tej podlagi evidentičarji oblikovati statistični pregled evidentiranih možnih kandidatov za člane delegacij, ki delegirajo svoje delegate v skupščine DPS in SIS.

Ta naloga naj bi bila opravljena do 30. maja 1981 za TOZD in KS. Občinske konference SZDL pa so bile dolžne do 12. junija tega leta oblikovati občinsko statistično poročilo in ga posredovati volilni komisiji predsedstva RK SZDL Slovenije.

Že v teku omenjenih aktivnosti smo ugotovili, da občinske konference SZDL ne bodo uspeli do dogovorjenega roka oblikovati občinskih statističnih poročil o evidentiranih možnih kandidatih.

Rok smo zato podaljšali do 25. junija 1981. Do 5. julija je poročilo poslalo 53 občinskih konferenc SZDL. Poročilo niso poslale tele občinske konference SZDL: Laško, Šmarje, Metlika, Trebnje, Škofja Loka, Ilirska Bistrica, Logatec, Vrhnika, Maribor-Ruše, Brežice, Krško in Nova Gorica. Tudi pri občinah, ki so pravočasno poslale svoja poročila, je skorajda pri vseh, zaradi objektivnih razlogov, izpuščenih nekaj TOZD in KS oziroma le-te niso uspeli pravočasno oblikovati – urediti svoje evidence.

TEŽAVE Z EVIDENCO

Več občinskih konferenc je pismeno sporočilo, da v več TOZD in KS še niso uspeli oblikovati evidence oziroma, da imajo nekaj kadrovske težav, to je imenovanje evidentičarjev, to pa ne pomeni, da v teh občinah še niso začeli kadrovske priprav na volitve, ampak do roka niso uspeli ubrati in urediti vseh statističnih podatkov. Vzroke zato je treba iskati v nespoštovanju dogovorjenih nalog, nerazumevanju in tudi nepoznavanju osnovnega namena tovrstne aktivnosti v stalnih kadrovske pripravah na volitve, ponekod tudi v oportunističnem kadrovske služb, v nekaterih občinah pa tudi nezadostne navzočnosti vseh nosilcev vsebinskih, kadrovske in organizacijskih priprav na volitve, še posebej vodstev organizacij Socialistične zveze v krajevni skupnosti in Zveze sindikatov v TOZD. Tudi kasnitev oblikovanja oziroma aktualiziranja kadrovskega sestava koordinacijskih odborov za kadrovska vprašanja in volitve pri krajevnih konferencah SZDL in osnovnih organizacijah Zveze sindikatov so vzrok, da smo z nekaterimi aktivnostmi na volitve v tej fazi v zamudi oziroma le-te sploh niso opravljene. Glede na to ugotovitev morajo vodstva družbenopolitičnih organizacij na temeljni in občinski ravni, kjer ti pojavi obstajajo, takoj proučiti stanje in razviti politične aktivnosti, ki bodo zagotovile, da bodo nadaljnje aktivnosti pravočasno, uspešno in celovito uresničene. Iz poročil konference SZDL je moč tudi zaznati, da si marsikje za to nalogo niso pravočasno pripravili, odlašali so imenovanje evidentičarjev, urejanje evidence, kar vse je vplivalo na to, da niso pravočasno oblikovali statističnega poročila.

Ne glede na to, da vse občinske konference SZDL niso uspeli do dogovorjenega roka zbrati podatkov oziroma oblikovati statističnega poročila,

ocenujemo, da je uvedba enotne evidence kadrov v končni fazi in da bodo občinske konference SZDL zamujeno nadomestile.

ŠIRJENJE KROGA MOŽNIH KANDIDATOV

Z vzpostavitvijo enotne kadrovske evidence je bilo v kadrovske službah TOZD, tajništvih krajevnih skupnosti, kadrovske službah pri občinskih skupščinah in občinskih konferencah Socialistične zveze opravljeno kvantitativno obsežno delo. Zavedati pa se moramo, da je to še podlaga za to, da na podlagi kazalcev, doslej evidentiranih možnih kandidatov vodimo načrtno družbenopolitično akcijo nadaljnega evidentiranja novih možnih kandidatov za družbene funkcije, ki mora biti zasnovana na širjenju kroga evidentiranih možnih kandidatov in ugotavljanju ustrezne strukture, pri čemer velja to še zlasti za ženske in mlade. Ugotovitve namreč kažejo, da evidentiranje možnih kandidatov še ni doseglo zadovoljive širine.

Koordinacijski odbori za kadrovska vprašanja in volitve v KS in TOZD skkupaj z vodstvi družbenopolitičnih organizacij so se sicer ponekod lotili ocenjevanja uresničevanja kadrovske politike in izdelali pregled nosilcev družbenih funkcij in zaporednega opravljanja mandatov v posameznih delegacijah kakor tudi rešitve glede preoblikovanja delegacij, ki delegirajo delegate v skupščine SIS.

NE V KROŽENJE KADROV

Omejitev ponovne izvolitve zaostrejuje vprašanje evidentiranja novih ljudi, če se hočemo izogniti kroženju kadrov ipd. Zato morajo nosilci kadrovske priprave na volitve povezovati z oceno delovanja delegatskega sistema in razmerij v temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih. V tem obdobju tudi še nimamo podatkov o tem, koliko je evidentiranih možnih kandidatov za nosilce individualnih funkcij tako na ravni občin kot za potrebe republike in federacije.

Po podatkih 53 občinskih konferenc SZDL je bilo do 30. maja 1981 za opravljanje funkcij člana delegacije, ki delegirajo delegate v skupščine DPS in skupščine SIS v SR Sloveniji skupno evidentiranih 219.949 delovnih ljudi in občanov. V istih občinah je bilo evidentiranih pred kandidacijskimi konferencami leta 1978 21.460 možnih kandidatov več, kot jih po treh letih od takratnih voli-

tev prikazujejo občinske konference SZDL. Če pri tem upoštevamo, da smo leta 1980 od občinskih konferenc SZDL dobili podatke, da je bilo od skupščinskih volitev 1978 do leta 1980 v temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih evidentiranih cca 17.000 novih možnih kandidatov, bi bilo moč razumeti, da je ob vzpostavitvi enotne kadrovske evidence stanje evidentiranih za cca 38.000 možnih kandidatov manjše kot leta 1978. Ugotovljena razlika manjšega števila evidentiranih je nastala zato, ker nekatere TOZD in KS še niso do roka pripravile statističnega poročila in bodo ti podatki lahko zajeti šele v drugem poročilu, to je v jeseni letos. Delno pa je ta razlika tudi posledica takratne neurejene evidence, saj so bili posamezniki v isti temeljni samoupravni skupnosti evidentirani večkrat. Več delovnih ljudi je v tem času tudi menjalo zaposlitev, kar evidenca evidentiranih možnih kandidatov doslej ni spremljala. Na te pojave nas je opozorilo več občinskih konferenc SZDL in prav vzpostavitev enotne kadrovske evidence prispeva k odpravljanju teh pomanjkljivosti.

Za skupščine DPS je bilo do 30. maja 1981 evidentiranih 71.868 možnih kandidatov, za skupščine SIS pa 148.081 možnih kandidatov, torej za skupščine SIS le enkrat več kot za skupščine DPS. Po podatkih ob preteklih skupščinskih volitvah je bilo za skupščine DPS oblikovanih 5.793 delegacij, za skupščine SIS pa 16.960 delegacij. Glede na to bi ob pravilni usmerjenosti stalnih kadrovske priprav na volitve in poznavanju razmer v temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih ter občinah ne smelo biti tolikšnega zaostajanja evidentiranih možnih kandidatov, kar ne bo omogočalo kvalitetnega izbora kandidatov. To opozorilo je še toliko pomembnejše če upoštevamo, da so med doslej evidentiranimi tudi taki, ki jim kandidiranje pomeni tretji mandat v isti delegaciji. Tokrat ugotavljamo med evidentiranimi tudi podatek, ki kaže, da je za skupščine DPS evidentiranih 4,46 % za skupščine SIS pa 5,09 % pripadnikov drugih narodov in narodnosti.

Odstotek evidentiranih žensk je v primerjavi s podatkom ob letu 1978 rahlo upadel (1978 : 36,23 1981 : 35,64) in sicer za 0,59 odstotka. Najbolj je upadlo število evidentiranih žensk za skupščine SIS. Leta

900 tisoč za jesensko setev

Široka akcija za letošnje jesenske setev, ki pospešeno poteka tako v državi, kakor tudi v Sloveniji, ne teče mimo zasebnih kmetijskih proizvajalcev v naše občini. V akcijo za večjo setev pšenice se je preko krajevnih konferenc SZDL vključila Kmetijska kooperacija, ki vodi strokovne razgovore s kmeti o setvi pšenice. Materialni pogoji za letošnje setev so zagotovljeni, saj je izvršni svet Skupščine občine Domžale zagotovil 900 tisoč dinarjev in to za semena, umetna gnojila in zaščitna sredstva. Ravno tako pa so znani ekonomski pogoji pridelovanja, kajti izvršni svet je zagotovil tudi sredstva za obresti.

Na podlagi razgovorov bi morali v občini pridelati 400 ton pšenice za kar je predvideno okoli 200 ha primernih površin. Glede na razpoložljive površine in materialna sredstva ter dogovore bi ta cilj lahko dosegli. S tem bi na območju občine izkoristili tiste dane možnosti, s katerimi razpolagamo, seveda ob tem, da ne bi smeli zapostavljati še vseh tistih površin, ki so primerne za prijelo govedi in mlečno proizvodnjo.

Dosedanji razgovori so poka-

zali, da med kmeti vlada pripravljeno in da so prizadevanja dobro zastavljena. Pri tem pa velja poudariti, da bo akcija še potekala, ker bi bilo nesmotrno, da ne bi pogodbeno zasejali površine s pšenico, za katere je zagotovljena ekonomska rentabilnost preko občinskih in republiških intervencijskih skladov. Povečanje proizvodnje hrane je v sedanjih razmerah doprinos k stabilizaciji, ki lahko prispeva znaten delež tudi k izboljšanju trgovinske bilance.

Uresničitev zastavljenega programa pa pomeni tudi uresničevanja dela srednjeročnega programa, ki predvideva, da bo kmetijska proizvodnja rasla po enaki stopnji, kot industrijska proizvodnja. Seveda pa bomo morali poskrbeti tudi za tisti del pšanih prizadevanj, v katerih načrtujemo pridobivanja novih kmetijskih površin s melioracijami, in to predvsem ob Rači in Radomlji. Tudi to akcijo bo potrebno poživiti preko Kmetijske zemljiščne skupnosti in Območne vodne skupnosti, ki sta nosilca teh obsežnih in zelo pomembnih del v razvoju kmetijstva v naši občini.

ar

(Nadaljevanje z 2. strani)

1978 jih je bilo 40,76 %, stanje letos pa je 38,43 %. Za skupščine DPS je evidentiranih 0,55 % manj kot ob preteklih volitvah.

Med evidentiranimi možnimi kandidati je 20,88 % starih do 27 let, kar je za 3 % manj kot leta 1978. Če dopuščamo možnost, da podatki kažejo strukturo izpred treh let, je verjetno ta odstotek realno še nižji, saj je vsaj del mladih že presešel to starost, kar pomeni, da bo treba za zagotovitev ustreznih navzočnosti mladih bolj kot doslej načrtno usmerjati evidentiranje. Kar za 4 % manj je evidentiranih za člane delegacij za skupščine SIS, za skupščine DPS pa 3, manj kot ob zadnjih volitvah.

Znatno je porastel odstotek evidentiranih možnih kandidatov izmed občanov in delovnih ljudi, ki opravljajo svoje delo na vodilnih delovnih mestih. Tako je bilo leta 1978 med evidentiranimi 2,62 % možnih kandidatov na vodilnih delovnih

mestih; letos pa je izmed teh struktur evidentiranih 3,61 odstotka. Tu moramo opozoriti na nesorazmerje med evidentiranimi možnimi kandidati v združenem delu in v KS. V krajevnih skupnostih jih je evidentiranih 0,46 % manj kot v združenem delu. Postavlja se vprašanje, kaj z 2,88 % evidentiranimi možnimi kandidati v združenem delu, saj delavci na vodilnem delovnem mestu hkrati v lastni delovni organizaciji ne morejo opravljati funkcije člana delegacije. Glede na to, da so delovni ljudje in občani, ki opravljajo vodilno delovno funkcijo, lahko pomemben del v strukturi delegacij v krajevnih skupnostih, bi kazalo opozoriti nosilce kadrovskih priprav, da v medsebojnem dogovoru koordinacijski odbori za kadrovska vprašanja in volitve kadrovske preusmerijo evidentiranje delavcev, ki opravljajo naloge na vodilnih delovnih mestih iz združenega dela, med evidentirane možne kandidate v krajevnih skupnostih in tudi za družbene funkcije v skupščinah SIS.

KAKO URESNIČUJEMO RESOLUCIJO O DRUŽBENO EKONOMSKI POLITIKI IN RAZVOJU OBČINE DOMŽALE V LETU 1981 V PRVIH OSMIH MESECIH LETOŠNJEGA LETA

Vse sile za konvertibilen izvoz

V letu 1981 je uresničevanje resolucije o družbeno ekonomski politiki in razvoju občine za leto 1981 na posameznih področjih uspešno, na nekaterih področjih pa ne dosegamo planiranih rezultatov.

V resoluciji za letošnje leto je predvidena 6 % rast industrijske proizvodnje. V primerjavi s prvimi osmimi meseci preteklega leta se je fizični obseg industrijske proizvodnje povečal le za 0,7 %. Vzrok za stagnacijo proizvodnje so bile pri večini organizacij združenega dela težave pri preskrbi z repromateriali, ki so posledica pomanjkanja deviznih sredstev za uvoz surovin in pomanjkanja repromaterialov na domačem trgu. Po ocenah organizacij združenega dela naj bi se ob koncu leta fizični obseg proizvodnje povečal za okoli 4 %, kar pa je za 2 % manj, kot je bilo predvideno z resolucijo. Takšen obseg proizvodnje naj bi dosegli ob največjih naporih samih organizacij združenega dela, kljub znanim rigoroznim omejitvam na področju uvoza repromaterialov.

Na področju kmetijstva so rezultati ugodnejši; 4 % rast kmetijske proizvodnje bo predvidoma dosežena. Porast kmetijske proizvodnje gre na račun povečane proizvodnje v družbenem sektorju.

ZUNANJETRGOVINSKA MENJAVA

Na področju zunanjetrgovinske menjave so rezultati po osmih mesecih v globalu ugodni; uvoz se je povečal za 15 %, izvoz pa za 25 %. Izvoz je za 20,3 % večji od uvoza. Neugodna pa je struktura izvoza po skupinah držav. Tako je izvoz v razvite zahodne države za 5 % manjši kot v enakem obdobju preteklega leta, izvoz v socialistične države se je povečal za 49 % v države v razvoju pa za 71 %.

V strukturi izvoza odpade 38 % vrednosti na razvite zahodne države (v letu 1980 - 50 %), na socialistične države 44 % (v letu 1980 - 37 %) in na države v razvoju 18 % (v letu 1980 - 13 %). Takšna izvozna usmerjenost je posledica boljših dohodkovnih rezultatov, ki jih prinaša izvoz na klirinško področje. Ker pa so ekonomski odnosi s tujino, predvsem nezadostni rezultati pri izvozu na konvertibilno področje, osred-

nji problem sedanjih gospodarskih razmer in razvojne problematike SR Slovenije in SFR Jugoslavije, bo potrebno tudi v občini vložiti vse napore, da se do konca leta povečuje zlasti izvoz na konvertibilno področje. V ta namen so potekali tudi razgovori med predstavniki IS in organizacijami združenega dela v občini. Pri tem je bilo osnovno izhodišče, da od izvoznih planov usklajenih v Samoupravni interesni skupnosti SR Slovenije za ekonomske odnose s tujino, ne moremo odstopati in je zato zaostrena odgovornost posameznikov in OZD za njihovo izvrševanje. K nujnosti povečanja izvoza in preusmeritve izvoza na konvertibilna tržišča pa bodo prispevali tudi administrativni ukrepi na področju omejevanja uvoza repromaterialov in surovin.

RAST OD v II. polletju bo nekoliko hitrejša

Finančni rezultati za prvo polletje kažejo, da bodo planirani nominalni porasti dohodka zaradi visoke rasti cen doseženi in preseženi (indeks 1-6=135). Ob počasnejšem naraščanju sredstev za osebne dohodke (indeks 123) se nadaljuje proces krepitve materialne osnove

(Nadaljevanje na 4. strani)

zdrženega dela. Sredstva za osebne dohodke so v prvem polletju zaostajala za 15 % za rastjo dohodka (resolucijska usmeritev je 5-odstotno zaostajanje). Ocenjujemo, da bo rast osebnih dohodkov v drugem polletju nekoliko hitrejša tako, da bo doseženo resolucijsko razmerje. Vendar pa zaradi visoke inflacije in nizke rasti proizvodnje, realne rasti osebnih dohodkov ne bo moč ohraniti na lanskoletni ravni. V prvih osmih mesecih letošnjega leta so realni osebni dohodki v občini za 12 % nižji kot v enakem obdobju preteklega leta.

Kolikšno zaposlovanje?

Na področju zaposlovanja predvideno povečanje števila zaposlenih za 1,5 % ne bo doseženo.

V prvih sedmih mesecih letošnjega leta je indeks zaposlenih 99 (v gospodarstvu 99, v negospodarstvu 102). Večja rast zaposlovanja v negospodarstvu je v glavnem posledica povečanih zmogljivosti v drugi polovici preteklega leta (OŠ Venclja Perka, vrtec Moravče) in v prvem polletju letos (ZD Domžale – Trakt C).

V prvem polletju letošnjega leta so se izplačila za investicije v osnovna sredstva glede na enako obdobje lani povečala za 41 %. Na področju gospodarstva je bilo realiziranih 89 % celotnih investicij, na področju negospodarstva pa 11 %. Investicijska aktivnost se bo v drugem polletju letošnjega leta nujno zmanjšala zaradi zakonskih predpisov, ki rigorozno omejujejo investicije na področju negospodarstva, na področju gospodarstva pa bodo realizirane le tiste, ki ustrezajo kriterijem prestrukturiranja gospodarstva.

Na področju politike cen sta skupnost za cene in izvršni svet dosledno izvajala dogovorjene usmeritve. Skupnost za cene je sprejela program izvajanja poli-

tike cen v letu 1981 za obrtne, komunalne, kulturne in ostale storitve ter stanarine. Cene storitev ne bi smele biti v povprečju višje za več kot 22,5 %, cene proizvodov pa za 26,7 %. Skupnost za cene bo za vsak mesec do konca leta analizirala gibanje cen za najpomembnejše skupine proizvodov in storitev. Podatki bodo osnova za odločanje o sprejetju potrebnih ukrepov za uresničevanje določil dogovora o uresničevanju politike cen v letu 1981.

SPLOŠNA IN SKUPNA PORABA

Na podlagi ustreznih dogovorov in samoupravnih sporazumov, se skupna in splošna poraba gibljeta v z resolucijo predvidenih okvirih. Sredstva za zadovoljevanje skupnih potreb naj bi po resoluciji rasla za 10 % počasneje od rasti dohodka, sredstva za zadovoljevanje splošnih družbenih potreb pa za 15 %. Interesne skupnosti s področja družbenih dejavnosti so sredstva za realizacijo programov v svojih planih uskladile z ocenjenimi porasti dohodka za leto 1981. Ker bo indeks porasta dohodka višji od planiranega, bodo le-te v skladu z navodili Zavoda SRS za družbeno planiranje lahko opravile medletno valorizacijo sredstev za osebne dohodke in materialne stroške ter za socialne pomoči.

Tako bodo ustvarjeni približno enaki pogoji gospodarjenja v organizacijah združenega dela s področja družbenih dejavnosti in omogočeno nemoteno uresničevanje socialnih pravic občanov. Celotna revalorizirana sredstva pa se bodo gibala v okvirih, določenih z resolucijo o uresničevanju ekonomske politike v letošnjem letu. Presežki, ki se bodo oblikovali na področju skupne porabe, se bodo usmerjali za izvozne stimulacije na nivoju republike in občine.

MIMA

Mengeški komunisti so kos nalogam

Mengeška OO ZK šteje 41 članov, kar je sorazmerno malo, vendar pa je ob tem treba takoj pripomniti, da deluje veliko bivših članov v svojih novih okoljih, ko se zaposli izven krajevne skupnosti. Vsekakor pa je v vrstah komunistov premalo mladih.

Mengeški komunisti sproti rešujejo vse težave, ki se postavljajo pred delovne ljudi. Sestanke imajo najmanj vsak mesec, če pa se izkaže, da je treba pretresti in pomagati urediti kaj zelo aktualnega, tudi večkrat na mesec.

V obdobju pred volitvami posvečajo še posebno pozornost evidentiranju novih članov, saj je nedopustno, da je vmes tako malo mladih. Res je sicer, da samo članstvo ne pomeni veliko, če je potem član neaktiven, kljub temu pa bi bilo nujno potrebno vključiti več mladih. Ne gre za zamenjavo generacij, ampak za popestritev starostne strukture članstva. V obdobju pred volitvami v prihodnjem letu bodo temu posvetili precej več pozornosti kot doslej.

Ugotavljajo, da je sodelovanje z OO v tozidih na primerni ravni. S tem mislijo tudi nadaljevati, posebno primerna oblika pa je tudi skupni sestanek, ki so ga imeli v Mengšu pred nedavnim.

Glede takšnih skupnih sestankov meni sekretar OO v mengeški krajevni skupnosti Boris Kalan, da bi morali biti pogostejši, saj bi se komunisti radi med sabo kaj več pogovorili o skupnih težavah. Prav tako so izredno zanimiva oblika sestajanja tudi predavanja odprtega tipa, katerih se bi lahko udeležil vsak, ne samo član ZK. Pred nedavnim je v Mengšu predaval tov. Kušar, radi pa bi pridobili k sodelovanju tudi druge znane novinarje in politike.

Sodelovanje z drugimi DPO v krajevni skupnosti je dobro, kar se je izkazalo tudi ob letošnjem praznovanju krajevnega praznika. Zaželeno pa bi bilo več tovariških srečanj med domžalskimi komunisti. Mengeški komunisti se dobro zavedajo, da jih čaka precej dela v pripravah na 1. kongres ZKS.

V zadnjem času pa je bila v Mengšu najbolj pereča tema glede zbiranja nekaterih mladincev in mladink v drevoredu v bližini šole ter v prostorih opuščene vrtnarije ob šoli. Mladinci, predvsem motorizirani, so divjali po parku, v večernih in tudi nočnih urah pa so se

predajali pijančevanju, zavažanju mladoletnic in nasploh nekulturnemu izživljanju v nočnih urah.

Mengeški komunisti ugotavljajo, da imajo mladinci v Mengšu veliko premajhen prostor za zbiranje (v prostorih krajevne skupnosti) in da bi morali nujno dobiti takšnega, da bi se lahko pod primernim vodstvom odvijali plesi in druge družabne prireditve za mlade. Tako delavci osnovne šole kot vse DPO in društva morajo poskrbeti, da ne bo prihajalo do podobnih izgredev, ki se dogajajo v imenu punka, ki naj bi imel za osnovno geslo A-anarhija, nered. Prvi koraki za izboljšanje te problematike so že storjeni.

Ivan SIVEC

OBVESTILO UPOKOJENCEM

Upokojenci, ki prejemajo manj kot 5.100 din pokojnine in izpolnjujejo pogoje, so upravičeni do posebnega vrstnega dodatka. Zahtevek lahko vložijo sami pri Reg. zdr. skupnosti Domžale, Ljubljanska 70 ali pri Društvi upokojencev v Domžalah, Mengšu ali Moravčah. Oni, ki so v avgustu vložili zahtevek, so dodatek že dobili izplačan in bodo na vse skupaj 1.10.81 prejeli 10 % povečanje pokojnine.

Stanovanjski blok za upokojence gradi Obnova ob Ljubljanski cesti. Prijave sprejemajo stanovanjska komisija pri vseh treh društvi upokojencev v občini Domžale.

Ivan Redenšek

OGLAS

Manjše stanovanje, 1-sobno ali 1 in polsobno, opremljeno ali neopremljeno, išče mlada družinica v Domžalah ali njeni okolici. Stanovanje zelo nujno potrebujemo zaradi menjave zaposlitve. Ponudbe pod „solidni in redni plačniki“.

OGLAS

Vzeta mi je bila breja psica – labrador. Kdor bi karkoli vedel o njej, naj mi sporoči na naslov: Bogataj, Cesta talcev 23, Domžale.

OGLAS

Po izredno nizki ceni prodam črno-bel televizor RR Niš. Bogataj, Cesta talcev 23, Domžale.

Odgovornosti komunistov v sedanjem trenutku

GOSPODARSKA STABILIZACIJA, BOJ ZA IZVOZ, PREDVOLILNA AKTIVNOST V ZK, PRIPRAVE NA VOLITVE 82, IZOBRAŽEVANJE IN USPOSABLJANJE — OBVEZUJEJO KOMUNISTE V VSEH SREDINAH IN NA VSEH NIVOJIH

Posvetovanje sekretarjev osnovnih organizacij ZK, ki je bilo 22. septembra v Jamarskem domu na Gorjuši, je postavilo v ospredje številne naloge, ki se pojavljajo v naši družbi in katerim mora Zveza komunistov posvetiti še prav posebno pozornost. Gospodarska situacija je vedno bolj zapletena in posebno izvoz zahteva nove spodbude, predvolilne priprave v ZK zahtevajo obračun o opravljenem delu in kadrovske reševanje, volitve 82 narekujejo široko evidentiranje, saj bo od tega v veliki meri odvisen nadaljnji razvoj delegatskih odnosov na vseh toriščih dela; spoznavanje zunanje-politične situacije pa pomeni enega od vidikov izobraževanja, ki ga moramo v ZK še bolj izpostaviti in dosledno sprovajati.

GOSPODARSTVO

O doseženih gospodarskih rezultatih v prvih osmih mesecih letošnjega leta sta spregovorila predsednik Izvršnega sveta Herman Breznik in predsednik Komiteja za ekonomski razvoj Milan Moralt. Opozorila sta na ocenjevanje doseženih rezultatov, posebno še o prizadevanjih za večji izvoz na zapadno tržišče, o investicijah in o prizadevanjih za realno potrošnjo na področju splošne in skupne porabe. Še posebej je bilo izpostavljeno vprašanje kmetijstva in zahtevne naloge na tem področju, kar se v nekem smislu povezuje tudi s preskrbo in založenostjo trga.

Ker o tem pišemo obširneje v drugih sestavkih v današnji številki, naj navedemo le tiste zaključke, ki so bili izpostavljeni kot še prav posebna naloga vseh komunistov v naši občini:

1. Ker je fizični obseg proizvodnje v razkoraku s planskimi predvidevanji, je v vseh sredinah potrebno povečati produktivnost, delovno disciplino in odgovornost. To pa narekuje vsem komunistom aktivno delovanje tako pri vodenju in pri doslednem sprovajanju samoupravnih odločitev, ki v tem trenutku dobivajo še prav posebno mesto.

2. Problematika izvoza ne sme biti samo stvar ozkega kroga ljudi, in tudi odgovornost za iskanje novih možnosti, saj bo od izvoza odvisen uvoz, s tem pa tudi poslovanje. O tej problematiki je potrebno do-

sledno informiranje slehernega delavca.

3. Na področju gospodarskih in negospodarskih investicij je potrebno prekiniti z dosedanjo prakso, kar izvira tudi z že sprejetih odločitev. Čeprav je na tem področju vzpostavljena evidenca stanja, pa bo potrebno posvetiti veliko pozornost predvsem investicijam v krajevnih skupnostih, ki so vezane na samopriskupke občanov. Pri tem bo potrebna velika dejavnost komunistov, da ne bi zaradi nastale situacije prihajalo do neljubih zapletov in neugodne politične situacije, ki bi lahko nastale tedaj, če vseh problemov ne bomo usklajeno in življenjsko razreševali.

4. Na področju kmetijstva čakajo komuniste v vseh sredinah še posebne naloge, saj postavljenih rezultatov glede jesenske sešve in skrbi za obdelovanje zemlje ne bomo uresničili brez enotne akcije in prizadevanja vseh dejavnikov na tem področju.

5. Vprašanja kompenzacij, izvoznih stimulacij, presežkov samoupravnih interesnih skupnosti in njihovo prerazporejanje, priprava planov za prihodnje leto nalagajo vsem organom in organizacijam veliko odgovornost, kar pomeni še večjo prisotnost komunistov, da bodo vse odločitve stvarne in pogojevale tudi sprejemanje realnih ukrepov.

VOLITVE 82 IN DELEGATSKI SISTEM

Nadaljnji razvoj delegatskih razmerij in celotnega sistema bo odvisen od široke akcije evidentiranja, ki mora najti pot v vsako delovno organizacijo in krajevno skupnost, je poudaril sekretar Občinske konference SZDL Miro Ukmar. Čeprav sta neposredna nosilca vseh teh priprav na volitve Socialistična zveza in Zveza sindikatov, pa to obvezuje tudi vse subjektivne sile, posebej pa še Zvezo komunistov, da se vključujejo v vse faze predvolilnih aktivnosti.

Samoupravni sistem je pot, ki smo jo smelo začrtali v družbi. To je sila, ki onemogoča razbohotenja administrativnih odločitev, to je iskanje pravic, ki so povezane z odgovornostjo, je v uvodnih besedah poudaril predsednik Skupščine občine Jernej Lenič. Pri dosedanjih ocenah delegatskega sistema smo marsikaj opazili, kar kaže tudi nekatere negativnosti, ki se izražajo v težnjah za oženje delegacij, za pojmovanje, da je samoupravno in delegatsko odločanje preveč zapleteno in včasih neučinkovito in drago. Tega ni mogoče povsem zanikati, vendar moramo za takšno stanje poiskati tudi vzroke. Te pa lahko iščemo tudi v odsotnosti samoupravnih organov, vodilnih delavcev in komunistov. Dejstvo je, da delegatski sistem zahteva koordinirano akcijo vseh, predvsem pa subjektivnih sil in tudi to, da smo včasih premalo odgovorno postavljali ta vprašanja na dnevni red prav v Zvezi komunistov. Doseženi rezultati so sicer veliki, vendar nas ne smejo uspavati.

Izhajati moramo iz ene same ugotovitve: naša politična akcija se končuje takrat, ko smo idejno postavljeno akcijo pripeljali do delegatske odločitve.

Iz uvodnih obrazložitvev in razprave izhajajo tudi konkretne naloge za delovanje komunistov na tem področju. To pa pomeni tudi uresničevanje osnovnega stališča, da moramo dojeti vso širino pojma: DOBER DELAVEC — DOBER DELEGAT, saj iz tega izhajata ob velikem številu delegatov tudi kakovost dela in odgovornost.

Pred komunisti se nahajajo naslednje naloge:

1. Osnovne organizacije ZK in njihova vodstva so dolžna napraviti analizo, kako poteka evidentiranje za volitve 82 in poskrbeti, da se bo rokovnik dosledno izvajal.

2. V vseh sredinah je potrebno izdelati oceno delegatskega sistema, kar velja za temeljne sredine, delegatsko skupščino in skupščine samoupravnih interesnih skupnosti. Ocene morajo biti resnične in stvarne, ker bo le tako mogoče v bodoče utrjevati delegatski sistem.

3. Posebno pozornost je potrebno posvetiti razpravam o številu delegacij, saj je nesprejemljiva težnja v nekaterih sredinah, da bi oblikovali skupne delegacije. To bi pomenilo oženje množstva interesov in samega delegatskega sistema.

4. Da ne bo prihajalo do zaprtosti, ozkosti in odstopanja od sprejetega rokovnika, so komunisti dolžni aktivno delati in se vključevati v predvolilne priprave. Pri tem bi nikakor ne smeli pozabiti, da se moramo tudi komunisti prešteti, kar pomeni stopiti iz ozadja povsod tam, kjer do sedaj nismo vsi pokazali dovolj aktivnosti.

PRIPRAVE NA PROGRAMSKO — VOLILNE KONFERENCO

Programsko - volilne konference osnovnih organizacij ZK morajo oceniti dejavnost komunistov v posameznih sredinah. To pa pomeni, da morajo obravnavati vsa vprašanja lastnega dela in tudi usklajevanja in aktivnosti na tistih področjih, kjer mora biti ZK prisotna. Analiza lastnega dela mora odgovoriti tudi na vprašanja dosedanjega povezovanja z občinskimi organi ZK in opredeliti metode in oblike delovanja na vseh ravneh. Zaradi tega je nujno potrebno posvetiti večjo pozornost:

1. Kadrovskim vprašanjem in novim vodstvom osnovnih organizacij; kakor tudi evidentiranju za vodstva občinskih organov ZK, to je sestavi konference in komiteja.

2. Posebno pozornost je potrebno dati področju političnega izobraževanja in usposabljanja in kritično spregovoriti tudi o nekaterih slabostih, ki se kljub doseženim uspehom pojavljajo tam, kjer še vedno misli-

(Nadaljevanje na 6. strani)

Helios — velika prizadevanja v izvozu za »čvrsto« valuto

Nekajkrat je bilo v zadnjem času moč slišati trditev, da v Heliosu nič ne ukrenejo za prestrukturiranje izvoza, kjer gre večina izvoženih artiklov (85 %) na vzhodna tržišča; ob dejstvu, da so surovine v pretežni meri uvožene z zahoda.

Kakšno je dejansko stanje, kje so problemi in kako bo vnaprej smo se zanimali pri najpristojnem človeku v Heliosu:

Uroš SLAVINEC, predsednik kolegijskega poslovnega organa nam je v pregledni obliki posredoval to, kar nas je zanimalo.

Teza, da v HELIOSU na prestrukturiranju nič ne delamo, je napačna. Vsekakor v tovarni želimo prispevati k izboljšanju občinskih in tudi republiške devizne bilance.

Letos smo po usklajenem planu ekonomskih odnosov s tujino dobili po teh planih obveznost konvertibilnega izvoza 6,8 milijarde starih dinarjev, kar je za Helios vsekakor velik zalogaj. S to obveznostjo smo si pridobili tudi pravico uvoza v vrednosti 35 milijard starih dinarjev. Po težavah z oljem je bil prepovedan izvoz tega artikla, tako da so nam znižali izvozno obveznost, ki sedaj znaša le 2,9 milijard starih dinarjev. Seveda so se nam znižale tudi pravice uvoza.

Predvidevamo, da bomo postavljeno obveznost izvoza uresničili.

(Nadaljevanje s 5. strani)

jo, da je to izobraževanje namenjeno samo „delavcem“, ne pa tudi vodstvenim in vodilnim kadrom na vseh področjih.

3. Konference morajo odgovoriti tudi na vprašanja, ki se bodo pojavljala v pripravah na kongrese Zveze komunistov, saj bodo le-ti morali odgovoriti na vprašanje našega nadaljnega družbenega razvoja.

Sekretarji so se seznanili tudi z nekaterimi problemi sodobnega sveta in mednarodnega dogajanja, o katerem je spregovoril Ivo Vajgl, član komisije za

TEŽAVE S SUROVINAMI

Moram reči, da nas ob tem pestijo velike težave z zagotavljanjem surovin. Žal je naša proizvodnja take narave, da zahteva nekatere komponente (pigmenti topila), ki jih v naši državi ni moč in jih še dolgo ne bo moč kupiti. Helios je ekskluzivni dobavitelj barv in lakov za Gorenje Velenje, največji dobavitelj lakov slovenski počištvni industriji. Tu so še vse bolj pomembna industrija kmetijske mehanizacije ŠIP iz Šempetra, industrija kristalne steklenine itd.

Ob izvoznih zahtevah, nad vse nujnih zahtevah domačih kupcev ter ob dejstvu, da imamo silno omejene možnosti uvoza potrebnih surovin, smo dejansko v zelo težkem položaju.

mednarodne odnose pri CK ZKS.

ZAKLJUČEK

Številne naloge na vseh področjih življenja in dela nalagajo komunistom velike odgovornosti. Zaradi tega bo potrebno več dela in tudi večje prisotnosti povsod tam, kjer še vedno vlada mnenje, da se bodo naki problemi že nekako rešili. Proti takšnim pojavom pa se je potrebno boriti in to z delom, z odgovornostjo, ki mora biti prisotna, saj v nasprotnem primeru ne bomo odigrali tiste vloge, ki jo zahteva današnji čas. K. K.

Vsakodnevno iz naše slovenske industrije prihajajo urgence celo v ultimativni obliki, ki od nas zahtevajo potrebne količine barv in lakov, ki jih vsem v zahtevanih količinah ne moremo dostaviti.

KAKO DO DEVIZ?

Da bi zbrali čim več deviznih sredstev in kupili potrebne surovine, smo se povezali z ustreznimi samoupravnimi sporazumi po 67. in 68. členu deviznega zakona s kupci naših finalnih izdelkov. Ti kupci — kot je znano — izvažajo svoje izdelke, vendar z dobršnim deležem našega dela. Iščejo tudi druge devizne vire in poslovne partnerje imamo tudi med turističnimi organizacijami, ki prigospodarijo devize.

KLIRINŠKI IZVOZ — KAKO JE Z NJIM?

Klirinški izvoz v Sovjetsko zvezo uresničujemo za potrebe sovjetske avtomobilske industrije in je rezultat dolgoročnega poslovno-tehničnega sodelovanja Heliosa in sovjetskih partnerjev, obveznosti pa so predmet meddržavnih sporazumov SZ in Jugoslavije ter vključene v t.i. blagovne liste, ki so prav tako podpisane na meddržavni ravni.

Ohranjanje izvoza na sovjetsko tržišče je za nas in menim tudi za družbo — dovolj tehtno in pomembno, vendar bomo v obstoječem deviznem sistemu verjetno prisiljeni, da bomo od tega izvoza odstopili. Surovinsko tega posla ne bomo mogli izpeljati, zlasti še, ker je naša primarna naloga zagotoviti potrebne količine slovenski lesni, kovinski in drugim industrijam.

PRIZADEVANJE ZA VEČJI IZVOZ

V Heliosu smatramo, da v preteklosti naša konvertibilna

prizadevanja niso bila v redu, saj ni bilo storjeno vse, da večji izvoz dosežemo. Res pa je, da je v tako konjunkturni industriji, kot je kemična, težko prodreti na katerokoli tržišče. Vendar to ni argument za nedoseganje boljših izvoznih rezultatov. Prav zaradi tega smo ukrenili vse, da večji konvertibilni izvoz dosežemo. Zamislili smo si kratkoročne, srednjeročne in dolgoročne ukrepe. Le-ti pa zahtevajo kadrovske-organizacijske in metodološke novosti v delu delovne organizacije Helios. Rezultati bodo vidni že v prihodnjem letu, zagotovo po letu 1983.

V prihodnjem letu bomo — za to se zavzemamo, povečali plan konvertibilnega izvoza za več kot dvakrat. Dolgoročno pa bo potrebno prestrukturirati naše proizvodne programe; to bo moč doseči z novimi pomembnimi investicijami in to takimi, ki bodo orientirane v izvoz. Tu smo se že dokopali tudi do konkretnih zamisli.

NE LE PROIZVODI, TUDI PRODAJA „PAMETI“!

V Heliosu želimo doseči, o čemer sem že govoril, z ukrepi, ki so usmerjeni na področju organizacije kadrov, ustreznejše stimulacije dosežkov na področju povečanega izvoza na „konvertibilno“ itd.

Tod lahko uspemo predvsem v deželah tretjega sveta in z višjimi oblikami mednarodnih odnosov s tujino. Že daleč je v svetu presežena le prodaja izdelkov; veliko večjo tržno vrednost ima prodaja novih tehnologij znanja. Mi bi lahko nastopili kot ponudniki tehnologij, barv, lakov, premaznih sredstev in umetnih smol. Večje premike bomo lahko dosegli le z večjo kakovostjo pristopa konkretnim tržiščem in to je naša naloga.

**SPLOŠNA GALVANIZACIJA
FRANC MARTINJAK
HOMEK VIII. ulica št. 8, Radomlje**

**Takoj sprejmemo v delovno razmerje tri delavke.
Vse informacije dobite na naslovu.**

Predstavljamo vam:

Združenje obrtnikov domžalske občine

Tudi obrtniki usmerjeni v izvoz

Skupščina združenja je bila sicer že pred poletnimi počitnicami, vendar to ni razlog, da ne bi širokega in družbeno tehtnega dela in prispevka domžalskih obrtnikov, ki so v združenju povezani, spoznali sedaj. Na omenjeni skupščini so odkrito in kritično spregovorili o vseh problemih; lotili so se tako uspehov, razvojnih vprašanj poslovanja, financ, spregovorili pa so tudi o medsebojnih odnosih, ki v zadnjem času znotraj združenja niso bili najboljši.

Združenje obrtnikov v Domžalah je pomembna družbeno koristna povezava, ki v tesnem sodelovanju z obrtno zadrugo ZORO prispeva pomemben delež k ustvarjanju družbenega proizvoda. Znano je, da je v naši občini 1.300 obrtnikov z okrog 2.000 zaposlenimi, ki skupno ustvarjajo 28 odstotkov družbenega proizvoda, torej skoraj tretjino v občini.

TUDI OBRTNIKI : USMERITEV V IZVOZ

Prav v teh dneh poteka v Celju sejem obrtništva na katerem med drugim razpravljajo tudi o nuji, da se tudi obrtništvo v opaznem deležu (kjer je to mogoče) preusmeri v izvoz. Domžalsko združenje obrtnikov je na to potrebo izvozne orientacije opozarjalo že pred časom, saj so se obrtniki že zdavnaj zavedli gospodarske nujnosti takega ravnanja. Ko so se pogovarjali z bodočimi soorganizatorji izvoznih poslov (pričeli so že konkretne razgo-

vore o tem), so ugotovili, da bi lahko organizirano pristopili celo k najetju mednarodnih kreditov. Prav tako so ob tem evidentirali možnost, da bi kreditne posle – POUĐARJAJO POMEMBOST IZOBRAŽEVANJA, vršili preko temeljne banke v Domžalah. Računajo, da bo takih delovnih organizacij v katerih okviru ali kooperaciji bi lahko izvažali, še več, že danes pa so denimo povezani z ERO iz Velenja in obrtnimi zadrugami, katere se vključujejo v izvoz.

Vprašanjem izobraževanja že posvečajo veliko skrb, prav v teh dneh pa nameravajo izvesti sestanke z nosilci avtoprevozniške in gostinske obrti pa tudi drugimi.

Želijo, da bi temeljiteje spoznali novi zakon o davkih in zagotovili pogostejše vključevanje v zvezi s kooperantskimi odnosi. Različne oblike izobraževanja, ki so že bile izvedene in pa tiste, ki jih organizira Sklad za dopolnilno izobraževanje delavcev v zasebnem sek-

torju bodo prav gotovo nosilce zasebne obrti in pri njih zaposlene delavce informirali o različnih novih metodah dela in tudi potrebah vključevanja denimo v regijske obrtne zadruge.

Novi prostori – boljši pogoji za delo

Novi prostori, ki jih urejajo v bivši Brinovčevi hiši na Viru v neposredni bližini EMONINE samopostrežne trgovine bodo domžalskim obrtnikom zagotovili vsekakor tudi boljše pogoje za koordinacijo dela, samemu Združenju, ki bo eden od uporabnikov, pa vsekakor tudi tisto nujno osnovo ki jo za nemoteno delo mora imeti.

Sredstva za dom so zbirali na več načinov. Del sredstev so zbirali z enkratnimi prispevki obrtnikov, skupščina občine Domžale je prispevala 600.000 dinarjev, del so zbrali od članarine, znatna sredstva pa je prispeval Sklad za dopolnilno izobraževanje.

Gradnjo vodi gradbeni odbor in predvidevajo, da bodo dela sklenili že letošnjo jesen, ko nameravajo razviti tudi svoj prapor.

Tako bodo v praktično novem domu urejeni prostorski pogoji za večino „obrtniških“ ustanov in organizacij.

V domu bodo prostori za obrtno združenje z večnamenskim prostorom, prostori za Sklad za dopolnilno izobraževanje, sindikat zaposlenih delavcev ter obrtna zadruga ZORA. S tem bo koncentrirano na enem mestu skoraj vse, kar je potrebno za nemoteno delovanje obrti v naši občini.

Z urejenimi prostorskimi pogoji bodo lažje urejali vsa vprašanja, lažje pa bo tudi povezovalje in sodelovanje z drugimi obrtnimi združenji in z obrtniki iz Bačke Topole, s katerimi so že doslej sodelovali.

Še mnogo drugih načrtov imajo v obrtnem združenju. Okrepiti želijo delovanje družbenopolitičnih organizacij (tako ZK kot ZB), želijo pa tudi z večjo javnostjo dela prodreti med občane, da tudi širša javnost dela zve za njihove uspehe in prizadevanja.

M. Brojan

Obrtniki na zadnjem občnem zboru združenja

TITAN KAMNIK, n.sol.o., tovarna kovinskih izdelkov in livarna, Kovinarska 28

sprejme VEČJE ŠTEVILO DELAVK IN DELAVCEV

za opravljanje del v proizvodnji

TOZD Livarna z obdelavo „ENA“

Delovno razmerje sklepamo za nedoločen čas, osebni dohodek je od 8.000 do 10.000 dinarjev, nudimo pa urejeno splošno in zobozdravstveno varstvo ter prevoz na delo.

Vsi zainteresirani, ki imajo končano osemletko, urejene stanovanjske razmere in po možnosti odslužen vojaški rok, naj se oglasijo v kadrovsko-socialnem oddelku delovne organizacije, kjer bodo dobili podrobnejše informacije.

Nova stavba domžalskih obrtnikov na Viru že dobiva svojo podobno

MOHOR NAD MORAVČAMI:

Pri spomeniku pomembne zmage

Krajevna organizacija ZB NOV Moravče je ob sodelovanju občinskega odbora ZZB NOV Domžale in krajevnih družbenopolitičnih organizacij pripravila slovesnost v spomin spopada Mengeško-moravske čete z Nemci na Mohorju nad Moravčami 21. septembra 1941. leta. Po pozdravnih besedah Maksa Bregarja, ki je pozdravil vse prisotne, med katerimi so bili tudi številni borci in aktivisti, je spregovoril predsednik Krajevne konference SZDL Moravče Miroslav BIRK. V svojem govoru je orisal velik pomen Moravske doline v času NOB, razvoj partizanskih enot na tem območju in tudi pomen, ki so ga na tem območju imele kurirske poti, ki so vodile iz Štajerske na Dolenjsko. Zaradi tega je bilo to območje čestokrat prizorišče napadov in bojev.

Takšen je bil tudi boj Mengeško-moravske čete 21. septembra 1941. leta, ko se je nastanila dan pred bojem na Mohorju. Partizani napada niso pričakovali, saj so poslali dve patrolji v različne smeri, prva se je gibala proti Dolskim, druga pa je nameravala proti Prevojam po hrano. Toda le malo po odhodu patrolje so zaropotali prvi strelji. Četa 12 slabo oboroženih borcev je zavzela položaje in na napad odgovorila z ognjem. Žal so se Nemci približevali korak za korakom in ko so prišli nekako sto metrov

pred naše, se je dvignil nemški komandant in dal povelje za juriš, toda že v tistem trenutku se je zgrudil ob strelih naših mož. Nemcev se je polastila panika in začeli so se umikati. Ko so borci opazili umikanje Nemcev, se je dvignil Tinče Kmetič, ki se je hotel pognati za njimi. Nekajkrat je stoji ustrelil, a je skoraj v istem hipu smrtno zadet obležal. Ta boj je bil najuspešnejši obračun partizanov v prvem letu NOB v Kamniškem okrožju. Komaj 12 partizanov se je uspešno upiralo napadom skoraj celotnega policijskega bataljona — 400 dobro oboroženim ljudem — in jim zadalo vrsto krepkih udarcev ter se naposled uspešno umaknilo.

Slovesnost se je nadaljevala s polaganjem vencev; med katerimi so bili tudi venci sorodnikov padlega Tinčka Kmetiča iz Trzina. Na to so se razlegali po sončni Moravški dolini zvoki pesmi in recitacij, saj so bogat kulturni program pripravili Moravska godba, Dekliški pevski zbor in recitatorji iz Moravč.

Med številnimi borci je bil tudi prvi komandant Šlandrove brigade Janko Sekirnik — Simon in tako so ponovno oživel spomini na vojne dni in številne dogodke v Moravški dolini.

Kušar

Borci polagajo venec k spomeniku talcem pod Šumberkom

DOMŽALE:

Pri spomeniku talcev

Pri spomeniku talcev pod Šumberkom je bila v okviru obletnice ustrelitve 10 talcev 3. septembra 1941 spominska slovesnost, ki so jo organizirale borčevske organizacije krajevnih skupnosti Domžal. Spominu ustreljenih talcev so se poklonili številni občani in mladina iz vseh osnovnih šol in tudi Centra srednjih šol.

O dogodkih, ki so se odigrali pred 40. leti na tem kraju, je spregovoril predsednik Krajevne organizacije ZB NOV Slavka Šlandra tov. Aleksander Skok. Prisotne je spomnil, da so okupatorju ustrelili 10 talcev kot povračilo za ubitega nemškega carinika, ki so ga v bližini tega mesta napadli 1. septembra borci Mengeško-moravske čete. Talce so pripeljali iz zaporov in so bili iz naslednjih: Kos Franc iz Zaloga, Peter Šparovec, Andrej in Pavle

Korošec iz Spodnjih Lok pri Blagovici, Franc Golob iz Prevalj, Ferdinand Hrovat iz Mekinj, Mirko Pirnat iz Jarš, Ludvik Vertnik, Jožko Slemenik in Ferdinand Januška iz Slovenj Gradca. Na plošči je pomotoma napisan Lovrenc Dragar, ki so ga Nemci ustrelili že 29. avgusta v Jaršah. Do te pomote je prišlo zaradi napake na lepaku, ki so ga izdali Nemci.

Ustreljene talce so pustili na kraju zločina ves dan, nato pa so jih odpeljali v Škocjan, kjer so jih pokopali v skupnem grobu. V priložnostnem kulturnem programu so sodelovali Stobljanski oktet, Domžalska godba in recitatorji OŠ Šlandrove brigade, ki so pripravili recital iz pesmi, ki so napisane prav v ta namen.

Kušar

ŠE DVE OBELEŽJI IZ ČASA NOB

Ob letošnjem praznovanju 40-letnice vstaje smo v občini odkrili še dve spominski obeležji:

26. septembra na Starem vrhu v kolovških gozdovih in
27. septembra v Zgornjih Kosezah v Moravški dolini.

O obeh slovesnostih bomo zaradi že zaključene redakcije pisali v naslednji številki našega glasila

Uredništvo.

TOVARIŠKE VEZI

Mestna organizacija ZB NOV Domžale je že pred leti navezala prijateljske stike z borci iz Ajdovščine. Tako so njihovi vsakoletni obiski prerasli v izmenjavanje revolucionarnih tradicij dveh slovenskih občin, katerih doprinos k današnji stvarnosti je velikega pomena. Takšno tovariško srečanje je bilo tudi soboto, 19. septembra, ko so prišli na obisk v domžalsko občino borci in aktivisti iz Ajdovščine. Čeprav vreme ni bilo najbolj naklonjeno, so se gostje naprej odpeljali v Kamniško Bistrico, popoldan pa so preživeli kot gostje domžalskih borcev. V Jamarskem domu na Gorjuši, v okolju, kjer so se v zgodovini delavskega gibanja in narodnoosvobodilnega boja vrstili pomembni dogodki — tabor Ljudske fronte leta 1937,

III. konferenca KPS na Vinjah leta 1980, ustanovitev prvega odbora OF občine Domžale 14. 9. 1941 — je potekalo sobotno popoldne v veselem in prijetnem razpoloženju. Posebnost tega tovariškega srečanja je bilo tudi „tekmovanje“ pevskih zborov, ki so ubrano zapeli vrsto partizanskih in narodnih pesmi in se tudi ob zvokih harmonike veselo zavrteli.

Takšna srečanja so brez dvoma velikega pomena za ohranjanje tradicij NOB in za gojitev tovariških odnosov med občinama oziroma borci in aktivisti.

Slovo je bilo težko, vendar že prežeto s povabilom, da se prihodnje leto ponovno snidejo v Ajdovščini.

Kušar

TEKMOVANJE PRIPADNIKOV TO V PETEROBOJU:

I. teritorialna

Tekmovanje pripadnikov teritorialne obrambe v peteroboju za prehodni pokal narodnega heroja „MATIJA BLEJCA — MATEVŽA“ je v soboto, 19. septembra 1981 organiziral Občinski štab TO Domžale pod pokroviteljstvom Izvršnega sveta Skupščine občine Domžale. V posameznih ekipah iz Kamnika, Vrhnike, Litije in Domžal so tekmovali pripadniki stalne in rezervne sestave.

Tekmovanje v peteroboju je obsegalo naslednje discipline: streljanje z zračno puško, metanje bombe, hitro hojo na 800 m, tek na 200 m in kegljanje. To pomeni, da je bilo tekmovalce takšno, da je pokazalo izurjenost in vzdržljivost, ker tovrstna vadba pozitivno vpliva na dvig splošne sposobnosti in vsestranske pripravljenosti pripadnikov TO. V vsaki ekipi je lahko tekmovalo po deset tekmovalcev, za končni ekipni rezultat pa se je štelo 8 najboljših rezultatov. Strelsko tekmovalstvo se je odvijalo na strelišču Osnovne šole Vencija Perka, atletska tekmovalstva v športnem parku, kegljanje pa na kegljišču Re-

povž. Organizacija tekmovanja, ki jo je vodil posebni odbor pod vodstvom Franca ROJCA, je potekala brezhibno, čeprav je med samim tekmovalstvom ponagajalo vreme. Toda to ni motilo tekmovalcev in tudi ne številnih navijačev, ki so spremljali ta tekmovalstvo.

In kaj je bilo opaziti pri tekmovalcih?

Kljub temu, da so posamezne discipline potekale ena za drugo in da so bile dokaj naporene, so vsi tekmovalci uspešno opravili svoje delo in skušali doseči čim boljši rezultat in s tem prinesli čimveč točk k posamezni in ekipni razvrstitvi.

Na zaključni slovesnosti ob razglasitvi rezultatov je sprego-

voril tudi predsednik Skupščine občine Domžale Jernej Lenič, ki je ob tej priložnosti dejal:

„Organizacija takšnega tekmovanja ima velik pomen, saj na njem preverjate svoje strokovno znanje in utrjujete tovarištvo.

To pa je nadaljevanje tradicij NOB in naših partizanskih borcev, to pomeni utrjevanje obrambne pripravljenosti ene občine v notni fronti, povezovanje med občinami pa koncept utrjevanja splošne ljudske obrambe, ki ji posvečamo veliko pozornosti. Ker pa so tekmovanja potekala v letošnjem letu, ko praznujemo 40-letnico vstaje, imajo še velik politični pomen. Čeprav ste se danes zbrali pripadniki iz štirih občin, sem trdno prepričan, da vas bo na naslednjem tekmovanju še več, saj gre za notni koncept usposabljanja in da boste tudi v bodoče svojo nalogo opravili tako uspešno, kot ste današnje. Vsem nastopajočim iskrene čestitke v imenu skupščine in družbenopolitičnih organizacij“, je na koncu dejal predsednik Lenič.

Sledila je podelitev prehodnega pokala prvouvrščeni ekipi in pokalov ostalim ekipam,

diplom in knjižnih nagrad ter praktičnih daril, ki so jih prispevale delovne organizacije: Helios, Trak, Filc, Tosama, TOKO, Napredek, Univerzale in Turistično društvo Domžale.

REZULTATI EKIPNO:

1. Domžale	1031 točk
2. Kamnik	792 točk
3. Vrhnika	775 točk
4. Litija	639 točk

Rezultati posamezno:

1. Popovič Milorad Domžale	157
2. Grmek Dominik Domžale	149
3. Lenič Blaž Domžale	143
4. Jugovič Tomaž Domžale	139
5. Prvinšek Jože Vrhnika	131
6. Bajc Pavel Vrhnika	123
7. Štritof Jože Kamnik	121
8. Fišer Anton Kamnik	120
9. Javor Peter Vrhnika	120
10. Arko Jože Kamnik	119

V posameznih panogah so zmagali: Streljanje: Jugovič Tomaž Domžale.

Tek 200 m: Arko Jože Kamnik, Hoja 800 m: Omahna Stane Domžale.

Kegljanje: Popovič Milorad Domžale.

Met bombe: maksimalno število točk je doseglo 16 tekmovalcev.

Prihodnje tekmovalstvo bo v Kamniku, na katerega bodo prireditelji povabili še ostale občine priljubljanske regije.

Kušar

Jure VULKAN, st.

S POTI SPOMINOV:

Nadaljevanje:

Se streljal imava do Pristave, kjer se je v jeseni 1943 preosnovala Šlandrova brigada. Pri kmetu Trdini zapečatila najin obisk in se pod št. 162 vpiševa v knjigo. Malica se nama prileže, saj je ura že skoraj 13 in ko gospodar postavi na mizo obe vrsti sadjevca, ga pohvaliva, da mu kotel in stiskalnica napravita pijačo res izvrstno. Zato je počitek malo daljši, pa se med tem vrneta iz šole v Moravčah utrujena hčerka in sin, saj sta izpod gore hodila domov več kot uro in pol ter ubirala strmino.

Toda nama navzdol gre precej lažje in hitreje in ko se obrneva proti jugu na markirano našo in E-6 pot sva že kmalu v vasi Hrastnik. Spomenik beleži, da so tudi v tej vasi gorele žrtve. V bližnji hiši sva tudi potrdila najin obisk, vpis in žigosanje je bolj slovesno, saj bova šla samo navzdol.

Potem pa se začne tista dolgočasna, utrjujoča hoja proti Moravčam. Utrujena sva bolj kot zadnjič, v podplatih naju peče, vkljub temu vesela, da sva v pravem zimskem vzponu in hoji premagala vse težave. In ko se po šestih urah hoje vrtiva po Moravčah, si še krepko čestitava.

Na hiši, kjer domujeta knjiga in žig, bo potrebno podstaviti ploščico

ali markacijo, ki označuje „Pot spominov“.

Žigosanje in vpis ni zato nič manj slovesen in ko zadnjič pri „Kavki“ zalijeva tudi ta pohod, imava že tudi pripravljen avtobus za zaslužen, pošteno zaslužen vožnjo v Domžale.

Spotoma ogledujeva Javorščico in Trojico, iz avtobusa se tako lepo vidi, kdaj jih bova obiskala ni še nič točno v planu, toda en del poti morava čimprej končati. Dogovor, da se čez dva dni pojaviva na Kolovcu, z namenom obiskati Rudnik in ponovno Radomlje je bil tudi izvršen.

Doživljaj s tega odseka, sicer kratkega, pa je že tudi opisan v zadnjem nadaljevanju teh zapisov.

DOMŽALE — MORAVČE — OKLO

Vkljub temu, da sem že objavil najino potovanje „Po poteh spominov“, ki sva ga opravila kasneje kot je to današnje, pa nama je ta druga etapa po vrsti, pustila v naju neizbrisne spomine. Za kaj gre? Pri nabiranju žigov v najine knjižice od Domžal preko Oklega do Moravč

(Nadaljevanje na 10. strani)

sva hotela spotoma prisostvovati spominski svečanosti. Lično vabilo ZB in družbenopolitičnih organizacij Ihan je vabilo na spominsko svečanost ob 37-letnici tragedije na Oklem. Napisanega in povedanega o tem je bilo toliko, da tega na tem mestu ne bom ponavljal, toda kar občutimo sedaj vsi prisotni, ob vse večjem obisku mladine, ob vedno novem pripovedovanju živlega udeleženca, o bojih tistega usodnega 24. februarja, v sedaj tako strahotno tihih ruševinah Oklega.

Mrzel je bil ta dan, nekam megljen po novozapadlem snegu, kar okoli 40 cm ga je bilo, saj cesta je bila pluzena in posuta s peskom od Ihan navzgor, pa je vkljub temu večini, ki smo rinili tja, spodrsavalo. V uniformi in s praporom v roki se v takih pogojih še težje loviš v ledu. Z Milanom sva v gruči ostalih kaj kmalu v Dobovljah in zadihanemu prepotenemu telesu kuhano žganje prija. Po 37. letih zagledam znanca „Romana“, katerega sem pogrešil takrat v Črni na Tuhinjskem ob že opisani tragediji. Na hitro se pogovoriva o tem, skleneva skupno obiskati grobišče ter obiskati še znanca tam okoli.

Časa ni veliko, saj se že pripravljajo povorka s prapori na čelu; vmes je harmonika ter aktivisti in borci pomešani s številno udeležbo mladine z domačini. Taka je vsakoletna slika vseh, letos pa bleščeča belina narave, okolja, ki bo spominsko zaščiteno. Tam od ruševin preko zvočnikov pošilja Franci borbene pesmi, zato še urneje pospešimo korake in že smo pri ruševinah poslopja, kjer se je dogajalo zlo.

Obramba v stavbi, okoli nje, pobiranje, beganje iz brega v globel, v hrib, streljanje, srhljive so besede guvernika Jožeta Keričiča, ki še pravi, da je bila sreča naklonjena redkim, ki so zbežali. Program, ki so ga izvedli pionirji PO Karel Destovnik –Kajuh, osnovne šole Ihan je bil enkratni. Pesem hvalečnosti, kar stiskalo nas je za vrat, ko so se ti nežni otroški glasovi prelili v rahle snežinke, katere je vetrč vtinčil nad nami, ko je preko zvočnikov dahnilo – „Hvala vam za to, da smo danes tukaj mi – svobodni!“ Poslušalci smo zarosenih oči poslušali izvajanje njih, ki so se rodili 30 ali pa več let kasneje. Recital osnovne organizacije ZSMS Ihan pod vodstvom neutrudnega Antona Križaja je izvenel v spomin na njih, katerim je postavljen spomenik in okoli katerega so kot vedno doslej zagorele svečke.

Še pod vrtom programa se vzpne mo na hribeček, kjer mi tov. Savo reče: „Ko sem nekoč tukaj razlagal pionirjem, kako je bilo, se oglašali majhen fantek in mi v svoji zamisljenosti reče, a ne tovariš, kakšen velik kup je bil 72 svečk, kako dolga vrsta bi bila, če bi vse te, ki so padli, postavili eden zraven drugega, a?“

Kako bujne fantazije imajo otroci, sva komentirala, otroci, ki se komaj zavedajo življenja, pa že tako močasto razmišljajo o tem, koliko borcev bi bilo več, koliko takih, celih čet bi v tem času NOB še potrebovali. Včasih človek strmi nad otroško logiko, pa se vprašajmo, ali smo dovolj prispevali s svojim pripovedovanjem o tem, kaj smo doživljali vsi tisti, ki smo karkoli bili povezani z narodnoosvobodilnim bojem.

Ob spomeniku je vzdana omariča, v njej je žig št. 2, kar mnogi tudi izkoristimo. Nazaj grede skozi Brdo nas markacija pelje na desno na cel, neprehojen sneg. Več nas je, pridruži se nama še sam predsednik komisije „Pot spominov“ France Podbevšek, ki zna dobro gaziti, to ugotovi-

mo in pa, da se nam je pridružil kar tako, prijateljsko, saj nima namena žigosati. Tudi Ložar je tu. To popoldne je prišel iz Zaloga čez Trojice, preko Judeževga na Oklo, celo pot je gazil nov sneg, pa nam vsem ob tem dvigata moralo proti Taboru. Tudi Vinko drobi za nami, po žig hiti, tisti Vinko, ki nama je sveto obljubil, da bomo skupaj prehodili celo traso, pa sumim, da ima skoraj sigurno samo ta današnja dva žiga, ker svojo knjižico ljubosumno čuva.

Ob razpoloženju smo kar mimogrede na Taboru ob obeležju shoda Ljudske fronte. Žig št. 1 to tudi potrdi, razgled od tu je že malo bolj sončen in že smo dobre volje v Ihanu kjer z Vinkom nahranimo njegovega čuvaja. Fant je kar v zadregi, kaj nam bi nosil. Pa se ustavimo pri ta „krepkem“ in v takem razpoloženju se za ta dan konča naša pot v Domžalah.

OKLO – ZEJE – MORAVČE

Šele 13. marca sva nadaljevala najino pot, ko sva se znašla v partizanskih Zejah ob 10. uri.

Zakaj partizanskih, saj so bile vendarle vse vasi, vsi kraji, če se ozremo iz Domžal na vzhodno stran, celotno pogorje tam, kamor nese oko, partizanski. Mogoče zato, pravim, ker so nam Domžalcem ti bližnji kraji posebno priljubljeni. Ko gledamo iz doline tja navzgor, se nam oko skoraj nehote vedno ustavi na beli točki cerkve na Trojici, ki kraljuje nad zaselki pod njo.

Predel, preko katerega je speljana „Pot spominov NOB občine Domžale“ vasi in poti, ki jih obirava, vse to je partizansko območje, toda Trojica z mogočnim ozadjem Murovice in ponižnimi zaselki pod njo je le ena. Spodaj v Rači, Račnem vrhu, Zalogu, Brezovici, Vinjah, pa naprej Križevska vas, Velika vas pa Javorščica vasi pod njo in še naprej Moravče in še dlje, pa če okoli vsega tega napravimo velikanski krog, to vse je bilo partizansko, vse to je nekoč vrel bogato življenje, bilo je živo, zelo živo, včasih kot na sam semanj dan. Prav od začetka vojne do konca so bili borci NOB tu doma. Domačini so nas sprejemali kot svoje, nudili so nam tisto, kar včasih še sami niso imeli, skratka, bili smo njihovi. Taki so tudi danes in na vse to nosi vsak borec spominov o dogodkih, ljudeh, tovarištvu, za cel roman.

Kogarkoli naj ob tem omenim, bi naredil krivico drugemu če bi ga nehote izpustil. Toda mimo tega ne morem, da ne omenim mnogih vaških odborov OF, da je bila tu važna gospodarska komisija, da so imeli tu svoj sedež okraj, okrožje Kamnik, četa VDV z mnogimi domačini je imela tu svoj teren, svoje zatočišče in še in še. Tiskarna, partizanska tehnika smo tedaj dejali, je imela tukaj svoje mesto in ne vem koliko voz papirja smo takrat vozili iz Količevega sem na Trojico. V varstvu Šlandove smo skupaj VDVejevci skozi Krtino, ki je bila kar nastlana s papirjem saj so kmečki vozovi na vsakem kamenju kar imenitno poskočili, pa se je lepo vsipal do šole na Trojici. Čudno je bilo, ker Nemci, ki so po takih akcijah kaj radi iskali sledove in „hajkali“, takrat niso nič ukrepali.

Pohodniki, ki smo bili ob letošnjem občinskem prazniku vabljani v Zeje na svečano podelitev priznanj za prehojeno „Pot spominov“, smo se v duhu spominov na takrat, kot je izvenela vsa prireditelj, počutili ob tem tovariškem srečanju prav imenitno. Posebno še ko so gasilci z njihovo, rekeli bi, prirojeno sposobnostjo, ob pomoči družinskih članov vse odlično pripravili. Saj se

spomnite tisti, kateri ste bili tam, kakor dober imeniten kruh zna Rožičeva mama speči. V domači peči, ki je tudi že takrat v času vojne pekla za tiste tam spodaj v „tehnik“, ki se je nahajala v kleti domače hiše. Plošča na Rožičevi hiši to pove vsakomur, ki tega ni vedel, zato pa tudi žig z vpisno knjigo potrdi obiskovalcu, da je obiskal to, takrat pomembno domačijo.

Krajec hlebca poplankiva s „takrepkim“, adijo mama, saj se kmalu zopet vidimo, nato navkreber, šola, zapuščena prazna, cerkev in že vsa na vrhu. Še panorama Domžal, v ozadju Rašica, kamor naju bo vodila naslednja (zadnja) etapa, ter vasi pod nama proti planinam od Menine Karavank do oddaljenih Julijcev, kjer mogočni Triglav obžarjen v soncu kraljuje nad vsem tem. Včasih sami ne znamo ceniti, kaj imamo toda, ko s takih razglednih točk opazuješ vse to pod nogami, takrat si ponosen in hkrati hvaležen, da na tem prelepem koščku slovenske zemlje prebivaš.

Zato ni nič čudnega, ko Stane Stražar v svoji izdaji knjige „Moravska dolina“, uvodoma pravi: Moravska dolina! Čudovita si, pa naj se vate zazremo iz nižine, z asfaltne

ceste, ki od Zelodnika pelje skozi Krtino, mimo Škocjana, Brezja in Studenca do Sokličevega klanca, iz Izlav pa do Trate pri Kandršah, ali pa naj te občudujemo z zelenih obronkov ob vznožju gozdov, ki te obdajajo. S svojo lepoto prevzemaš trudnega popotnika, ki se za hip ustavi, da si odpočije na enem izmed tvojih vrhov od Trojice, Murovice, Ciclja, Sv. Miklavža, Grmač, Stance Laz, Gore Sv. Florjana in Slivne, Tlačnice, Limbarske gore, Negastrna, Sv. Mohorja in Vrhov. Kdo bi mogel reči, da si lepša podevi ali v nočnem snu, ob jutranjem svitu ali sončnem zahodu, v delavniku ali na praznik, spomladi, ko drevje brsti, ali ko ti v jesenski slani listje odpada, pod snežno odejo ali med zlatimi klasi.

Tako Stane, midva pa za nekaj ur zapustiva ta predel, kajti najina pot se prevesi na drugo stran, mimo razvalin nekoč samotnih kmetij. Konfin, strmina temnega gozda, globoko spodaj Vinje in zapuščeni sadovnjaki na drugi strani proti Javorščici. Sva že pri vikendih na križišču, pot se začne polagoma vzpenjati.

(Se nadaljuje)

Tudi letos v oktobru:

Vlak brez voznega reda — vlak »bratstva in enotnosti«

Ob štiridesetletnici vstaje in socialistične revolucije naših narodov in narodnosti bo jubilejni 20. vlak „Bratstva in enotnosti“ odpotoval letos oktobra iz Slovenije v Srbijo. To bo doslej največji vlak bratstva. Iz Slovenije bo v Srbijo potovalo 1.400 potnikov. Ena kompozicija bo šla z Jesenic, druga iz Maribora.

Bratstvo in enotnost! Dve preprosti besedi, ki nam povevata vse. Pomenita nam izvirno pot naše revolucije, sta simbol naše neizčrpne moči.

Leto 1974 je bil pokrovitelj vlaka predsednik Tito.

Zgodovinske poti bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti so svetle in dolge, kakor je dolga naša nadčloveška borba za svobodo in srečnejše življenje na rodni zemlji. Bratske veziin solidarnost so vedno prišle do izraza v težkih in usodnih dneh, v borbi za obstanek, za ideale svobode in pravice.

Tovariš TITO je večkrat dejal: „Varujte bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti kakor zenico svojega očesa. To je naše najmočnejše orožje.“

Zamislimo se o teh pomembnih Titovih besedah, še posebno v današnjih zaostrenih razmerah.

Nehote mi uhajajo misli v tiste krute in usodne dni spomladi 1. 1941. Bilo je 10. maja. Bil je krasen, sončen dan, dan za kovanje načrtov za bodočnost, za ljubezen. Sledili so zapori: Ptuj, Borl, Maribor. Takrat se je začelo naše izgnanstvo. Zeleli smo si samo na jug, ne v Sležijo. Naše velike želje so se uresničile. Sli smo na jug k bratom, kjer bi nam bilo lažje.

Res nam je bilo med brati lažje in lažje. Dobro in še več slabega pa

smo doživljali skupaj. Tudi tisto najstrašnejše: uboje, pokole, streljanja, požiganja.

Prišli smo v Čačak, danes lepo mesto ob Zahodni Moravi. Pozneje v okoljske vasi h kmetom. Ne da se opisati, kako lepo so nas sprejeli povsod: iskreno, pristčno, odprtih src, kakor znajo le oni. Tako je bilo v Jezdini, Loznici, prelepah naseljih na skrivnostni, vedno zeleni planini Jelici, v Mršincih, Slatini, povsod kamor nas je takrat zanesla zla usoda. Nikoli ne bom pozabila teh predobrih prijateljev in z ničemer poplačati njihove dobrote, iskrenosti, odprtosti.

Bili so vroči julijski dnevi. Prišli smo v kotel, kjer je vse vrel in se pripravljalo na upor. Bil je čas odločitve in tveganja. Takrat sem prvič videla in se seznanila s Titovimi partizani, borci za našo svobodo in lepše življenje. Goloroki, slabo oboroženi, so šli v borbo z nadmočnim sovražnikom. A z junaškim in ponosnim srcem, polnim ljubezni do trpeče domovine. Nekatje sem brala, da je prva ljubezen do domovine, nato pride do izraza orožje. To se je tudi izkazalo, Padale so prve žrtve.

(Nadaljevanje na 11. strani)

Na spomenikih in obeležjih so vključena imena tudi naših rojakov – pravnice.

Tako: Alojz Ajd, Stanko in Anton Per – Pertinač, Egon Pertot, Leon Saubah, Viktor Zevnik, Ivan Dolhar, Milan Ljubič, Roza Žaucer in mnogi, premnogi drugi. Nekateri med njimi so bili še otroci, a po duši in srcu odrasli.

Tako mladi partizan Egon Pertot, ki mu je bilo šele 15 let. S tovarišem je stražil železniško postajo v bližini Preljine pri Čačku. Prišli so vojaki izdajalca Nedica in oba postavili pred naglo sodišče in ju čez pol ure ustrelili. To je bilo med prvih sovražno ofenzivo nad osvobojeno partizansko Titovo republiko. Partizanu Milanu Ljubiču je bilo 17 let, ko je padel v borbi na križišču poti, ki pelje v Čačak. Za našo svobodo se je borila mladost, z mladostnim žarom in zagnanostjo.

Naštela bi še lahko veliko imen, znanih in neznanih. Rožo Žaucer so zaklali četniki, ker ni hotela povedati, kje je njen sin, partizan. Kazenske ekspedicije so divjale, požigale, morale. Tudi domači izdajalci, četniki vseh vrst in barv. Taki so bili časi, ko se je odločala naša bodoča usoda. Tam se je rojevalo v težkih krčih vse, kar danes imamo: svoboda, bratstvo in enotnost, samoupravljanje, neuvrščenost.

Vsakdo izmed nas, ki je v tem življenju in delu je vložil droben ka-

menček v mozaik velike zgodbe, v kateri danes živimo in delamo ter jo dalje izgrajujemo po takrat začrtani poti.

Spominjam se skupine bojnih in izčrpanih otrok, ki so prišli iz Bosne. Starše so jim zaklali ustaši in jih pometali v Uno. Zdravil jih je zdravnik iz Črne gore. Tako smo se tam znašli, Jugoslavija v malem. Med seboj smo si pomagali, delali, se tolažili, verovali in upali v lepše in boljše.

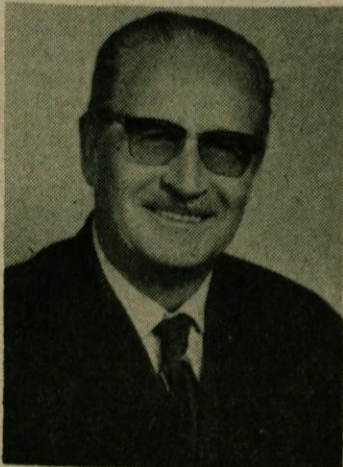
Tako se je kovalo bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti. Prijateljske vezi so ostale do današnjih dni in nje je sile, ki bo skušala pretrgati te vezi. Tudi knjige govore o tej močni zgradbi naše in Titove Jugoslavije, ki so jo zgradila dragocena človeška srca. Veliko srbskih in slovenskih občin je pobratnih, prav tako tudi šol in ustanov. Želela bi, da bi se te vezi še širile in poglobljale. Le tako se bomo oddolžili vsem tistim, tudi našim rojakom, ki so padli, bili ustreljeni, požgani, zaklani, tam daleč v zaselkih in gozdovih ob Zahodni Moravi, na vedno zelenih plamenih: Jelici, Ovčaru in Kablaru. Za mnoge niti ne vemo kje so omahnili. Nenehno nas nemo opozarjajo, da varujemo in izgrajujemo tisto, za kar so nam postavili temelje s srčno krvjo. To je naša zaobljuba in zakletev.

Danica ZIDARIČ

DOBER DAN, DOMŽALSKI OBČAN

Ivan Redenišek

Srečavam ga skoraj vsak dan, pa najsi bo to peš, s kolesom ali fičkom, s katerim se največkrat pelje v sedanjo „službo“ v pisarno Društva upokojujencev v Domžalah, ali pa na obisk k hčerki Majdi in njenim otrokom ali sestri Feni, ki se je pred leti vrnila iz Amerike. S tem mislim krepkega, zravnega Ivana Redeniška, ki bi mu človek komaj prisodil 50 in ne 70 let, ki jih je letos pozimi že izpolnil. In zakaj je še vedno tako mladosten? V mladih letih je bil športnik, znan predvsem kot kolesarski as, vnet planinec, pa igralec, režiser in dramaturg, v letih po vojni pa predvsem kot dolgoletni javni delavec, ki je kljub upokojitvi še vedno nad vse aktiven.

Zibelka mu je stekla v Stobu, v hiši, ki sta jo z žulji in prihranki zgradila oče

in mati, oba izseljenca, ki sta morala oditi za boljšim koščkom kruha na Dunaj in Ameriko, oče več let kot rudar, mama pa kot šivilja slamninkov. Oče se je že v mladih letih smrtno ponesrečil, zato je morala mama delati za dva, da je preživela svoje tri otroke. Tako kot sestri, se je tudi Ivan po končani osnovni šoli najprej odločil za mamin poklic, saj je 3 leta delal pri klobukih v sedanji tovarni Universale v Domžalah in si istočasno pridobival znanje v obrtni nadaljevalni šoli v Domžalah. Kasneje je več let delal pri tesar skem mojstru Jakelnu Dimcu v Depali vasi. Ker se je želel še nadalje izobraževati, je obiskoval trgovsko šolo v Ljubljani in jo uspešno končal. Nato se je zaposlil na železnici in tam ostal polnih 23 let. Opravljal je finančne in administrativne posle, dokler ga niso Italijani kot sodelavca OF aprila 1943 zaprli. Pobiral je prispevke za OF in razpečeval propagandno gradivo, predvsem

zaprli na policiji, nato v Sentspetrski vojašnici in sodnih zaporih, v avgustu leta 1943 pa je bil skupaj s 36 sodelavci pred vojaškim sodiščem obsojen na večletno zaporno kazen in bil prepeljan v zapore v Firencah. Leta 1944 je bil na prošnjo svojcev spuščen iz zaporov in se ponovno zaposlil na železnici in to vse do leta 1961. Natô je 2 leti opravljal službo sekretarja v tovarni Šumi v Ljubljani in 3 leta v Gradbenem podjetju v Domžalah, kjer se je leta 1966 tudi upokojil.

„Ivan, kdaj si se pa pričel ukvarjati z dramatikom?“

„Prvič sem nastopil na odru nekdanjega Društvenega doma v Domžalah, ko mi je bilo 15 let. Nastopil sem v vlogi Anžeta v Domnu. Čeprav je bila to le majhna vloga, sem imel tako tremo, da sem komaj spravil tistih nekaj stavkov iz sebe. Z leti sem se pa treme iznebil, saj sem dolga desetletja odigral nešteto velikih, pa tudi glavnih vlog. Veliko sem igral tudi pri dramskem odseku domžalske godbe. Vlogo režiserja sem prevzel že pri Katoliškem izobraževalnem društvu v Domžalah leta 1929, ko sem režiral dramsko delo Roksi, še bolj pa pri dramskem odseku domžalske godbe, kjer sem leta 1930 režiral svojo igro Carski sel. Le ta je bila uprizorjena tudi ob 50-letnici domžalske godbe, le da jo je ob tej priložnosti režiral Franci Lazar. Velikokrat sem igral tudi pri Prosvetnem društvu v Trzinu, kjer sem nadomeščal igralce, ki so bili na orožnih vajah. Leta 1933 sem igral sina, očeta pa v Trzinu v Rostandovi igri Vest. Nazadnje sem leta 1978 nastopil v Trzinu v vlogi očeta v Finžgarjevem Dvjem lovcu. Kot režiser sem pred vojno sodeloval tudi pri igralški družini na Viru. Po vojni sem v Godbenem domu odigral znane kreacije naslovnih vlog obširnega opusa Cankarjevih dramskih del, ter igral v dramskih delih Kar hočete, Rokovnjači, Divji lovec, Veronika Deseniška, Dnevnik Ane Frank in številnih drugih.

Ze pred vojno sem obiskoval igralško šolo pri Sentspjetskem gledališču v Ljubljani, hkrati sem se pa udeleževal na dramskem polju pri društvu Tine Rožanc v Ljubljani in pri domžalski Svobodi. Dve leti sem obiskoval tudi igralško akademijo v Ljubljani.

Tudi svojo boljšo polovico Franjo Juvanovo sem spoznal na odru, saj sva pred vojno in po vojni odigrala številne vloge, opozoril bi pa predvsem na povojno uprizoritev Veronike Deseniške na odru domžalskega godbenega doma.

„Znan si tudi po številnih dramati- zacijah, ali mi o tem še malo več poveš?“

„Moje najbolj uspelo dramati- zirano delo je Jules Vernov „Carski sel“ ki so ga v številnih društvih igrali doma, pa tudi izseljenska društva v Franciji, Ameriki in Egiptu. Bilo je najmanj 300 upri- zoritev tega dela. „Crno ženo“ sem dra- matiziral po povesti v predvojnem tedniku. To delo so igrali predvsem pred vojno, pa tudi po vojni. Tudi to delo je bilo odigrano najmanj 300 krat. Poleg teh dveh dramskih del sem dra- matiziral še delo „Za grunt“ po Jakličevi povesti „Nevesta iz Korinja“, pa dra- msko delo pisatelja Jeraska po povesti Pasjeglavci, pa dramsko delo „Za cezar- ja“ iz rimskih časov po knjigi Orzdi

angleškega pisatelja ter še nekaj manjših del.“

„Kaj pa tvoja športna dejavnost, saj si znan tudi po tem?“

„Pri Orlu sem bil od 1926-1929. leta, ko je bilo to društvo razpuščeno. Bil sem vodja naraščaja. Kot športnik sem se predvsem udeleževal v kolesar- stvu. V Disk sem se vključil že leta 1926, nehal sem pa leta 1933, ko je bila med- narodna dirka na dirkališču Hermes v Ljubljani. Ko sem v petem krogu vodil za pol kroga sem odstopil in tako kot nepremagan zapustil kolesarstvo. Bil sem organizator kolesarstva v Domžalah iz česar so izšli juniorski državni prvaki Diska: Janko Gregorič, Franc Sme in Tine Močnik. Ker me kolesarstvo še vedno veseli, sem se lani zopet vključil v odbor ponovno ustanovljenega kolesar- skega kluba Disk Domžale.“

„Katerega dogodka se pa še posebej spominjaš iz svoje kolesarske karriere?“

„Dobro se spominjam medklub- ske dirke na progi Ljubljana-Bled. Cilj je bil prvotno na Bledu. Ker je prav takrat prišel na Bled kralj Aleksander, so cilj prestavili v Lesce. V cilj, ki je bil levo sem privozil desno, seveda prvi. Ovinka zaradi velike brzine nisem mogel zvo- ziti, zato sem podrl plot in padel pod kuhinjsko okno bližnje hiše. Bil sem nekaj časa nezavesten. Ko sem prišel k zavesti in so me hoteli odpeljati z rešil- cem, sem to odklonil. Spral sem si rane, kolo, ki je bilo popolnoma uničeno sem zvezal in s vlakom odposlal domov. Na dirki Ljubljana-Celje me je na dirkališču v Glaziji v Celju nekdo od dirkačev porinil, da sem padel, vendar sem se hitro pobral in kljub temu zasedel prvo mesto.“

„Kaj pa planine?“

„Kot mlad fant sem veliko hodil v planine predvsem s pokojnim borcem Stanetom Podbevškom z Rodice. Velikokrat sem bil tudi na Triglavu in Škrlatici. Pred vojno sem najmanj pet- najstkrat prehodil vrhove Kamniških planin. S tovariši smo šli ponavadi iz Velike planine na Konja, Ojstrico, Planjavo, Brano, Mrzlo goro, Skuto, Grin- tavec, Kočno, Kalški greben do Krvav- ca. Vmes smo prespali na Kokrškem sedlu ali Češki koči. Po vojni sem bil tudi velikokrat na Veliki planini in Krvavcu.“

„Kaj pa organizacijsko delo?“

„Po osvoboditvi sem bil več let taj- nik sindikalne podružnice, član komi- sije za kulturo in prosveto pri OLO Kamnik, tajnik Sindikalnega sveta obče- ne Domžale, član Mestnega odbora OF Domžale, predsednik SKUD-a Domžale, organizator dramske dejavnosti domžal- ske Svobode, bil sem pa tudi med so- ustanovitelji Glasbene šole Domžale Pri OLO Ljubljana – okolica sem bil član odbora za socialno politiko in zdravstvo ter razsodišča za delovne spore. Ob delu sem dovršil tudi nižjo gimnazijo, leta 1949 pa tri semestre akademije za dramsko in filmsko umetnost v Ljublja- ni. Kasneje sem bil več let član komisije za zadeve borcev in invalidov pri Sob Domžale, več kot 10 let sem pa tudi član Podružnice izseljenske matice Domžale-Kamnik. Ob formiranju inte- resnih skupnosti sem bil izvoljen za predsednika Konference Skupnosti po- kojniškega in invalidskega zavarovanja

(Nadaljevanje na 12. strani)

OBVESTILO

Občinski odbor ZB NOV Domžale in komisija za bivše politične zapornike, internirance in izgnance obvešča, da bo TRADICIONALNO SREČANJE v soboto, 17. oktobra 1981 ob 12.30 v prostorih restavracije SLAMNIK Domžale.

Prijavite se v krajevni organizaciji ZB NOV in vplačajte 100 din, kot prispevek za srečanje.

Rok prijave je do 13. oktobra 1981

Komisija

(Nadaljevanje z 11. strani)

Domžale ter v odbor stanovanjske skupnosti Domžale. V tekoči mandatni dobi sem predsednik IO SPIZ za občino Domžale. Od leta 1973 sem predsednik Društva upokojencev Domžale. V tej in prejšnji mandatni dobi sem tudi največkrat delegat SPIZ SR Slovenije. Leta 1976 sem bil tudi izvoljen v IO Zveze društva upokojencev Slovenije. Član IO Skupnosti za socialno varstvo sem od ustanovitve dalje. Prav tako sem od ustanovitve dalje tudi član sodišča združenega dela SPIZ v Ljubljani in prisodnik Občinskega sodišča Domžale. Funkcij več kot preveč.

„Ze iz tega se vidi, da si zadnja leta posvetil največ skrbi upokojencem.“

„Res je. Nemalo skrbi sem imel, da je društvo dobilo svoje prostore v ulici Simona Jenka v Domžalah. Pravtako sva se z dr. Kovačem veliko trudila, da je bil v Domžalah zgrajen nov Dom upokojencev, ki pa žal ni funkcionalen, vse preveč je luksuzen, predvsem okolica. Klopki zunaj doma upokojenci ne uporabljajo, parkirni prostor ne služi domu, sam dom je že v sami zasnovi zgrešen. Streha venomer pušča, poleti je v stavbi zadušljivo in obupno vroče, pozimi pa tako oskrbovanci in osebe v njem zmrzujejo. Tudi oskrbnina v domu je občutno previsoka, zaradi računanja stanarine 1.600,00 din mesečno, ki je taka kot v hotelih in to vse zaradi samega sistema. Sedaj bomo zidali v bloku SPB 2 27 enosobnih stanovanj za upokojence.“

„Ti boš prav gotovo najboljši vedel koliko upokojencev je v občini?“

„V domžalski občini je 4.120 upokojencev, organiziranih v društvi pa 2.250. Povprečje pokojnine, ki jo prejema upokojenci v občini je za starostne upokojence 7.457,00 din, za invalidske upokojence 6.525,00 din za družinske upokojence pa 5.258,00 din. Povprečje je napram ostalim občinam v Sloveniji nižje, čemer je vzrok, da je veliko število upokojencev bilo zaposlenih

sezonsko kot gradbeni delavci in delavci v slavninarskih tovarnah.“

„Iz razgovorov z upokojenci boš ti verjetno najbolje vedel, kaj si oni želijo, da bi naj prinašal Občinski poročevalec?“

„Upokojenci si želijo naj bi Poročevalec prinašal manj števil in manjših stvari, ki jih ne zanimajo. Seveda je potreben tudi Uradni vestnik v njem, Zelo radi prebirajo sestavke o domžalskih občanah, kak... tudi pripovedi iz partijskih krajev, zgodovino vasi, kjer so sami živeli in delali. Seveda jih najbolj zanimajo domače vesti in kaj se je v posameznih krajih izboljšalo. Veliko razpravljajo tudi o samopriskvu, vendar so mnenja, da je zanje previsok.“

„Upokojenci te najbolj poznajo po številnih izletih, ki jih organiziraš v okviru društva.“

„Izlete organiziramo v obliki ekskurzij. Največkrat gremo v termalna kopališča, pa tudi v inozemstvo v Italijo in Avstrijo. Imamo tudi srečanja z društvi upokojencev v Trstu in Gorici, ki so nam vedno lepo uspela.“

„Za svoje delo si prejel tudi več priznanj?“

„Priznanja pa niso preveč številna. Za sindikalno in družbeno politično delo sem leta 1952 prejel medaljo dela, leta 1975 priznanje in plaketo Sob Domžale, leta 1976 priznanje Zveze društev upokojencev Slovenije in 1977 priznanje Društva upokojencev Domžale ter še nekaj manjših priznanj.“

„Kaj si pa kot predsednik Društva upokojencev najbolj želiš?“

„Največje priznanje zame je, če upokojencem lahko napravim kaj dobrega in če njihove koristi in pravice lahko zastopam v vseh strukturah.“ Ivanu Redenšku želimo, da bi se dolgo deloval za boljše počutje upokojencev v jeseni njihovega življenja in tako kot vsem starejšim ljudem tudi njemu iz vsega srca želimo, da bi bil še dolgo med nami tako čil in veder kot je sedaj.

Tone Ravnikar

Tradicionalno prireditev praznika cvetja in razstava domačih del že nekaj let uspešno pripravlja Aktiv kmečkih žensk iz Moravč. Cvetje daje osnovno težo prireditvi, saj negovane rože v svoji lepoti in pestrosti vzbujajo pravo začudenje celo med poznavalci; niti imen vseh razstavljenih cvetic si ne moremo zapomniti.

Videli smo mlačev, videli smo žganjekuho, pridobivanje mošta ter še nekatera druga opravila, ponekod pa so prikaz starih opravil spremljala tudi opravila na način, kot jih opravljamo danes.

Vse to kar smo omenili pa še prikaz starih predmetov in drugega kaže na to, kako široka je

Rož ste se pa — vsakovrstnih — v Moravčah lahko nagledali

Tu so gobelini, pletenine, vezerine in druga ročna dela.

Na nek način so „ročna dela“ tudi pravi kmečki hlebci kruha in šunke. Vse to kaže na širino opravil kmečke žene v Moravškega.

Posebno poglavje na prireditvi pomeni prikaz kmečkih in drugih — za nekdanje čase tipičnih opravil. Ta nekdanja opravila so tokrat vnovič zaživel pred našimi očmi...

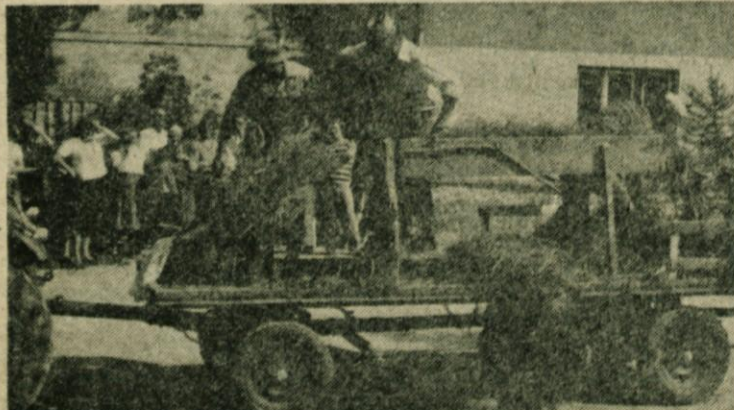
aktivnost žena, ki delujejo v aktivni kmečkih žensk v Moravčah.

Tod so kmečke ženske zelo prizadevne in kot je dejala predsednica in organizatorica prireditve Frančiška Števan — vse to kaže na to, da kmečka ženska ni le „glavna“ samo doma, pač pa enakovredna ustvarjalka vseh naših družbenih pridobitev.

MAB

Parada kmečkih aktivnosti

Aktiv kmečkih žena iz Moravč je ob sodelovanju Sveta za družbeno in politično aktivnost žensk pri OK SZDL Domžale pripravil v mesecu juliju nekaj zanimivih folklornih prireditev, ki so vzbudile zlasti v vzhodnem delu občine obilo zanimanja. Prikazane kmečke aktivnosti, opravila, oprema, ročno delo ter ostalo vzbujajo upe, da s kmečko družbeno in siceršnje folklorne etnografsko ustvarjalnostjo v naši občini vendarle še ohranjamo aktivnosti bogatega tovrstnega izročila.

Prikaz kmečkih običajev

ODKUP DOMAČEGA KROMPIRJA ZAMENJAL UVOŽENI KROMPIRJEV ŠKROB

bomo krompir dobili še iz SR Hrvatske. Plačujemo ga po 4,80 din, ob tem pa plačamo še prevoz.

Velik korak k izboljšanju devizne bilance je bil v zadnjem času storjen na področju krompirja, koder smo doslej zvečine iz Zah. Nemčije uvažali za devize krompirjev škrob. Ob dobri letini bomo letos doma iz domače surovine — krompirja nadomestili ta uvoz. Predelali bomo 5.000—10.000 ton domačega krompirja. Povezali smo se s poslovno skupnostjo za krompir, kmetijskimi združenji in drugimi, tako da nam bodo sukcesivno dovažali v predelavo potrebne količine krompirja, v prihodnjem mesecu pa

Omenil bi, da ta škrob potrebuje tudi papirniška industrija za proizvodnjo visoko kakovostnega papirja, ki gre v izvoz in — če tako gledamo — je ta domača surovina dvakrat pomembna. Ta akcija s krompirjem bo izboljšala Heliosovo devizno bilanco za 2-3 milijarde deviznih dinarjev. To pa je vsekar tudi omembe vreden dosežek v Heliosovih prizadevanjih zmanjšati uvoz in povečati izvoz.

M. Brojan

Pipa alkohola v Domžalah še vedno močno odprta

Po sklepu 39. seje Izvršnega sveta SO Domžale je Strokovna služba SIS socialnega skrbstva Domžale pripravila informacijo o problematiki alkoholizma. Za celovitejšo obravnavo alkoholizma v občini so potrebne natančne raziskave in analize, vendar naj bi izvršni svet problematiko obravnaval predvsem z vidika uresničevanja akcijskega programa boja proti alkoholizmu v okviru svojih pristojnosti.

V omenjenem akcijskem programu, ki je bil sprejet že v letu 1977, je opredeljena vrsta nalog vseh družbenih subjektov za preprečevanje alkoholizma. Žal se naloge prepočasno ali sploh ne izvajajo.

Po akcijskem programu naj bi IS zagotovil:

- selektiven pristop pri izdaji dovoljenj za odpiranje lokalov, ki točijo v pretežni meri alkoholne pijače (bifeji, vinotoči ipd. . .)
- omejevanje točenja alkoholnih pijač v lokalih, kjer je dana prednost nudenju nalog oz. prodaji hrane in brezalkoholnih pijač, zlasti tam kjer se zbira mladina (slačičarne, kavarne ipd. . .),
- podaljšanje časa v katerem je prepovedano točiti alkoholne pijače (sedaj le do 7. ure zjutraj),
- poostriti nadzor in ukrepe zoper kršitve prepovedi točenja alkoholnih pijač v določenem času, mladoletnim osebam in vinjenim osebam,
- kontrolo nad žganjarjenjem,
- ustreznjšo politiko cen brezalkoholnih pijač

VNOVIČ OBRAVNAVANO NA IZVRŠNEM SVETU SOB DOMŽALE:

PROBLEMI ALKOHOLIZMA NA PODROČJU SOCIALNEGA SKRBSTVA DOMŽALE

Alkoholizem je socialni pojav, ki ga danes v sodobnem svetu obravnavamo kot družbeno bolezen. Ima široke in dolgotrajne posledice na vseh področjih našega življenja in dela.

O tej problematiki se danes veliko piše, evidentira posledice na vseh ravneh, veliko nam je znanega o zdravljenju alkoholikov, vendar moramo znova poudariti sledeče: Alkoholik je bolnik, ki je zapadel v težko bolezen odvisnosti od alkohola. Njegova odvisnost se sčasoma stopnjuje in nazadnje postane njegov edini cilj alkohol.

Alkoholik zanemari vse svoje dolžnosti, zanemari svojo družino in zdravje v cilju, da bi lahko konzumiral alkohol. Pri tem spretno manipulira s svojim okoljem. Takšnega bolnika je nujno potrebno zdraviti.

Zdravljenje proti alkoholizmu, kot vsako ostalo zdravljenje lahko poteka le ob motivaciji in intenzivnem sodelovanju bolnika, njegove družine ter celotnega okolja. Motivacijo bolnika za zdravljenje pa lahko dosežemo le v osveščenem okolju, ki se zaveda kaj pomeni bolezen alkoholizem in kakšne posledice prinaša in ki mu je sposobno nuditi primerno pomoč. Alkoholik naj bi se v času zdravljenja pripravil na nov način življenja in dela pri čemer pa mu mora nujno nuditi pomoč njegovo ožje in širše okolje. Le v takšnem primeru je zdravljenje alkoholizma lahko perspektivno in uspešno. Prisilnega zdravljenja proti alkoholizmu ni. Le v kazenskem zakonu obstoja ukrep, označen kot varstveni ukrep obveznega zdravljenja alkoholikov in narkomanov, ki ga lahko izreče sodišče, če storilec ponavlja kazniva dejanja v alkoholiziranem stanju, ter če obsojeni kaže pripravljenost za zdravljenje.

ODKOD ALKOHOLIZEM?

Da ne bi na dolgo razčlenjevali zapleten splet možnih vzrokov, poudarimo nekaj najbolj vidnih, najpogostejših oz. najbolj možnih:

družbena klima našega okolja, ljudi dobesedno sili v odvisnost od alkohola (način življenja, tradicija – proslavljanje vseh dogodkov z alkoholom, cena alkoholnih pijač, ki so večinoma cenejše od brezalkoholnih itd),

hitri razvoj oz. spremembe v družbenih ekonomskih osnovah in vrednotenju le teh. Privzgojene tradicionalne vrednote prihajajo v disonanco z obstoječimi družbenimi normami, kar neugodno vpliva na ljudstvo kot celoto, zlasti na najbolj izpostavljene populacije (polproletariat, ob kriznih obdobjih v družbi, marginalna populacija).

neugodno družinsko ozračje – družina je osnovna družbena celica, ki v veliki meri vpliva na razvoj človekove osebnosti (podatek iz družin alkoholikov zraste od 50 do 60 % novih alkoholikov).

neurejeni delovni pogoji za zdrav človekov razvoj, osebne stiske, traume.

POSLEDICE OBCUTI VSA DRUŽBA

Vsi ti vzroki navadno nastopajo kompleksno in prepletano. Posledice alkoholizma občuti celotna družba. V prvi vrsti pa je naloga družbe, da ustvari pogoje, da do alkoholizma ne bi prihajalo v tako množični obliki. Pri preprečevanju tega pojava pa bo dosežen uspeh le na osnovi splošne družbene skrbi za človeka. V največji meri je potrebno poskrbeti za preventivno varstvo vseh populacij naše družbe od varstva otrok, družine do skrbi za ostarele.

Vse asocialne pojave, ne le alkoholizem bomo lahko preprečevali in odstranjevali tako, da bomo vsakemu posamezniku omogočili urejeno in srečno otroštvo ter možnosti za ustvarjalnost na delovnem področju in osebem življenju. Pri tem imajo pomembno vlogo vse družbene institucije na področju otroškega varstva, zdravstva, izobraževanja in vzgoje, kasneje pa zaposlovanja, zlasti delovne organizacije.

V največji meri pa je potrebno posvetiti pozornost družini, ki daje človeku prve osnove za gradnjo svoje osebnosti.

ALKOHOLIZEM NI TABU

Pri tem lahko storimo to, da v našem okolju posvečamo večjo skrb človeku. V vseh delovnih organizacijah bi morale delovati primerno usposobljene svetovalne službe, ki jim bi bilo področje alkoholologije jasno, da bi lahko delovale na preventivnem in kurativnem področju ter reševanju proble-

matike v svojem okolju. Svetovalne službe v šolstvu bi morale intenzivno delati na tej problematiki. V KS bi morali odkrito spregovoriti o tej težavi in narediti program za preprečevanje in odpravljanje tega pojava. Institucije, ki se ukvarjajo z represivnimi ukrepi v zvezi s to problematiko, bi morale dosledneje ukrepati (instrukcijske službe, uprava javne varnosti, sodišča), šele v zadnji fazi lahko nastopajo ustanove, ki se ukvarjajo s to problematiko (na izključno kurativnem področju, zdravijo alkoholike oz. jih pripravljajo za zdravljenje in rehabilitacijo – soc. skrbstvo ZD, bolnišnice itd).

Koordinacijski odbor za boj proti alkoholizmu in narkomaniji pri OK SZDL Domžale je v letu 1977 temeljito obdelal in razčlenil to problematiko v občini Domžale in podal smernice za delo v zvezi s tem negativnim pojavom, vsem institucijam v „akcijskem programu za boj proti alkoholizmu“. Ta program je za vse še vedno aktualen in nerealiziran. Z izvrševanjem nalog iz tega programa se trudi le peščica posameznikov, kar ne more roditi večjega uspeha.

Strokovna služba Samoupravne interesne skupnosti socialnega skrbstva kot institucija kurative

Med institucije, ki se neposredno pri svojem delu srečujejo s problematiko alkoholizma je tudi socialno skrbstvo oz. strokovna služba socialnega skrbstva.

Poudariti je treba, da se tu znajdejo posamezniki in družine, ki so že na robu propada in ki jim je ob tako neugodni družbeni klimi, tako majhnem intereso drugih institucij težko nuditi še uspešno pomoč. V večini primerov, ki jih obravnavamo v okviru naše strokovne službe so posledice alkoholizma že tako težke, da ne zadošča osveščenje družine in okolja, usmerjanja v zdrav način življenja, pač pa so potrebni dejanski kurativni ukrepi, kot so: odvzem otrok in namestitve v rejništvo oz. v vzgojni zavod, predodelitev otrok, predlaganje staršev javnemu tožilstvu zaradi zanemarjanja mladoletnih oseb in kršitev družinskih obveznosti, pomoč pri reševanju stanovanjskih, materialnih in ostalih težav.

OBVAROVATI OTROKE PRED POSLEDICAMI ALKOHOLIZMA

Alkoholizem se kot ključni problem pojavlja na vseh področjih našega dela – rejništvu, varstvu otrok in mladine, razvrščanje otrok z motnjami v duševnem in telesnem razvoju, pri delu predzakovske in zakonske svetovalnice, pri varstvu odraslih oseb, zavodskem varstvu. Soc. delavci skušamo v takšnih primerih osvestiti družini

(Nadaljevanje na 16. strani)

NK ali KV delavec, poročen, oče 2-3 otrok. Letno obravnavamo preko 250 takšnih oseb, zavedamo pa se, da je še vrsto takšnih primerov, ki iz različnih razlogov še niso v naši obravnavi.

ŽENSKI ALKOHOLIZEM

Ženski alkoholizem je zastopan v manjšem obsegu, vendar opažamo, da je zadnja leta v porastu. Vsako leto se ponovno potrdi podatek, da je 1/4 obravnavanih alkoholikov že brezposelnih. Pri teh praktično ni mogoče pričakovati pozitivne prognoze za rešitev njihove težave. Alkoholizem je iz leta v leto bolj pogost vzrok za razveze. Temu kot vzrok lahko pripišemo ne le porast alkoholizma ampak tudi večjo osveščenost predvsem žena v zvezi s to problematiko.

V strokovni službi SIS socialnega skrbstva smo v letu 1980 zabeležili še sledeče pomembne podatke:

15 do 49 otrok iz občine Domžale je bilo zaradi alkoholizma v družini obravnavanih v rejništvu,

od 109 - 73 otrok z motnjami vedenja in osebnosti je bilo obravnavanih iz družin, kjer je eden ali oba starša alkoholika. Od teh je bilo 25 otrok storilcev prekrškov ali kaznivih dejanj,

po 109 - 68 mladoletnikov, ki so storili prekršek ali kaznivo dejanje ali so vzgojno moteni, izhaja iz družin alkoholikov.

65 od 108 otrok je bilo zaradi alkoholizma v družini omogočeno letovanje na morju,

31 od 75 je bil glavni vzrok za razvezo zakonske zveze alkoholizem enega izmed partnerjev,

124 družin je bilo obravnavanih izključno zaradi problematike alkoholizma in jim je bila nudena pomoč v obliki svetovalno-kurativne obravnave.

Navedeni podatki le delno prikazujejo razširjenost in intenzivnost problematike alkoholizma v naši občini. Predvidevamo, da živi še vrsto alkoholikov, ki se jim problemi še niso nakopičili v taki meri, da bi bili potrebni pomoči naše ustanove. Vendar pa ti alkoholiki in njihove družine vztrajno tonejo v propad in prizadevajo škodo družini in celotni družbi.

POVZETEK PO GRADIVU SIS SOCIALNEGA SKRBTVA

PROGRAM IZVAJANJA POLITIKE CEN IZDELKOV IN STORITEV V OBČINI DOMŽALE

I. UVOD

V skladu z resolucijo o glavnih smernicah in okvirih politike družbenoekonomskega razvoja ter izvedbi sklenjenih dogovorov o temeljih družbenega plana Jugoslavije za obdobje 1981-1985 v letu 1981 (Ur. list SFRJ, št. 74/80) je letošnje leto opredeljeno kot leto ekonomske stabilizacije. Načrtovana politika cen je zato stabilizacijska, ukrepi za njeno izvajanje morajo zato zagotavljati, da bo rast cen znatno počasnejša od rasti v letu 1980. Pri oblikovanju cen morajo samoupravne organizacije in skupnosti ter vsi drugi udeleženci izhajati iz meril, določenih v zakonu o temeljih sistema cen in družbeni kontroli cen ter analiz vpliva rasti cen na ekonomski položaj in odnose proizvajalcev v primarni delitvi na življenjski standard.

Z dogovorom o izvajanju politike cen v letu 1981 (Ur. list SFRJ, št. 16/81) in dogovorom o izvajanju politike cen proizvodov in storitev v SR Sloveniji v letu 1981 (Ur. list SRS, št. 11/81) mora biti predvidena rast cen v letu 1981 nižja od porasta cen v letu 1980 in sicer:

- pri proizvajalčevih cenah industrijskih izdelkov za 1/4
- pri cenah na drobno in življenjskih stroških za 1/5
- pri cenah storitev za 1/10

Gibanje cen in inflacijski pritisk na dvig cen ob koncu leta 1980 ter v začetku leta 1981 opozarjajo, da bo izvajanje politike cen v letošnjem letu izredno zapleteno, pri čemer bo uresničevanje dogovorjene politike cen pod vplivom zelo neugodnih gospodarskih gibanj in razmer na trgu. Porast cen v SR Sloveniji v decembru 1980 v primerjavi z decembrom 1979, ki je osnova za izračun dovoljene rasti cen v letošnjem letu je naslednji:

	1980	Določeno za leto 1981
- proizvajalčeve cene indust. iz	35,5 %	26,7 %
- cene na drobno	39,4 %	31,5 %
- cene storitev	25,3 %	22,5 %
- življenjski stroški	40,4 %	31,5 %

Zato, da bi dosegli cilje iz dogovora o izvajanju politike cen v letu 1981 bo potrebno:

- spremljati gibanje cen na trgu in analizirati spremembe ravni cen in razmerja med cenami;
- sprejemati ekonomske in druge ukrepe za usklajevanje razmerij med ponudbo in povpraševanjem;
- zagotoviti medsebojno sodelovanje in obveščanje s skupnostmi za cene ostalih občin tako, da bo dosežena enotnost glede izvajanja družbene kontrole cen.

II. PROGRAM IZVAJANJA POLITIKE CEN V LETU 1981

V skladu z letošnjimi dokumenti o izvajanju politike cen sme biti skupen vpliv že uveljavljenih oziroma še možnih podražitev naslednji:

- obrtne storitve 7,04 indeksne točke,
- komunalne storitve 5,17 indeksne točke,
- kulturne storitve 1,32 indeksne točke,
- mestni promet 3,28 indeksne točke,
- stanarine 5,68 indeksne točke,

no in pri tem sodelujemo z delovno organizacijo, KS, šolami in drugimi institucijami. Težišče našega dela je na družinah z mladoletnimi otroki, saj ti v takšnih družinah čutijo največjo težo posledic alkoholizma. Razen tega pa otrokom skušamo še pravočasno nuditi pomoč. Alkoholizem pri samskih posameznikih je težje in največkrat samo v okviru naše službe, povsem nemogoče reševati. Takšni posamezniki so potrebni navadno le še institucije, ki jim nudijo varstvo in primerno strokovno pomoč.

Zakon v strokovni službi Samoupravne interesne skupnosti socialnega skrbstva evidentiramo problematiko alkoholizma

Največkrat na osnovi prijave PM, kjer se posamezniki pojavijo kot kršilci javnega reda in miru. Obravnava je pokazala, da je šlo v več kot 90 % takšnih primerih za alkoholizem. V vse večji meri se k nam po pomoč obračajo svojci alkoholikov, sodišče zaprosi, patronažna služba in druge ustanove. Večino primerov alkoholizma v družini odkrijemo na osnovi obravnave otrok z motnjami vedenja in osebnosti, otrok z motnjami v duševnem in telesnem razvoju ter v razveznem postopku.

Postopki dela v okviru te problematike so različni, navadno pa obravnava poteka nekako v treh fazah.

1. individualno delo z alkoholiki in svojci,
2. sodelovanje z delovno organizacijo, če je zaposlen,
3. sodelovanje z ostalimi institucijami (KS, šole, zdravstvene ustanove itd).

V vseh treh fazah se skuša alkoholika pripraviti na zdravljenje in sanirati njegovo okolje na osnovi kurativno svetovalnega dela. Navadno pa so potrebni še spremljajoči kurativni ukrepi v zvezi z mladoletnimi osebami.

V času zdravljenja alkoholika v bolnišnici ali dispanzersko naša ustanova sodeluje z zdravstveno institucijo in zdravljencem ter njegovo družino. Nenazadnje pa spremlja zdravljenje alkoholika na poti njegove rehabilitacije in jim skuša nuditi ustrezno pomoč.

Socialni delavec dela tudi kot terapevt v KZA Domžale.

Naj navedem še nekaj takomenuvanih statističnih podatkov, ki jih v zvezi s problematiko alkoholizma, že vsa leta evidentira naša služba.

Alkoholik je najpogosteje moški v starosti 30 do 45 let, zaposlen,

ob predpostavki, da se vsaka skupina cen storitev poveča za povprečno 22,5 %.

A. Obrtne storitve

Cene obrtnih storitev bo do konca letošnjega leta možno potrjevati samo v primerih, če letos še niso bile korigirane in to za največ do povprečne cene obrtne storitve, ki velja za enako storitev v občini. V primerih, ko se cena opazuje za indeks cen, je zgornja meja za te storitve nivo cen dosežen v juniju 1981 v SR Sloveniji.

B. Komunalne storitve

S programom potrebnih sprememb cen komunalnih storitev v letu 1981 in postopnimi spremembami cen posameznih komunalnih storitev do konca leta 1981 bomo zagotovili, da rast cen ne bo preseгла okvirov dogovorjene politike cen. Pri vseh predlogih za povišanje cen bo svet skupnosti zahteval pregled realizacije lanskega letnih programov, kakor tudi vpogled v letošnji program internih ukrepov, ki so pripomogli k manjšemu zahtevku za potrditev teh cen.

C. Kulturne storitve

Kulturne storitve se bodo zvišale največ za 20 %, vendar tako, da ne bodo vplivale z več kot 1,32 indeksne točke na skupni rasti.

D. Stanarine

Porast stanarin bo v letošnjem letu izveden v skladu s sprejeto politiko postopnega prehoda na ekonomske stanarine in sicer za 37 %. Pri takem povečanju stanarin bo potrebno hkratno zagotavljanje subvencij, ki jih predvideva 9. člen dogovora.

E. Ostale storitve

Pri potrjevanju cen ostalih storitev in proizvodov iz pristojnosti občin veljajo usmeritve o izvajanju politike cen v letošnjem letu iz dogovora o politiki cen. Cene storitev tako ne bi smele biti višje za več kot 22,5 % in cen proizvodov za 26,7 %.

Na podlagi ponderjev in sistema izračuna porasta cen in življenjskih stroškov največji ali pa so cene v nesorazmerju z ostalimi cenami podobnih storitev.

III. SPREMLJANJE IZVAJANJA PROGRAMA

Skupnost za cene bo v skladu z odlokom Zveznega izvršnega sveta sodelovala s skupnostmi za cene ostalih občin, s samoupravnimi organizacijami in skupnostmi. Skupnost za cene bo vsak mesec, najkasneje do 20. v mesecu analizirala gibanje cen v preteklem mesecu, in sicer za najpomembnejše skupine proizvodov in storitev. O ugotovitvah bo obveščala IS SO Domžale, ki bo tako sproti razpolagal s podatki, ki bodo osnova za odločanje o sprejetju potrebnih ukrepov za zagotavljanje gibanja cen v okvirih, določenih z dogovorom o izvajanju politike cen proizvodov in storitev v letu 1981 in tem programom.

PREDSEDNIK
sveta skupnosti za cene
občine Domžale
Slavko BAJEC, i.r.

HUMOR

Janez pobere ljubko štoparko in jo nekaj kasneje vpraša:

„Če zdaj ustavim, vas slečem in se spravim na vas – boste klicali na pomoč?“

„Ali jo boste potrebovali?“

„Bi hoteli kupiti psa, ki govori?“

„Ne norčujte se iz mene!“

Pa je pes res spregovoril:

„Gospod, kupite me! Ta lastnik me slabo hrani, tepe me in ne vodi na sprehode.“

„Zakaj pa prodajate tako čudovitega psa?“

„Ker laže.“

INFORMACIJE ZA OBČANE

Napredek sporoča:

OZIMNICA 81

Prodaja ozimnice se bo v Napredkovih trgovinah začela 25. avgusta 1981 in bo trajala do 24. oktobra 1981. Trgovine, ki bodo prodajale ozimnico so:

- DOMŽALE: VB etaža I, PE Jagoda, SP Kidričeva, SP Rača
- MENGEŠ: SP Rašica, PE Zarja
- SP Radomlje, SP Preserje, SP Dobrina Dob, Na Klancu Moravče, SP Lukovica

Zgoraj omenjene trgovine bodo prodajale naslednje blago za ozimnico:

– krompir	7,35 din/kg
– zl. delišes	15,00 din/kg
– jonatan	13,00 din/kg
– čebula/hel. poga.	11,50 din/kg
– paketi ETA veliki	690,00 din/paket
– paketi ETA mali	340,00 din/pket

Najmanjša prodajna količina bo pri:

– krompirju	30 kilogramske vreče
– jabolkah	20 kilogramov
– čebuli	10 kilogramov

K nakupu ozimnice ste lepo vabljeni!

SLAMNIK SPET ODPRT

Restavracija SLAMNIK, ki je bila v letnem času zaprta, začne 1. oktobra 1981 ponovno obratovati. Odprta bo, razen nedelje, vsak dan od 12. do 22. ure, ob sobotah pa od 12. do 24. ure. Vsako soboto bo tradicionalni ples. Za prijetno razpoloženje bo skrbel ansambel Studio 6 iz Domžal s pevcem Frenkom Cento.

KAKO BO Z GLASBO?

V mesecu oktobru bo v restavraciji SLAMNIK vsak dan, razen nedelje, od 18. do 22. ure organizirana „mehanska“ glasba, kjer bodo predvajane najnovije domače in tuje uspešnice. Enkrat v tednu pa bo organiziran tudi disco ples.

Tako kot je že znano, bodo delavci restavracije skrbeli, da se bodo gostje, ob prijetnih zvokih in okusno pripravljeni hrani, prijetno počutili.

SLAMNIK NA VOLJO KOLEKTIVOM

Gostinski delavci Napredka so pripravljene prevzeti tudi gostinske storitve oziroma celotne aranžmaje za skupine in kolektive, vse do 1.000 gostov in to v prostorih Slamnika oz. hale ali kjerkoli drugje.

Več površin za osnovno preskrbo:

Preurejena veleblagovnica

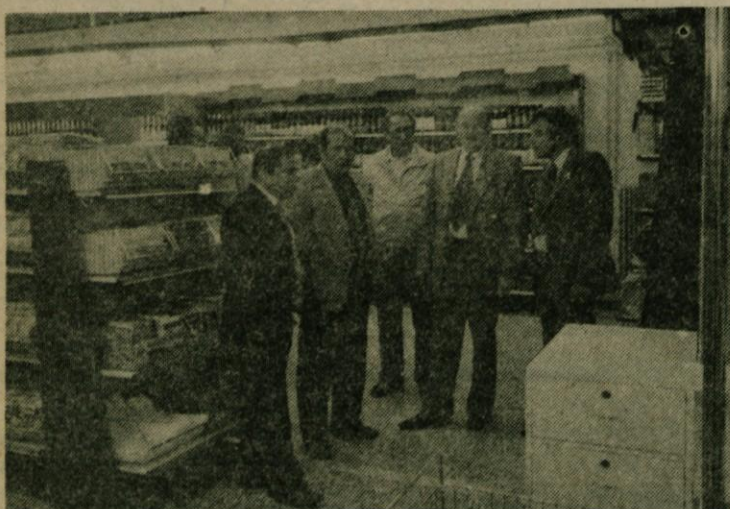
V znanj domžalski veleblagovnici so začeli redno obratovati že pred 13 leti, torej l. 1968. Z veleblagovnico smo želeli ponuditi ustrezno količino prodajnih površin, ki jih je mesto in njegova bližja in daljna okolica – rabilo.

V letih so te površine zastarele, poznal se je zob časa, dotrajale so nekatere instalacije, nekatere zahteve (zlasti higienske) so narekovale takojšnjo rekonstrukcijo, do katere je sedaj končno prišlo.

Tako so pred dnevi s priložnostnim govorom direktorja TOZD Oprema-tehna Milana Ruglja odprli prenovljeno veleblagovnico s poudarkom na povečanih poslovnih površinah, namenjeni osnovni preskrbi.

Prostor oz. površine, ki so jih za prodajo prehrabnih artiklov odprli so skoraj še enkrat večje od dosedanjih, opazna pa je njihova boljša oz. funkcionalnejša razporeditev.

Pred nekaj leti so v spodnji etaži veleblagovnice izločili tudi bife, vse te površine pa so povečale prostor za nakupe prehrane. Nova preurejena etaža v veleblagovnici je za kraj velika pridobitev, ki prinaša sodobno in higiensko neoporečno ponudbo hrane. Ta čas je izbira v tej trgovini še enkratna in le upati je, da bo delavcem v njej in vodstvu uspelo tako ponudbo zagotoviti tudi v prihodnje. M.B.

Gostje si ob otvoritvi ogledujejo preurejeno veleblagovnico;

„OBRTNIK“ p.o.
Mengeš, Prešernova c. 2

Cenjene stranke obveščamo, da imamo na zalogi hrastov klasični parket I. in II. kv. po ugodnih cenah. Opravimo tudi položitev parketa. Se priporočamo!

OBVESTILO

Izvajam vsa elektroinstalacijska dela, ter čiščenje bojlerjev. ŠVER Jože, Rojska 5, Domžale.

DELOVNA ORGANIZACIJA
NAPREDEK DOMŽALE

Komisije za delovna razmerja TOZD Gostinstvo in turizem,
TOZD Oprematehna in TOZD Prehrana

OBJAVLJAJO
sledеča prosta dela in naloge

1. Vodja izmene v slaščičarni

Pogoji:

- slaščičar poslovodja ali KV slaščičar
- 2 oz. 4 leta delovnih izkušenj
- izmensko delo oz. delo v dela prostih dneh
- zdravniški pregled za delo v živilski stroki
- tečaj iz higienskega minimuma.

2. Kvalificiranega slaščičarja

za opravljanje del in nalog v slaščičarni za določen čas – nadomeščanje delavca na odsluženju vojaškega roka

Pogoji:

- higienski minimum, ustrezno zdravstveno stanje eno oziroma dve leti delovnih izkušenj.

3. Slaščičarski delavec

za opravljanje del in nalog v slaščičarski proizvodnji za nedoločen čas s polnim delovnim časom:

Pogoji:

- NKV delavka
- ustrezno zdravstveno stanje.

4. Čistilka

za opravljanje del in nalog v restavraciji Pošta za določen čas (nadomeščanje delavke v času porodniškega dopusta)

– NKV delavka.

5. Varnostnik prekajevalec

v Klavnici za določen čas šest mesecev

Pogoji:

- NKV delavec
- izmensko delo.

6. Iščemo tudi delavce zlasti upokojenke oz. upokojenke za pogodbeno delo in sicer:

- vzdrževanje okolja Veleblagovnice
- vzdrževanje sanitarij v Veleblagovnici
- kurjenje peči za centralno ogrevanje v restavraciji Pošta. Plačilo po dogovoru!

OSNOVNA ŠOLA JOSIP BROZ TITO DOMŽALE

objavlja prosta dela

1. dveh snažilk
2. kuharice

Kandidati za dela morajo izpolnjevati splošne pogoje za sklenitev delovnega razmerja. Delovno razmerje sklepamo za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Poskusno delo traja en mesec.

Kandidati naj pošljejo pismene prijave komisiji za delovna razmerja Osnovne šole Josip Broz Tito Domžale, Kettejeva 13 v 15. dneh od dneva objave.

Pričeli smo reševati stanovanjsko vprašanje samskih delavcev

V naši občini že dlje časa zaznavamo težave s katerimi se srečujejo samski delavci, ki sklepajo delovno razmerje v organizacijah združenega dela v naši občini.

Občinski svet Zveze sindikatov in stanovanjska skupnost sta že pred leti ugotavljala potrebe po samskih stanovanjih. Izkazalo se je, da delavci, ki vsakodnevno prispevajo velik delež s svojim delom in prizadevanji k ustvarjenemu dohodku živijo v zelo slabih stanovanjih. Pred leti smo sprejeli družbeni dogovor o zagotavljanju minimalnih življenjskih in kulturnih standardov delavcev, katerega pa ne uresničujemo v taki meri, kot je bilo načrtovano. Da bi vsaj delno omilili stanovanjski problem naših delavcev je nujno, da s skupno družbeno akcijo nekaj ukrenemo. V dani situaciji je za delovne organizacije najbolj sprejemljiva gradnja samskega doma. Za uresničitev tega pa je potrebna enotnost in prizadevanje vseh, tako delovnih organizacij, družbenopolitičnih organizacij, samoupravnih interesnih skupnosti in občanov.

Vzrok za nastali problem je vsekakor iskati v hitrem razvoju gospodarstva v naši občini, ki je zaradi številnih investicij izčrpalo kadre iz zaledja ter bilo primorano le-te iskati v oddaljenih krajih.

Vsem nam je jasno, da je industrija tista, ki daje družbeni produkt iz česar se napaja infrastruktura, zato mora biti v interesu vseh, da čimbolje dela. Za uspešno delo pa so potrebni zdravi kadri, ki bodo lahko polno delali v primeru, da bodo imeli urejene stanovanjske razmere in prehrano.

Zaradi vsega tega smo v plan 81-85 vključili gradnjo samskega doma, v katerem bi imeli delavci boljše pogoje za bivanje, prehrano, kulturno življenje in možnost večjega vključevanja v vsakodnevno družbeno dogajanje.

Interes delovnih organizacij je, da se k gradnji samskega doma čimprej pristopi, za gradnjo so najbolj zainteresirane naslednje OZD:

Papirnica	s 30-40 posteljami
Helios	s 40 posteljami
Lek	s 5 posteljami
TOKO	s 10-15 posteljami

Nekaj postelj pa potrebuje še Hidrometal in Napredek.

Na osnovi zbranih potreb je z zainteresiranimi dogovorjeno, da bomo gradili samski dom z 150 ležišči.

S tem številom bo možno pokriti potrebe naših OZD, ter rešiti najnujnejše primere tistih, ki so naši občani.

V okviru sprejetega prostorskega plana je najugodnejša lokacija na Krakovski ulici iz večih razlogov in sicer:

- zemljišče je komunalno opremljeno
- v bližini so objekti družbene prehrane
- športni in rekreacijski objekti
- zdravstvene usluge.

Vse to pa možno vpliva na višino stroškov gradnje, v interesu OZD pa je čimcenejša gradnja. Enako je v interesu OZD gradnja objekta z večjimi kapacitetami, kar bi nedvomno zopet pocenilo gradnjo, vendar je opredelitev, da se gradi predvsem za delavce naših OZD.

Vsem tistim, ki kakorkoli zavirajo gradnjo takega objekta moramo povedati, da so delavci, ki živijo v nemogočih razmerah naši občani, sestavni del naše družbe, da nenehno prispevajo k dohodku delovnih organizacij in da enako kot ostali prispevajo del sredstev za izgradnjo stanovanj v naši občini.

Skrb vseh, ne samo delovnih organizacij in prizadetih delavcev, morajo biti življenjske razmere krajanov, naših sosedov in prijateljev.

Občinski svet ZSS

NOVO DRUŠTVO:

Ustanovitev Društva izumiteljev in avtorjev tehničnih izboljšav (DIAT) v občini Domžale

V tej težki gospodarski situaciji kaže, da se ne vidimo iz problemov, ki nas spremljajo na vsakem koraku in tako pozabljamo na glavno rešitev naših težav, to je pospeševanje razvoja intenzivne dejavnosti.

Zaradi nujnega gospodarskega napredka je posebno važno iskati operativne poti za vključevanje ustvarjalnega dela v vse proizvodne procese organizacij združenega dela in čimpreje aktivirati znanje, izkušnje ter inventivnost delavcev v stabilizacijskih naporih samoupravnega gospodarstva.

Ce hočemo torej izboljšati sedanjí neugodni položaj na področju delovanja inventivne dejavnosti je nujno pristopiti h korenitim spremembam. Glavni vzrok za počasen razvoj ustvarjalnosti je premajhno razumevanje pomena lastne inventivnosti in njenega prispevka k razvoju materialne baze in proiz-

vodnih odnosov v naši družbi. Prav sedaj smo priče tehnološkemu razvoju in stalni znanstveno tehnološki revoluciji v svetu, ki s svojim tempom preseneča tudi najbolj razvite. Hkrati s prodori novih tehnologij se zlasti postavlja vprašanje, kako povečati ekonomsko učinkovitost našega gospodarst-

va. Zato se upravičeno trudimo vključiti v procese izumiteljske dejavnosti.

Celotna gospodarska struktura pa mora biti naravnana tako, da gospodarstvo ne samo sprejema in priznava rezultate ID, ampak mora take rezultate neprestano iskati in neposredno pospeševati organizirano inventivno dejavnost.

V okviru občinskega sindikalnega sveta na tem področju deluje odbor za inventivno dejavnost, ki že izvaja zastavljeni program dela, vendar bi pri uresničevanju te naloge morale delati vse odgovorne asociacije za gospodarski napredek, veliko pa lahko naredi Društvo izumiteljev, ki jo sestavljajo posamezna društva.

Zato je občinski sindikalni svet z odboroim za inventivno dejavnost sprejel pobudo za ustanovitev društva izumiteljev in avtorjev tehničnih izboljšav v naši občini, ki bo eden izmed pomembnih nosilcev širjenja inventivne dejavnosti skupaj z Občinsko raziskovalno skupnostjo.

Namen društva je, da vzpodbuja in razvija inventivno dejavnost v vseh njenih oblikah ter povezuje in usmerja dejavnost izumiteljev in avtorjev tehničnih izboljšav na svojem območju.

Naloge društva so:

- da sodeluje z organi oblasti in družbenega upravljanja ter z gospodarskimi in drugimi organizacijami na pospeševanju inventivne dejavnosti in širše praktične uporabe inovacij v gospodarstvu,

- daje iniciativo in podporo znanstveno-raziskovalnemu delu, zlasti v gospodarskih organizacijah,

- organizira strokovne sestanke, predavanja in druge oblike strokovnega izpopolnjevanja in izmenjave mnenj in izkušenj,

- podpira izdajanje in sodelovanje v strokovnih in popularnih publikacijah,

- usmerja dejavnost članov v strokovnem in političnem pogledu in razvija kulturno in družbeno življenje med člani,

- zastopa strokovne in materialne interese svojih članov.

Član društva lahko postane vsak občan, ki se aktivno ukvarja z izumiteljskim delom ali delom na razvoju ali ga podpira.

Zato pozivamo vse somišljenike, da se udeleže ustanovnega občnega zbora DIATI Domžale, ki bo v mesecu oktobru 1981.

Cvetka VLAJ

Srebrni znak Zveze sindikatov Slovenije

Na podlagi 2. člena Pravilnika o podeljevanju srebrnega znaka sindikatov Slovenije

r a z g l a š a

predsedstvo Občinskega sveta ZSS Domžale rok in pogoje za podelitev srebrnega znaka Zveze sindikatov Slovenije v letu 1981.

Predsedstvo OS ZSS razpisuje za leto 1981 podelitev pet srebrnih znakov članom sindikata in 2 srebrnih znakov osnovnim organizacijam sindikata.

1. Srebrni znak ZSS se podeli osnovni organizaciji zveze sindikatov za večletno vzorno, učinkovito in napredno politično delovanje pri uresničevanju neposrednih interesov članstva, upošteva skupne, dolgoročne in celovite interese delavskega razreda.

Predlog za podelitev srebrnega znaka osnovni organizaciji ZSS poda konferenca osnovnih organizacij delovne ali druge organizacije združenega dela ali predsedstvo občinskega sindikalnega sveta na lastno pobudo ali na pobudo drugih organov Občinskega sveta ZSS oz. drugih družbenopolitičnih organizacij.

Predlog mora o osnovni organizaciji ZSS vsebovati naslednje podatke:

- naziv in naslov, število sindikalnih skupin, članov njenega izvršnega odbora ter drugih organov;
- dokumentiran opis njene organiziranosti in uresničevanja dogovorjenih načel o ustrezni kadrovske sestavi njenih organov;
- nazoren opis njenega političnega delovanja v preteklosti in posebej v zadnjih letih z orisom poglobljene vsebine, metod in oblik dela; pri tem mora biti razvidno, s katerimi pomembnimi nalogami se je ukvarjala, katere akcije je opravila, kakšna stališča ali sklepe je s tem v zvezi sprejela in v kolikšni meri in kako jih je uresničila; opis delovanja mora še zlasti prikazati, kako je opravila oz. opravlja naloge, ki so sindikatu v TOZD oz. v delovni skupnosti naložene z ustavo in zakon o združenem delu, kako in katere sklepe 9. kongresa

ZSS uresničuje, kako in v kolikšni meri se v njeno delo vključujejo člani ZSS ter posebej kako in na kakšen način uresničuje svoje naloge ter odgovornosti izvršni odbor osnovne organizacije ZSS.

2. Srebrni znak Zveze sindikatov Slovenije se podeli članu zveze sindikata, ki je z večletnim družbenopolitičnim delom v neprednem delavskem gibanju oz. sindikatu uresničeval delavske interese s tem, da je dosledno, pomembno in učinkovito prispeval k uveljavljanju, razvoju in razredni naravnosti sindikata.

Predlog za podelitev srebrnega znaka zveze sindikatov Slovenije posamezniku lahko poda osnovna organizacija ZS, če so tako sklenili njeni člani na sindikalni skupini ali izvršnem odboru. Podelitev srebrnega znaka posamezniku lahko predlaga tudi odbor za organizacijsko in kadrovsko politiko pri OS ZSS, občinski odbor dejavnosti sindikata ali predsedstvo občinskega sindikalnega sveta, če je tako sklenil na svoji seji.

Predlog obsega zlasti:

- naziv in naslov predlagatelja in datum, ko je o tem sprejel sklep;
 - osebne podatke kandidata;
 - nazoren opis delovanja kandidata v sindikalni organizaciji oz. opis njegovih prizadevanj za uveljavitev in razvoj sindikata, opis njegovega deleža k organizacijski učvrstitvi in k uresničevanju političnih nalog sindikalne organizacije oz. sindikata kot celote ter opis kandidatovega političnega delovanja s čim stvarnejšim prikazom ciljev in teženj, ki jih je pri tem uveljavljal;
 - pregled kandidatovega dela in funkcij v zvezi sindikatov, v drugih družbenopolitičnih organizacijah, družbenih organizacijah in društvi, v samoupravnih organih OZD, v organih družbenopolitičnih in samoupravnih interesnih skupnosti ter drugod z navedbo, kdaj, kje in kako jih je opravljal;
 - utemeljitev razlogov zaradi katerih je predlagan za podelitev srebrnega znaka, ki sloni na politični oceni kandidatovega dela, prizadevanj in uspehov.
3. Predlog za podelitev srebrnega znaka Zveze sindikatov Slovenije nam pošljite najpozneje do 25. oktobra 1981 na priloženem obrazcu na naslov: Občinski svet ZSS Domžale, odbor za organizacijsko in kadrovsko politiko, Ljubljanska 70, Domžale.
4. Srebrni znak ZSS bo podeljen na slavnostni seji Občinskega sveta ZSS predvidoma ob Dnevu republike.

OGLAS

Iščem čistilko 2Xmesečno po 4 ure popoldne. Plačam 80,00 din na uro. Bauer, Koširjeva 9, Domžale (Rodica).

OGLAS

Ali kdo v Trzinu poučuje angleški jezik otroke v manjši skupini? Kličite zvečer 722-403!

OGLAS

Kupim zazidljivo parcelo v Domžalah ali okolici. GREGORIČ Cveto, Domžale, Kraigherjeva 5 – tel.: 721-522

OGLAS

Gradbeno parcelo v Preserjah, menjamo za obdelovalno zemljišče v bližnji okolici. Zupan Janez, Preserje, Vaška pot 9, Radomlje.

Industrija
pohlbitva
etol
kamnik
jugoslavija

ODBOR ZA KADRE TOZD „SLOGA“ MOSTE PRI KOMENDI

VABI K SODELOVANJU VEČ MIZARJEV

Vabimo kandidate širokega ali ozkega profila, ki so usposobljeni za dela na področju izdelave lesenih predmetov. Občasno je možno tudi delo izven sedeža TOZD-a. Delovno razmerje bo sklenjeno za nedoločen čas.

Kandidati naj pošljejo pismene prijave v 15 dneh po objavi na naslov:

„STOL“ KAMNIK, kadrovska služba, Ljubljanska 45, 61240 KAMNIK.

Ustrezne informacije dobite osebno v kadrovske službi tel.: 061-831-121, int. 223.

Kandidate bomo obvestili o izbiri v 30 dneh po poteku roka prijav.

Ob 150-letnici Levstikovega rojstva in 100-letnici Josipa Jurčiča ter 30-letnici smrti Louisa Adamiča:

»Trd bodi, neizprosni,
mož jeklen...«

Trd bodi, neizprosni, mož jeklen,
kadar braniti je časti in pravde
narodu in jeziku svojemu...

so besede umirajočega Tugomerja, ki jih izreče ob koncu tragedije, katero sta napisala dva slovenska književnika, katerih obletnici rojstva oz. smrti se spominjamo v letošnjem letu. To pa so tudi besede, katere je pri svojem delu dobro poznal in se po njih ravnal z vsem svojim srcem tretji književnik, ki je sicer ustvarjal v tujini, pa je vendar le pisal o domovini, Louis Adamič.

To pa so tudi besede, za katere upravičeno rečeno, da so še kako aktualne tudi danes, besede, ki smo jih in jih še bomo, v letu, ko se spominjamo 150-letnice rojstva Frana Levstika, 100-letnice smrti Josipa Jurčiča in 30-letnice smrti Louisa Adamiča, slišali, besede, ki naj bodo tudi vsakomur od nas napotilo in vodilo.

Levstik in Jurčič, prijatelja, sodelavca, tovariša, eden ustvarjalec slovenske proze, ki mora koreniniti v domači zemlji, svobodomislec in demokrat ter načrtovalec nadaljnega razvoja slovenskega jezika, človek, ki je rekel, da je treba pisati tako, da bo Slovenec videl Slovenca v knjigi, kakor vidi svoj obraz v ogledalu, drugi urešničevalec Levstikovega programa in pisec prvega slovenskega romana, vsi pa ga poznamo tudi kot začetnika Rokovnjačev, ki jih je dokončal naš rojak Janko Kersnik.

Franc Levstik, kmečki sin iz Spodnjih Retij pri Velikih Laščah, ki je že v zgodnji mladosti veljal za voditelja mladostlovecev, je imel grenko življenje, skozi katero je zaradi svoje svobodomislenski in boja za narodno enakopravnost stopal vzravnano in odločno, kajti „ne tisto, kar mora, kar more, mož storiti je dolžan.“ Rahljotni pesnik, ki ni našel sreče v ljubezni, prijatelj otrok, katerim je podaril Najdihojco, pa literarni programator, ki se je uveljavil s Popotovanjem od Litije do Cateža in Napakami slovenskega pisanja, prvi vidnejši slovenski literarni kritik, pa pisatelj, ki je ustvaril Martina Krpana, katerega pozna sleherni Slovenec in še bi lahko naštevati.

Njegove drame pomenijo preporod slovenske dramatike, njegov jezik je mojstrski, njegov stil nedosegljiv. Občutljiv na čistost in prožnost materinega jezika, je bil in je vzor marsikateremu pesniku in pisatelju.

S svojimi nazori in spisi je začrtal pota boju za slovensko narodno samostojnost in jezikovno samobitnost, venomer je opozarjal na veliko pomembnost materinega jezika, književnosti in narodne zgodovine kot osnove za zgraditev slovenske kulture. Bil je in je še vzor jezikovne dognanosti, stilistične lepote in ne nazadnje

tudi vzor kulturnega in javnega delavca z jeklenim značajem, velikim talentom in vseskozi aktivnim delovanjem.

Josip Jurčič, le kdo ne pozna njegovega Sosedovega sina, pa Desetega brata, Domna, Rokovnjačev in še česa, je v svojih delih zajel vse, kar je Levstik zajel v svojem programu. Tudi njegovo kratko življenje je bilo polno revščine, grenkobe in težav. Tudi on je bil sin malega kmeta, sicer rojen na Muljavi pri Stični, od koder ga je želja po znanju peljala v Ljubljano in od tod na Dunaj študirat slavistiko, in klasično jezikoslovje. Bil je urednik, pa časnikar, duša mladostloveške izobražene družbe, pisatelj, ki ga je kruta bolezen pred 100 leti, starega komaj 37 let vzela njegovim knjigam.

Začel je z ljudskimi pripovedkami, ki mu jih je pripovedoval ded in opozoril nase z Jurijem Kozjakom, pa povestjo iz Domačih krajev Domen ter vrsto drugih povesti in novel, katerim je v letu 1866 sledil prvi slovenski roman DESETI BRAT. Le kdo ni že slišal za Krjavlja, pa njegove boje s hudirjem, njegovo kozo in „štatljivega konja.“

Jurčič je imel izreden pripovedni talent, upodabljal je domače življenje v preteklosti in sedanjosti. Njegova dela prevevajo sodobni pogledi na družbo in njegov namen, da bi se slovenski narod osvobodil zatiranja ter uveljavil liberalna politična načela. Njegov jezik je zajet iz ljudstva, bogat z reki in podobami, njegova pripoved je živa in nazorna. Njegov junak misli, sočustvuje in govori, je človek iz ljudstva, zato ljudstvo rado sega po Jurčičevih knjigah.

Louis Adamič je veliko mlajši od Levstika in Jurčiča, njegova življenjska pot se je začela 1898 v Sloveniji, deželi, ki jo je ljubil celo življenje in o kateri je napisal mnogo lepega. Njegovo življenje je bilo bogato, polno potovanja iz starega v novi svet, polno sveže volje do življenja in do resnice, ki bi bila veljavna tako zanj, kakor tudi za mnoge druge ljudi. Njegove oči so vseskozi uprte v razgibano življenje, ki ga gleda z očmi, ki so se navadile gledati in razumeti lepote, vred-

note in vprašanja obeh domovin – slovenske, v kateri se je rodil in odraščal, in ameriške, v kateri je odrasel in 1951 umrl.

Bil je Američan po odločnosti oblikovanja in obenem naš rojak in zaveden učenec Ivana Cankarja v toliko, ker so se mu podobe posameznih ljudi pod roko spreminjale v simbole mi-kavne in strašne civilizacije, kakršno je doživljal in v kateri je iskal smeri zase in sebi podobne.

On se je povzpел nad vse, on je najvišje, kar so nam dali naši izseljenci, ta komaj za silo organizirana masa, ki si

išče obstanka v novi domovini. Kronist in slikar naših izseljencev, njihov in naš genij. Velik pisatelj svetovne mere, tak, ob kakršnih narod nanovo izmeri svoja bistvena vprašanja. (Zupančič), zato nam naj v teh dneh in tudi v naslednjih ne bo žal seči po knjigah Orel in korenine, pa iz dveh domovin, Smeh v džungli, Moja Amerika in še kateri, kajti v njih se skriva neprecenljivo mnogo ljubezni do domovine, do njene svobode in neodvisnosti.

Vera

DRAMSKA PREDSTAVA DOBLJANOV — SREČA

Veliko je bilo definicij sreče, vsak po svoje si jo predstavljamo, pa vendarle se včasih zdi, da bo tisto, češ da je sreča veliko in še več denarja, kar držalo za današnji čas, ko hitimo in hlastamo za materialnimi dobrinami in nam čisto ni mar, kako pa naši prijatelji, sodelavci. Prav to vprašanje pa si je zastavila tudi češka veseloigra SREČA?, ki smo jo v priredbi dramske sekcije pri kulturnem društvu Jožef Virk v Dobu lahko videli v nedeljo, 5. julija 1981 v letnem gledališču na Močilniku.

Prepolno gledališče, ki se zelo lepo vklaplja v naravne kulise gozda, prijetno kmečko dvorišče, kjer se je odvijala veseloigra, in topel poletni večer, vse to je prispevalo, da smo gledalci z nestrpnostjo pričakovali začetek, kajti kar precej časa je že minilo, od kar smo zadnjič videli „na delu“ dobre igralce. Pa se je izplačalo počakati. Že uvodni dvogovor med hlapcem Jožem, ki ga je imenitno odigral Miloš Starbek, tudi organizator in režiser veseloigre, in deklo Marjano, ki jo je odigrala Majda Gracior, je ogrel gledalce, ki so z zanimanjem spremljali dogajanje na odru. Posebna atrakcija je bil kmet Pajnik, ki ga je odigral Marjan Kuret, njegovo poskakovanje po odru, mencanje z rokami in vihanje in nizanje glasu, je želo med občinstvom salve smeha in že vsak njegov nadaljnji prihod na oder je bil veselo presenečenje. Zelo prepričljiva je bila tudi Marija Starbek v vlogi njegove žene, ki nas je prepričala, da je resnično tista, ki nosi hlače in ki se svojega moža prav nič ne boji. Tu pa je bila še njuna „pridna, dobro vzgojena hčerka Metka“ (Milica Hrabjan) zaradi katere igra pravzaprav je, saj si tako oče kot mati zelo prizadevata, da bi ji našla ženina.

tudi Tone Rogelj kot velekmet z obilo živine, zlasti prašičev in brezštevlnih kur ne gre pozabiti, in svojo malce ostarelo pojavo in otrdelo nogo je bil ženin vreden omembe.

Ivan Štrukelj je igral strica, ki je imel vlogo, da veseloigro povezuje in končno tudi razreši tako, da se vse srečno konča. Zelo se je trudil, da bi s hipnozo (to smo prvič videli v kakšni veseloigri) dokazal, da imata oba ženina zelo grde namene in napravil pot tretjemu ženinu, ki ga je igral Roman Kosi, ki je bil sploh najboljši in ki je konec koncev ugajal tudi Metki. Konec dober, vse dobro, smo rekli, ko smo gledali pred sabo tri srečne pare, kajti medtem je tudi Jože prepričal Marjano, da njegov mili obrazek, njegove lepe oči in visoko čelo zaslužijo, da ga vzame, pobotala sta se tudi oba starša, ki sta še prej napadila oba nesojena ženina in s kopicco negotovost in misli, ki so nam jih natresli igralci, pa so še danes aktualni, smo odhajali z Močilnika. Zadovoljni, kajti toliko dobre igre, toliko prepričljive mimike in ne nazadnje dobre režije v Dobu že precej dolgo nismo videli.

In ženini so bili tudi omembe vredni. Marko Starbek kot mestni veletrgovec, s svojim poljubljanjem roke in „milostljivo gospo“ in „gospodično“ je ugajal, nič manj pa

Vera

II. srečanje slovenskih igralcev monodrame

Domžale so letos že drugič prizorišče srečanja slovenskih igralcev monodrame. Enajstega septembra se je s premiero predstavil igralec mariborske Drame Marjan Bačko, ki je pripravil v počastitev Levstikove obletnice rojstva pripoved o Martinu Krpanu. V drugem večeru pa sta nastopila igralec ljubljanske Drame Branko Grubar z monodramo Slavka Gruma Pisma Josipini in igralka mariborske Drame Majda Hermanova z monoigro Radeta Pavelkića „Rojena v znamenju tehtnice“. Kakor že lani, je tudi letos domžalsko občinstvo, kljub temu, da dvorana ni bila polna, toplo sprejelo igralce in njihove predstavitve in zaživelo s pripovedjo z odra.

Bojan Štih, ki je pomagal izbirati predstave za obe srečanja, je v svojem spremnem tekstu k drugemu srečanju zapisal med drugim, da bi morali igralci in igralka spet postati popotniki in popotnice, to, kar so stoletja že bili. Popotniki, ki blodijo po svetu od človeka do človeka, od igralnega prostora, do igralnega prostora. In prav monodrama vzpodbuja k tovrstnim popotovanjem.

Znana slovenska igralka Vidva Juvanová v delu „Germaine in pes“

Drugo srečanje slovenskih igralcev monodrame, ki se odvija vsak drugi petek v domžalski kinodvorani, je prav gotovo eden najpomembnejših kulturnih dogodkov v naši občini, posebej pa še v Domžalah, kjer zaenkrat še ni pogojev za pravo gledališče. Monodrama pa prinaša svežino in zapolnjuje vrzel v tej zvrsti umetniške poustvarjalnosti.

Pred nami so torej še štirje večeri izpovedi različnih usod, ki jim je skupno to, da so izšle iz posebne notranje potrebe, stiske ali želje povedati ljudem tisto, kar je ležalo na dnu duše. Nekateri so svojo usodo sprejeli z vesele strani, drugi so bolj črnoglede narave. Sicer pa, vabimo vas, da pridete, kajti prav vam je to srečanje tudi namenjeno.

9. oktobra bo nastopila Vidva Juvanová s predstavo „Germaine in pes“ Balbine Baranivić-Battelino, Maks Furijan pa bo povedal tri monologe iz uspelih vlog.

23. oktobra bosta gostovala Nika Juvanová z Orkenyjevo „Mačjo igro“.

6. novembra se bo s svojim življenjskim gledališkim obračunom „Jubilej in avdicija“ predstavil našemu občinstvu Branko Miklavc.

20. novembra pa bomo za zaključek videli predstavi Toneta Šolarja in Brede Pugljeve. Igralec Tone Šolar bo nastopil v monoigri Janeza Povšeta Izvolite, tov. Marjan, Breda Pugljeva pa bo zaigrala v monodrami Alda Nicolajja „Ženske, oh, te ženske“.

Tomaž Bole

ZAHVALA

Ob mnogo prerani tragični izgubi naših najdražjih, moža, brata, svaka in sina MIHELIC STANETA, žene, sestre, svakinje in hčerke MIHELIC OLGE, ter našega nenadomestljivega sina in nečaka MIHELIC ALEŠA se iskreno in iz dna srca zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam v teh težkih trenutkih stali ob strani in nam nesebično pomagali. Zahvaljujemo se vam za številna izražena sožalja, za spremstvo ob njihovi zadnji poti ter za vence in rože, s katerimi ste prekrili njihov mnogo prerani grob. Posebno zahvalo izrekamo DO Univerzale ter tovarišu Mihi Habjanu za njuno nenadomestljivo pomoč v teh težkih trenutkih. Zahvaljujemo se tudi tovarišu Sotlar Radu, Pevskemu društvu Domžale, DO Mestni izdelki Gornja Radgona, DPO Domžale za poslovilne besede pri odprtem grobu ter prisrčna hvala tudi župniku za lepo opravljeni pogrebni obred.

Vsem še enkrat iskrena hvala, saj se vam niti ne moremo ustrezno zahvaliti, kajti prevelika je bolečina v naših srcih, da bi mogli popolnoma doumeti praznino, ki je nastala med nami.

Vsi njihovi.

ZAHVALA

ob prerani izgubi dobrega moža, očeta, brata, strica

ALFONZA ANDREJKA
obratnega vzdrževalca strojev

še iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so ga spremljali na zadnji poti in mu darovali cvetje. Posebno zahvalo kolektivu Induplati Jarše in Slovenijales Radomlje ter tov. Hafnerju za poslovilne besede.

Zaljuči vsi njegovi

OGLAS

Zaradi izselitve, prodamo po ugodni ceni kuhinjsko pohištvo, pohištvo za dnevno sobo in zakonsko spalnico. Vse pohištvo je v celoti. Pohištvo iz dnevne sobe je staro eno leto. Glede informacij se, prosim, obrnite na tel. številko 722-397.

Zahvale

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi našega dragega in skrbnega moža, očeta in starega očeta

IVANA PIRŠA — RASTKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancom, ki so nam izrazili pisno ali ustno sožalje, mu darovali cvetje in ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebej se zahvaljujemo dr. Petru Cerarju za njegovo nesebično pomoč pri dolgotrajnem zdravljenju, zdravniškemu osebju bolnišnice dr. Petra Držaja — Emoni, osebju koronarnega oddelka Kliničnega centra za pomoč v zadnjih in najtežjih trenutkih.

Zahvaljujemo se vsem družbenopolitičnim organizacijam občine in KS Radomilje, gasilskim društvom, športnemu društvu, pevskega zboru Rudolf, Božič, govornikom za pretresljive poslovilne besede, mladini in pionirjem, Jugoslovanski ljudski armadi in vsem ostalim, ki so nam kakorkoli pomagali v težkih trenutkih.

Vsem še enkrat iskrena hvala!

Žalujoci: žena Zinka, hčerka Ivica, sinova Rudi in Dušan z družinami

Ob izgubi naše ljube mame

Frančiške MUŠIČ, roj. Kopitar

izrekamo iskreno zahvalo vsem, ki ste nam v težkih trenutkih izrekli sožalje, globoko zahvalo dolgujemo dr. Celestini, ki ji je v dolgotrajni bolezn skušal vrniti zdravje, hvala govornikoma, Krajevni skupnosti TRZIN in družbenopolitičnim organizacijam in Ivanu NOVAKU, pevskega zboru in godbi na pihala.

Hvala vsem, ki ste darovali cvetje, nam pismeno izrekli sožalje ali nam v težkih trenutkih kako drugače pomagali.

Globoko žalujoca

Franci in Slavka z družinama

Ob boleči izgubi našega dragega

FERDINANDA BREGARJA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancom in sodelavcem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti, nam izrazili sožalje in darovali cvetje. Posebej se zahvaljujemo njegovim sodelavcem iz oddelka Orodjarne tovarne Elma Črnuče ter kolektivu TOZD Galanterija TOKO Domžale za izkazano pomoč in cvetje. Prav tako se zahvaljujemo za poslovilne besede sodelavcu tov. Suštarju, gasilcem za zadnji pozdrav ter pevcem in godbi. Učencem 7. a razreda Osnovne šole Vencija Perka s tovarišicama, ter 3. c razredu ESS v Domžalah prav lepa hvala za izkazano čast in cvetje. Posebna hvala duhovniku za opravljeni obred.

Vsem, ki ste sočustvovali z nami, iskrena hvala!

Žena Vida s hčerkama Sonjo in Vilmo

Dne 3. 9. 1981 smo se poslovili od moža, očeta, sina, brata in bratranca

ŠTEFANA BALAZIČA
iz Domžal

Iskrena hvala za sožalje, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebna hvala dežurnemu zdravniku iz Zdravstvenega doma Domžale, dobrim sosedom za hitro pomoč, ter vsem zdravnikom in sestram nezgodnega oddelka Kliničnega centra, ki ste ga skušali ohraniti pri življenju in mu lajšali bolečine. Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali v teh težkih trenutkih.

Vsi njegovi

V neizmerni in kruti bolesti, ko mi je kruta usoda za vedno iztrgala mojega ljubljenega moža

ZDRAVKA ROGLJA
iz Turnišča 3

Iskreno se zahvaljujem vsem sorodnikom in prijateljem, ki ste mu darovali cvetje in vence, z menoj sočustvovali in pomagali v teh težkih trenutkih, izrekli sožalje in ga spremili na njegovi zadnji poti. Posebna hvala duhovniku gosp. Znidarju za pogrebni obred in pevcem za odpete žalostinke. Se enkrat iskrena hvala

Žalujoca žena Julka

V spomin

Čas neizbriše solza ter bolečin srca.
Tvoje mlade oči so se zaprele za vedno.

26. septembra 1981 je minilo 10 let,
odkar je v prometni nesreči
prenehalo biti tako mlado srce

CIRILKOTU VRHOVEC
iz Limbarske gore pri Moravčah

Teško je spoznati grenko resnico, da te ni več med nami. Še vedno slišimo Tvoje korake, Tvoj glas, vidimo Tvoj nasmejan obraz, polno načrtov je mimo, vse je tiho in prazno, ostala nam je le skrita bolečina, le Tvoj prerani grob nam je nema priča.

Prisrčna hvala vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancom, vsem tistim, kateri se za trenutek ustavijo ob premilem grobu, so za trenutek z mislijo z njim, mu položijo rožice in prižgejo svečke njemu v spomin.

Teta iz Vira in vsi njegovi,
ki ga imajo radi.

Smučarji pred novo sezono

V Mengšu deluje kar precej močno smučarsko društvo, trenutno šteje 257 članov, s številnim strokovnim kadrom, saj ima društvo kar 48 učiteljev, vaditeljev in sodnikov. Smučarska sezona traja tako rekoč vse leto, seveda pa doseže svoj višek pozimi, ko prirejajo urjenja, tečaje in tekmovanja. Vsak dober smučar ve, da se priprave na sezono začnejo že mnogo prej, v jesenskem času, takoj po poletnih dopustih. Mengeški smučarji so letos na pragu dvanaajste sezone.

Celoletna aktivnost

Smučarsko društvo Mengeš – pogovarjal sem se s predsednikom društva Borisom Kalanom – ne pozna mrtve sezone. V času, ko ni snega, imajo predvsem precej dela s poseko na Gobavici, ki jo je treba vsako leto znova urejevati, da pozimi potem ni težav s terenom. Pred 11 leti so jo smučarji sami izsekali, lastnik pa je Semešadika. Radi bi tudi bolje uredili obe skakalnici, a se nikakor ne morejo sporazumeti z lastnikom zemljišča pod skakalnicama. V jarek bi namreč radi vložili betonske cevi ali pa postavili lesen mostiček, ki bi ga poleti lahko odstranili. Vsako leto imajo smučarji tudi kondicijske treninge, navadno na Ledinah nad Jezerskim. Letos je bilo na treningu 15 otrok z dvema učiteljema. Veliko pozornosti posvečajo tudi suhim treningom, to je različnim izletom oz. pohodom, na primer na Veliko planino, Kamniško sedlo itd. Precej časa posvetijo tudi kolesarjenju in nabitranju moči na trim stezi. V okviru krajevnega praznovanja so Mengeški smučarji organizirali tudi društveno prvenstvo v slalomu na travi. Na poseki pod Mengeško kočo je letos sodelovalo kar lepo število „poletnih“ smučarjev – čez 60. Vsako leto pripravijo tudi svoj dan. Letos se je odvijal pod Prisojnikom, kjer so organizirali veleslalom na snegu, nogometni tekmi in seveda družabno srečanje. Poleg klubskega dneva pripravijo smučarji tudi različne izlete, tečaje, predavanja ipd.

Kako je bilo pozimi

Preteklo zimo se je v Mengšu in njegovi okolici kar naprej nekaj dogajalo v zvezi s smučanjem. Mengeško smučarsko društvo je organiziralo občinsko prvenstvo v smučarskih tekih od Mengša do Domžal, občinsko prvenstvo v sankanju na Gobavici, občinsko prvenstvo v smučarskih skokih ter občinsko prvenstvo v tekih v Kranjski gori za pokal ZTKO Domžale. Poleg tega je SD Mengeš pripravilo več smučarskih tečajev, katerih se je udeležilo okoli 300 otrok. Vsi vaditelji oz. učitelji so se odpovedali honorarju. Tečaj je bil trikrat na Gobavici, enkrat v Moravčah in 4-dnevni v Kranjski gori. Z Lekom so pripravili tečaj tudi za starejše smučarje v Kranjski gori, od začetniškega naprej.

Pripravili so tudi nočni veleslalom za pokal dedka Mraza, ki se ga je udeležilo okoli 70 tekmovalcev, radovednežev pa je bilo kar 800. Prav tako je bila dobro obiskana družabna prireditev veleslalom v maskah ob pustu.

Mengeški smučarji so sodelovali tudi pri izvedbi sankarskega prvenstva za Mulejev pokal, organizirali pa so tudi tekmovanja večim delovnim organizacijam ter dve tekmi LTS (ljubljske tekmovalne skupnosti). Vse te prireditve in tečaji bodo tudi letos, seveda pa je marsikaj odvisno od snežnih razmer.

Kaj bi radi popravili

Predsednik SD Mengeš Boris Kalan meni, da bi bilo treba predvsem nekaj narediti glede združitve Mengeških športnih društev. O tem se pogovarjajo in dogovarjajo že dve leti, vendar še vedno ni otipljivih rezultatov. Smučarji so na primer na popravljeni statut dali precej pripomb, vendar Komisija za združenje športnih društev pri SZDL še vedno ni odgovorila. Predvsem pa nastaja velika škoda, ko je dom Partizana tako rekoč prazen, čeprav bi bil odličen prostor za urjenje v dvorani.

Pestijo jih tudi dragi prevozi, zato bi si radi nabavili svoj avtomobil, vendar tega zaenkrat ne snejo, čeprav so se pripravljene odreči še marsikateremu honorarju za tečaje, samo da bi imeli svoj avtomobil. Podobno je z merilnimi napravami, ki si jih sposojajo pri drugih društvih, kar pa seveda ni zastoj.

Tudi smučarska oprema je draga, vendar do sedaj ni bilo težav s tem, saj so navadno 80 % prispevali starši, 20 % pa SD.

Vsekakor pa bi radi rešili propadanja tudi obe skakalnici. Namestiti mislijo nov sodniški stolp, radi pa bi uredili tudi iztek. Če bi se morda kje našla kakšna starejša plastična skakalnica, ki bi jo mislili odpisati, bi jo SD izredno rado dobilo v občino za poletne treninge. K sodelovanju bi radi pritegnili še več strokovnega kadra, čeprav so trenutno zadovoljni, glede tega tako po kvaliteti kot po obsegu.

Vsekakor se 11-letno delo smučarskega društva v Mengšu dobro pozna, saj je v njegovih vrstah nekaj odličnih posameznikov, ki posežejo v Ljubljanski tekmovalni skupnosti vedno med prva deseta mesta, odlično pa so se uvrstili tudi cicibanji na evropskem prvenstvu v Italiji.

Vsakomur, kdor smuča, se plača postati član SD, saj je članarina za odraslega le 200 din, za otroke pa

100, kar se obrestuje že po nekaj urah na snegu, saj imajo člani 10 % popust pri nabavi opreme in pri voznicah na vlečnicah in sedežnicah.

Se to: Mengeško smučarsko društvo ima svojo sobo na Kidričevi Cesti 2/II, to je v prostorih, kjer je tudi krajevna skupnost, najdete jih v četrtek, od 19. ure naprej.

Ivan SIVEC

Program akcij in prireditev ZTKO do konca leta

Akcija – prireditve	Datum	Izvajalec
1. Mali nogomet (nadaljevanje)	od 9.9.1981 dalje	
2. Veliki nogomet (sezona 81/82)	od 1.9.1981 dalje	
3. Košarka		
– člani TKO liga	od 4.9.1981 dalje	
– turnir ob 29. novembru	od 20.–25.11.1981	
– TRIM liga	od 15.10.81 dalje	
4. Streljanje		
– odprto tekmovanje – TRIM	od 16.–21.11.1981	
5. Namizni tenis		
– odprto tekmovanje – TRIM	od 22.–23.10.1981	
6. Kegljanje		
– odprto tekmovanje posameznikov – TRIM	5.,6.,7.11.1981	
7. Odbojka		
– odprto tekmovanje – TRIM	15.,16.,10.1981	
8. ŠAH		
– odprto tekmovanje – TRIM	19.,20.,21.11.1981	
9. KROS – jesenski kros vse kategorije	3. ali 10.10.1981	
10. ORIENTACIJA – zimski del	19.12.1981	
11. BALINANJE		
– odprto tekmovanje – TRIM	(17.,18.,19.,) IX.1981	
12. KOLESARJENJE – TRIM	10. (17.),10.1981	
13. POHOD po poteh radomeljske čete	oktober	
14. PRIREDITEV ob 29. novembru		
15. PLAGALNI TEČAJI		
– odrasli	od 5.10.1981 dalje	
16. SEMINAR za org. ŠP. REK	v oktobru	
17. PRVENSTVA ŠSD		
– plavanje	29.9.1981	
– namizni tenis	12.11.81	
– odbojka	17.12.81	
– košarka (st. pionirji-ke)	1.12.–31.12.1981	

URNIK VADBE ZA SEZONO 1981/82

Vadba je vsak torek v telovadnici OŠ Šlandrove brigade v Domžalah. Začetek vadbe je bil 15. 9. 1981 po razporedu:

VRSTA	URA	VADITELJ in POMOČNIK
Cicibanji–cicibanke	od 16. do 17.	Flerin Mica in Bernot Nuša
Pionirke	od 15. do 16.	Smolnikar Anica
Pionirji	od 17. do 18.	Košak Franc in Primož
Mladinci--mladinke	od 18. do 19.	Vilič Boris
Članice-rekreacija	od 19. do 20.30	Kolomaz Franjo
Člani -rekreacija	od 20.30 do 22.	Ločnikar Jože

TVD PARTIZAN DOMŽALE

PLAVALNI TEČAJI ZA DOMŽALČANE

Prav gotovo ni potrebno izgubljeni besed zakaj je znanje plavanja potrebno. Če katera gibalna večšina vpliva na zdravje in dobro počutje človeka, je to gotovo plavanje.

Slovenci za sebe pravimo, da smo kulturni narod. Kultura nekega naroda se ocenjuje tudi z razvojem telesne kulture, torej tudi z vidika znanja plavanja. Že stari Grki, na njihovi kulturni dediščini sloni vsa zahodna kultura — (S katero se radi primerjamo), so rekli da človek ni pismen, če poleg pisanja ne zna plavati.

Po zbranih podatki za Slovenijo velja, da še vedno več kot 40 % aktivnega prebivalstva ne zna plavati. O raznih nesrečah v vodi lahko v polletnih mesecih beremo praktično vsak dan. Te nesreče največkrat izhajajo iz dejstva, da še veliko ljudi ne zna plavati, ali pa samo delno.

Pri tem je najbolj žalostno, da so to skoraj po pravilu mlajši ljudje, kajti starejši, ki ne znajo plavati, pač ne gredo v vodo.

ZTKO Domžale je v program množičnosti uvrstila akcije učenja plavanja. Učenci osnovnih šol se največkrat naučijo veščine plavanja v šoli. Z akcijo učenja želimo pomagati predvsem starejšim, ki so že zapustili osnovno-šolske klopi.

V oktobru — od 5. 10. dalje — organiziramo plavalne tečaje za odrasle. (Program tečaja traja 20 učnih ur). Tečaji bodo strnjeni, to je v razdobju 10–14 dni, praviloma vsak dan, razen sobote in nedelje. Prijavnina za tečaj znaša 900,00 din. Prijavite se lahko do ponedeljka, 28. 9. 1981 pri ZTKO Domžale — hala KC. Prijave sprejemamo vsak dan od 7,30 do 14,30 ter torek in četrtek od 16. — 19,30. Tel.: 721-015. Pri ZTKO boste dobili vse potrebne informacije in navodila.

Tečaji bodo v kopalšču na Ježici.

Za kasnejši čas (november, december) razmišljamo o tečaju za predšolsko mladino. Starši, če želite, da vaš otrok čimprej splava, nas obvestite. Na ta način bomo zbrali potrebe, ter se tem primerno pripravili ob organizaciji predvidenega tečaja.

ZTKO Domžale

Družinski cocta-trim uspel

Drugo nedeljo v septembru se je odvijal na mengeški trim stezi Družinski cocta trim, ki je

— glede na to, da je bil organiziran prvič — uspel bolje, kot so nekateri pričakovali. Sodelovalo je 42 družin, od tega jih 9 ni bilo iz domače občine, in 85 posameznikov, skupno torej kar precej čez dvesto trimčkarjev.

Organizatorji — mengeško Turistično olupševalno društvo

— so dobro poskrbeli za močno sodniško ekipo za vredne nagrade in ne nazadnje za prijetno vzdušje po končanem tekmovanju, ko je bil na sporedu trimski piknik. Seveda vsega tega ne bi zmoglo samo eno društvo, zato so priskočili na pomoč člani vseh drugih društev, od planincev do smučarjev in gasilcev, ki so poskrbeli, da so si

trimčkarji lahko potešili žejo in privezali duše.

Posebnost tekmovanja je bila tudi cocta, ki so jo tekmovalci dobili zastonj, saj je tekmovanje s pijačo naše mladosti podprl tudi Slovin.

Ker so organizatorji nabrali po različnih delovnih organizacijah in pri posameznikih 110 bolj ali manj vrednih nagrad, se je pri žrebanju izkazalo, da je skoraj vsaka družina odnesla domov kakšen „spominek“. Štartnine ni bilo, saj TOZD in šlo za dobiček, pač pa, da bi tudi Mengeš dobil svojo trimsko prireditev.

Družinski trim, pravi predsednik TOZD Mengeš Milan Jenčič, bo postal tradicionalna prireditev, ki naj bi privabila

čimveč trimčkarjev iz naše pa tudi sosednjih občin, oziroma vse Slovenije. Glede na obilico podobnih prireditev v tem času, so organizatorji še posebno zadovoljni, da niso bile vse skrbne priprave zaman. Naslednje leto bo tekmovanje steklo brez od-

večnih skrbi, ki so spremljale prvo prireditev. Družinski trim na mengeški trim stezi bo namreč postal tradicionalno tekmovalno in družabno srečanje vseh prijateljev rekreacije in narave.

I. Sivec

30 LET KOŠARKE V DOMŽALAH:

Veteransko slavlje

Trideset let je že minilo, odkar je na domžalskem parketu prvič „tekmovalno“ poskočila košarkarska žoga. Po tridesetih letih je domžalska košarka dosegla skokovit razvoj, saj današnja članska ekipa uspešno tekmuje celo v drugi košarkarski ligi. Kljub temu pa se vsakdo z veseljem spominja skromnih začetkov tega, danes vodilnega domžalskega športa, ki je privabljal in še privablja v dvorano staro in mlado.

Seveda pa ima največ zaslug k temu prav „domžalska stara garda“, prvi košarkarski tekmovalci, ki so v okviru proslave 30-letnice prvih košarkarskih tekem v Domžalah in ob krajevnih praznikih priredili košarkarski turnir veteranov. Turnirja so se udeležili igralci, starejši od 33 let iz Trbovelj, Vrhnik, Zagorja in seveda Domžal.

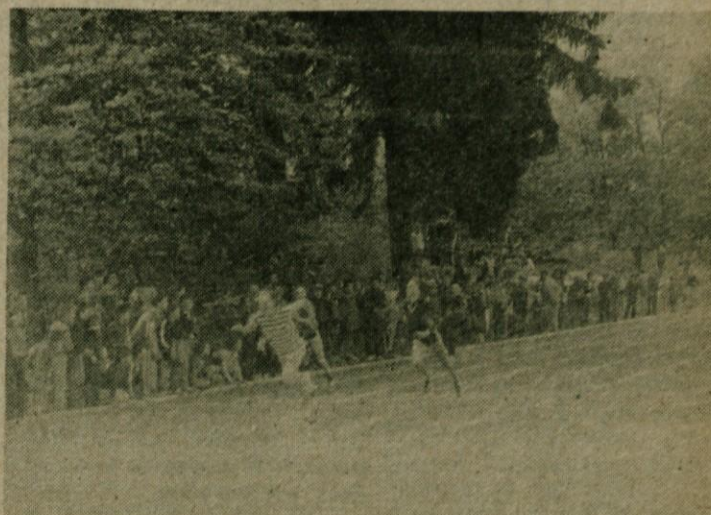
Domžalčani so se pomerili v dveh tekmah. V postavi: Grič, Mazgon, Zakrajšek, Hočevar-Palček, Gabrijč, Brumen, Stifitar, Zevnik in Slavjenc so izgubili srečanje z veterani iz Zagorja s 41:47 (22:19). Sportna sreča pa jih je zapustila tudi proti trboveljskemu Rudarju, ki jih je gladko premagal s 75:51 (36:20). Toda nič ne de! Namen turnirja je bila predvsem obnova nekdanj s trudom pridobljenih košarkarskih veščin. Lahko rečemo, da vsega tudi še po 30 letih niso pozabili!

Čprav so Trboveljčani Domžalčane zlahka premagali, so se slabše

odrezali proti Vrhničanom, ki so dobili svojo prvo tekmo s 52:46 (27:24). Vrhnika, ki je bila na turnirju najboljše moštvo, je gladko premagala tudi Zagorčane. Rezultat je bil 46:35 (18:20). Vse tekme so trajale 2-krat po 15 minut, sodili pa so jih Brumen, Gostič in Ravnikar.

Po končanih tekmah so vse ekipe prejele spominske pokale, ki so jih podarili gostiči Grič in Orkič, Avtopralnica Stifitar in Izolacije Pevec. Priložnostna darila je prispeval kamniški Svilanit. Proglasili so tudi najboljše, ki so prejeli Pletopina anorake. Za najboljšega igralca je bil proglašen Vrhničan Tone Gantar. Najboljši strelec je bil Trboveljčan Deželak, Zagorčan Mlakar pa je prejel darilo za „fair play“. In še najstarejši igralec: to je bil domačin, 51-letni Krno Brumen, sicer naš priznani košarkarski sodnik.

Igor Matičič

Atletsko tekmovanje osnovnih šol: Odlična Hostnikova pri svojem značilnem teku v ciji.

Korak naprej

Plakati so 17. septembra vabili na četrtfinalno tekmo pokala SR Slovenije med domačo člansko ekipo Helios Domžale in slovenskim prvoligašem Iskra Olimpijo. Na tekmo, ki je pokazala trenutno stanje obeh ekip pred letošnjo košarkarsko sezono in še posebej napredek ali nazadovanje po letnem premoru naše mlade članske vrste.

Helios Domžale – Iskra Olimpija
106:120 (46:59).

Po klavnem in izenačenem začetku ni kazalo, da bosta obe ekipi dosegli „stotico“. Igra se je začela počasi, nenatančno, čemur je v prvi vrsti botrovala nervoznost obeh ekip. Kljub temu pa lahko zatrdimo, da so bili domačini uspešen nasprotnik ljubljancem kar četrtino tekme. Nato so Olimpijini igralci povedli za 10 košev, do konca prvega polčasa pa pridobili še 3 koše prednosti več. Tudi drugi polčas je bil bolj ali manj podoben prvemu. Domžalski košarkarji so vseskozi „lovili“ goste, vendar se jim za več kot na 6 košev zaostanka niso približali. Končni rezultat torej 120:106.

Marsikdo bi pomislil: 14 košev razlike, saj to je poraz na celi črti. Vendar ni tako!

Omeniti velja, da je domžalska ekipa letos spet močno pomlajena ob odhodu nekaterih najbolj izkušenih igralcev v JLA, čeprav je že lani vodila na lestvici najmlajših ekip druge lige! Tudi po višini, ki je v košarki še kako odločilna, so prikrašani, saj ne premorejo niti enega dvometraša. Kljub temu pa opazamo v igri naših košarkarjev pred pričetkom tekmovanj „nov veter“, predvsem po zaslugi novega koncepta igre trenerja Lada Gorjana. To je bilo opaziti tudi na tekmi z Iskra Olimpijo. Domžalčani so se dostojno upirali predvsem s kombinatorskimi akcijami, ki pa so se, žal, največkrat končavale z nenatančnimi meti.

Kar pa se tiče igre z Iskra Olimpijo: Olimpija je edini slovenski

prvoligaš, ekipa, ki uživa v Sloveniji košarkarski sloves. Deloma je to botrovalo „visokemu porazu“ domačinov, saj so bili pred „znanci s televizijskih zaslonov“ nekako zmedeni, tako da nov koncept igre ni še bolj „zasijal“. Deloma pa je „bil kriv“ odlični Vilfan, ki je kljub tehnični in štirim osebnim napakam dosegel neverjetnih 57 zadetkov, tako rekoč polovico Olimpijinih košev. Nadalje velja omeniti, da je trener Gorjan poslal v igro vseh 12 igralcev, tudi tiste najmanj izkušene, kar je prav tako, čeprav v manjši meri vplivalo na višjo končno razliko. Kljub temu pa so vsi igralci dosegli vsaj en zadetek.

Na tej tekmi pa se je tudi izvedela letošnja domžalska postava. Predvsem velja omeniti mladega Darka Kotnika, ki je prišel iz kamniškega kluba, ki je izpadel iz slovenske lige. Kotnik je vsekakor dobra okrepitev, kar je potrdil tudi s 16 zadetki, čeprav ni igral vse tekme. Kovačič se je vrnil iz JLA, vendar je bilo na tekmi opaziti, da je „prišel ven“, kot pravimo. Ob treningih, menimo, bo kmalu tak, kot pred letom dni. Prvič je za člansko vrsto zaigral tudi 17-letni Dušan Kržan in na prvi tekmi dosegel celo koš.

Ob vsem naštetem lahko zatrdimo, da so naši fantje kljub oslabitvi vrste dosegli korak naprej. Upati je, da nas ne bodo razočarali na tekmah druge zahodne zvezne lige, katere prvo tekmo bodo pričeli 10. oktobra v gosteh v Novem Zagrebu.

Teden dni kasneje pa se bodo prvič v novi košarkarski sezoni pomerili pred domačim občinstvom.

Igor Matičič

Leto dni diska

Po letu dni, odkar smo ustanovili kolesarski klub DISK Domžale smo priredili gorsko prvenstvo Diska na Trojico. Pot je bila dolga 5 km – Dob – Trojica. Udeležili so se osnovnošolci, rekreativci in „veterani“ na specialnih in navadnih kolesih. Za premagovanje poti smo se dobro oznojili kljub temu, da je bila pot asfaltirana.

Rezultati:

Osnovnošolci: 1. Resnik Janez, 2. Cencelj Janez, 3. Rode Aleš, vsi iz Osnovne šole Dob.

Pri pionirkah je bila najhitrejša Kreč Alenka iz Osnovne šole Josip Broz Tito.

Rekreativci do 18 let: 1. Krampelj Zoran, 2. Novak Marko, 3. Pivk Vinko

Rekreativci do 35 let: 1. Vilar Marjan, 2. Puzin Dragan, 3. Kavka Frenk, 4. Leskovšek Franc, 5. Leskovšek Zvone

Veterani od 36 let naprej: 1. Cajhen Jože, 2. Avbelj Miro, 3. Orehek France 4. Logar Marjan

Naši člani Diska so se udeležili tudi večjih tekmovanj. Tov. Avsec je zasedel v kategoriji veteranov A 8. mesto; Cajhen Jože pa v kategoriji B 7. mesto

na državnem cestnem prvenstvu. Dober rezultat sta dosegla tudi Vilar Marjan in Pozin Dragan med rekreativci. Na slovenskem prvenstvu na kronometer pa je osvojil 6. mesto Cajhen Jože.

Na drugih tekmovanjih in maratonih pa so bili uspešni še Logar Marjan, brata Leskovšek, Kavka Frenk, Prelovšek Maks in drugi Domžalčani – Diskovci.

agroemona domžale
tozd prašičereja ihan o.sub.o. ihan
61230 domžale, ihan 48, slovenija, jugoslavija

objavlja prosta dela za:

PORODNIČARJA

Pogoji: – veterinarski ali kmetijski (živinorejski) tehnik
– enoletna praksa
– reguliran vojaški rok
– poskusno delo 60 dni

Delo je v treh izmenah.

KV KLJUČAVNIČARJA

Pogoji: – enoletna praksa
– reguliran vojaški rok
– poskusno delo 60 dni

VEČ NK DELAVCEV

za delo v servisni enoti

Pogoji: – reguliran vojaški rok
– poskusno delo 30 dni

Prostih stanovanj ni.

Kandidate prosimo, da pismene vloge (pod 1 in 2 z dokazilom o izobrazbi), pošljejo v 15 dneh po objavi na naslov:

AGROEMONA

DOMŽALE TOZD PRAŠIČEREJA IHAN, Ihan 48, splošna služba.

Nepopolnih vlog komisija ne bo obravnavala.

OGLAS

Prodam dve dobro ohranjeni otroški posteljici. Naslov v uredništvu glasila.

OGLAS

Izvršujem kiper prevoze na vseh relacijah. Telefon: 722-273

REZERVIRANA ZEMLJIŠČA ZA ŠPORTNE OBJEKTE.

ZAZIDALNI NAČRT ŠPORTNIH PARKOV V RADOMLJAH

S predstavivijo zazidalnega načrta športnih parkov v Radomljah bi želel krajanje Krajevne skupnosti Radomlje in občane občine Domžale obvestiti o prizadevanju telesnokulturnih delavcev v Radomljah in Telesnokulturne skupnosti Domžale, da se zagotove površine oz. rezervirata športni coni za rekreacijo občanov v ožjem in širšem okolju.

Športni program, ki ga Telesnokulturna skupnost Domžale usmerja na področje Radomelj, sta dve površini, ki sta locirani ob Kamniški Bistrici. Povezuje ju pa peš pot, ki je ob Kamniški Bistrici.

Sportni park Radomlje I

Površina leži med sedanjim naseljem Dermastive ulice, ceste Količevo - Radomlje, Kamniško Bistrico in traso bodoče ceste, ki povezuje Količevo s Preserjem. V sklopu področja, ki je namenjeno za športna igrišča, ni nobenih objektov. Obstojče objekte med cesto Količevo-Radomlje ureditev športnih igrišč v celoti ohranja. Potrebna je regulacija potoka Mlinščice ob vzhodnem delu parcele. Po površini poteka zračni električni vod in kanal. Ureditve, ki so potrebne za športna igrišča, te naprave ne motijo.

Telesnokulturna skupnost se je po daljši razpravi s predstavniki krajevnih skupnosti občine Domžale (Domžale, Mengeš, Radomlje) odločila, da predlaga športni park Radomlje I za prostor, na katerem bi bilo zgrajeno kopališče v izmeri 25x50 - zunanji bazen, pokrit bazen z vsemi potrebnimi spremljajočimi prostori, otroški bazen, vsi bazeni pa bi imeli možnost uporabe tople vode iz tehnološkega programa „Papirnica“ Količevo. Ob programu bazenov se navezujejo športi, ki niso hrupni ali zahtevni, saj je v bližini zgrajeno novo stanovanjsko naselje.

Program parka je v celoti sledeč: kopališče, tenis igrišča, košarkarsko igrišče, igrišče za odbojko, večnamenska asfaltna plošča, ki je namenjena kotalkanju oz. igranju malega nogometa in podobnim igram z žogo, balinišče, otroško igrišče - površina z igrali za najmlajše obiskovalce kopališča in istočasno za prebivalce naselja, tribune za gledalce, ki lahko služijo kot sončališča ter parkirni prostor za obiskovalce.

Telesnokulturna skupnost Domžale v srednjeročnem obdobju 1981-85 za ta športni objekt ne more zagotoviti nikakršnih sredstev, ker se je program skupnosti bistveno zmanjšal, glede na prizadevanja v gospodarstvu, da se v tem obdobju gradi čimmanjše število objektov, ki niso direktno vezani na ustvarjanje dohodka.

V tem zazidalnem načrtu želimo samo rezervirati površine v prostorskem planu občine Domžale, da bo možno v ugodnejši gospodarski situaciji zgraditi prepotrebne rekreacijske površine, tako za uporabo vzgojnovarstvenih zavodov, celotnega šolstva, kakor tudi celotnega združenega dela.

Sportni park Radomlje II

Področje je omejeno proti severu s kmetijskimi površinami, na vzhodu s potokom Mlinščica, na zahodu s Kamniško Bistrico in proti jugu s površinami, ki jih namenimo za bodočo osnovno šolo in otroškovarstveno ustanovo. Na površinah športnega parka ni nobe-

nih objektov. Po sredini področja poteka zračni električni vod, ki ureditve ne moti. Za boljšo izrabo prostora projektant predlaga regulacijo potoka Mlinščice.

Program se v tem primeru navezuje na program šolskega (bodočega šolskega centra), igrišča bodo služila tako šoli kot krajanom. Potrebe telesnokulturne dejavnosti v Radomljah narekujejo izgradnjo naslednjih igrišč: nogometno igrišče, dimenzije 80 x 100 m, tekaške steze okrog igrišča, ostale atletske naprave, igrišče za košarko, rokometa, odbojko ter ostale zelene površine za proste igre z žogo, potrebno je zgraditi manjšo garderobo z umivalnico za potrebe športnega društva ter parkirni prostor za obiskovalce in športnike.

Vsa prizadevanja delavcev v telesni kulturi tako v krajevni skupnosti Radomlje kot v skupnosti so, da športniki, ki gravitirajo v krajevno skupnost Radomlje dobe prepotrebne športne objekte. Največja potreba se kaže za nogometno igrišče, saj trenutno nogometaši uporabljajo zemljišče, ki je v privatni lasti, lastnik pa ne želi podaljševati pogodbe v nedogled.

Telesnokulturna skupnost ima v svojem srednjeročnem programu sofinanciranje omenjenega športnega objekta, vendar sredstva tako Telesnokulturne skupnosti kot Krajevne skupnosti Radomlje in Športnega društva Radomlje ne bodo zadoščalanti za odkup zemljišča. Potrebna bo širša družbena akcija in pomoč, da se objekt usposobi za dejavnost telesne kulture.

Projektant je športne objekte vrisal ob bodoče šolske objekte in površine vzgojnovarstvenega zavoda, zato so vstopi in nekatere funkcionalne povezave podrejene tudi tej zahtevi.

Park je predvsem športnorekreacijskega značaja z igrišči položenimi v park ob Kamniški Bistrici. Tu ni potrebno graditi nobenih objektov razen garderob in je oprema manj zahtevna. Predvideva se tudi faznost gradnje, k temu se navezuje tudi gradnja sprehajalne poti ob Bistrici.

Ob parku so rezervirane površine za šolo in vzgojnovarstveno ustanovo ter bodočo stanovanjsko gradnjo in rast naselja Radomlje. Te površine smo dolžni čuvati z vsemi silami in na ta način zagotoviti skladno rast naselja Radomlje. Površina športnega parka znaša v celoti 5,06 ha. Izrabe površin ni smotrno izračunavati v odnosu pozidana površina: nepozidana površina, ker predstavljajo športni parki izvedbo, ko so igrišča položena v parkovno urejeno krajino, ki tudi sama za sebe nudi možnost rekreacij - tek v naravi, razne vaje za kondicijo ali za čisto enostavne sprehode.

Zasnove športnih parkov predstavljajo nov tip parka odprtega vsem kraja-

nom z željo, da se najdejo nove oblike stičišče občanov.

Pripis!

Med pisanjem članka in objavo se je v našem skupnem življenju marsikaj spremenilo. Strojene so bile velike korekcije v sredstvih družbenih dejavnosti, med njimi tudi v telesni kulturi, predvsem z željo, da se dodatno stimulira gospodarstvo predvsem industrija oz. industrijske panoge, ki izvažajo na konvertibilno področje.

V tem vročem poletju so se delavci v družbenopolitičnih skupnostih in družbenopolitičnih organizacijah trudili, da se izpolni program katerega so sprejele vse skupščine SIS družbenih dejavnosti ter vsi zbori občinske skupščine.

Delavci v telesni kulturi tako izvršni odbor kot skupščina so se zavedali

sprejetih sprememb in pomaknitev nekaterih programov v prihodnja leta. In še beseda o gradnji (novogradnja in večja obnovitvena dela) telesnokulturnih objektov v občini Domžale. Telesnokulturna skupnost Domžale do sedaj še ni bila nikdar investitor športnega objekta, kvečjemu sofinancer v okviru svojih možnosti in samoupravnega dogovarjanja v skupščini. Tudi zgoraj omenjeni objekti se bodo gradili postopoma, glede na moč in stanje gospodarstva ter življenjskih potreb delovnih ljudi in občanov.

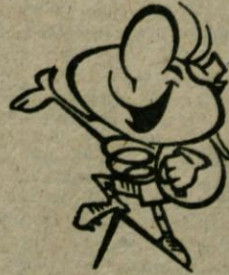
Nikar pa ne pozabimo, da delo v telesnokulturnih organizacijah sloni na amaterjih, na ljudeh, ki z ljubeznijo delajo z mladino v različnih športnih panogah, katere naša družba oziroma skupnost še kako potrebuje.

Gozra M.

V MNOŽIČNOSTI - ZADOVOLJIVA UDELEŽBA

Koliko smo občani športni?

Vsekakor je želja in potreba vsake slovenske občine povečana športna aktivnost vseh delavcev in občanov, kar omogoča nena- zadnje tudi večjo delovno storilnost. Seveda pa je potrebno zato občanom nuditi redno športno aktivnost skozi vse leto. In kako je bilo z množičnostjo v prvi polovici letošnjega leta, po zagotovilih telesnokulturnih delavcev, v naši občini?

občanov, na kolesarskih akcijah je redno sodelovalo 110 domžalskih kolesarjev. Skupno je torej v prvi polovici letošnjega leta sodelovalo na športnih akcijah in tekmovanjih kar 7000 občanov.

Tudi na najmlajše nismo pozabili: v okviru šolskih športnih društev je na tekmovanjih v košarki, namiznem tenisu, odbojki, gimnastiki, rokometu streljanju, smučanju, nogometu in atletiki sodelovalo 1985 udeležencev ali drugače povedano 33 odstotkov vseh učencev 8 domžalskih osnovnih šol. V okviru športne značke pa je sodelovalo 710 malčkov in 1760 osnovnošolcev.

V programih prednostnih športov je sodelovalo 310 naših športnikov. Največji uspeh so dosegli dvigalci uteži, ki so postali republiški prvaki med člani in mladinci. Celotno število občanov in redno aktivnih športnikov 11.623 kaže, da se vrhunski šport tudi v naši občini postavlja na noge.

In kako bo v jeseni? Jesenski čas bodo občani izkoristili za razne pohode, krose in strelska tekmovanja. Priredili bodo tudi plavalni tečaj za odrasle neplavalce. Poleg organizacije seminarjev za telesnokulturne delavce je najpomembnejša priprava programov društev in ZTKO za prihodnje leto, saj želijo telesnokulturni delavci preiti dosedanje slabosti - zamujanje ter pripravo akcij in tekmovanj „na pamet“.

Igor Matičič

Po besedah domžalskih telesnokulturnih delavcev so se lahko naši občani v prvem polletju udeležili raznovrstnih športnih tekmovanj in prireditev iz meseca v mesec. Mimo tekmovanj v košarki in nogometu je domžalska ZTKO pripravila po načelu „Za vsakogar nekaj“ precej množičnih akcij in tekmovanj za mladino, delavce in občane.

V okviru množičnosti so telesnokulturni delavci pripravili 19 akcij in tekmovanj. V malem nogometu je 520 občanov odigralo v 7 kolih 351 tekem, tekmovanja v veleslalomu se je udeležilo 319 občanov, smučarskih tekov 102 in smučarskih skokov 55 udeležencev. Tudi sankanje letos ni bilo zanemarljivo, saj je tekmovalo 68 domžalskih sankalcev, 1100 udeležencev pa je bilo na smučarskih tečajih za občane vseh starosti.

Tekmovanja v namiznem tenisu se je udeležilo 24, streljanja 72 in odbojke 80 občanov. Tudi za pohode letos občani niso bili prikrajšani. Pohoda na Oklo se je udeležilo 480 občanov, pohoda na Rašico 450, pohoda na Stol 50 pohodnikov. Letošnjega pohoda „Ob žici okupirane Ljubljane“ pa se je organizirano udeležilo kar 3000 Domžalčanov. Na prvomajskem teku je nastopilo 150 tekačev, le 20 manj pa na trziškem teku aktivistov.

Tekmovanje ob občinskem prazniku se je v nogometu, košarki, streljanju, kegljanju in šahu udeležilo 285

(Nadaljevanje z 28. strani)
poleg hrupne Papirnice.

Peta slabost, za katero menim, da je že kar generalna napaka in zanjo ne najdem opravičila, je razbitost športnega parka v dva dela, ki sta vsak sebi slab kilometer. V času, ko se trudimo za čimvečjo racionalnost in prihranek, bomo podvajali infrastrukturo!? Vsak del ima namreč svoje parkirne prostore, slačilnice, tuše, elektriko.

vodovod, kanalizacijo, dovodne ceste in dohodne poti. Na ta način se bo podražila oskrba. Premalo se zavedamo, da je postavitev objektov en del, ki nas le trenutno udari po žepu. A objekte je treba kasneje vzdrževati. To je pa kronična pijavka, ki pije in pije, dovolj pa nima nikoli. Zato se mi zdi gradnja na dva dela razbitega parka povsem skregana z ekonomičnostjo.

Na koncu pa še nekaj vprašanj.

Ko naj smo prespali načrt za dom-žalski športni park, ki je bil bolj ideja, kot v bližnji prihodnosti uresničljiv objekt, saj so se vsi spraševali: „Kdo bo plačal?“, nam TKS ponuja načrt za nov sanjski objekt. Komu to služi? Verjetno samo arhitektu, ki je risal po naročilu. Naročnik je prav gotovo povedal, koliko in kakšna igra sčta naj projektant nariše. Na osnovi kakšnih in čigavih potreb?

Kako to, da se načrt pojavlja trenutek zatem, ko je bil sprejet srednjeročni načrt razvoja 81-85? Zakaj ni ob načrtu vsaj že grobega stalo in kdo bo plačnik? Ne gre pri vsem skupaj za taktiko: „Če naredimo velik načrt, se bo zgradilo vsaj nekaj, če pa majhnega realnega, bomo ostali praznih rok!“?

Igor Lipovšek

PRIJATELJSKO SREČANJE IZSELJENCEV IN ZDOMCEV

V soboto 18. julija 1981 je bilo pri domu v Kamniški Bistrici tradicionalno srečanje izseljencev in zdomcev. Škoda le, da vreme ni bilo naklonjeno prirediteljem. Čeprav je bil dež v Bistrici že pred pričetkom srečanja in ga na srečo med samim srečanjem ni bilo, je močan dež v Kamniku, Domžalah in Ljubljani odvrnil marsikaterega izseljenca in zdomca, da bi prišel v ta prelepi predel naše domovine.

Našim rojakom, predstavnikom iz občin Domžale in Kamnik, predstavnikom Slovenske izseljenske matice in številnim ljubiteljem planin so pevci Moškega pevskega zbora Solidarnost iz Kamnika pod vodstvom Milana Trčka najprej zapeli Pobratimijo, nakar je spregovoril predsednik Izseljenske matice podružnice Domžale-Kamnik tov. Janez Maleš. Posebej prisrčno je pozdravil rojake, ki so se vabilu odzvali. Med drugim je dejal:

„Ta srečanja so postala tradicionalna in se vrstijo že vrsto let z večjo, pa tudi manjšo udeležbo. Letošnje srečanje je še toliko bolj pomembno, saj se odvija v letu niza obletnic.

Letos mineva leto dni, odkar smo jugoslovanski narodi in narodnosti ostali brez svojega ljubljene maršala Tita, voditelja, stratega in tvorca neuvrščene, samoupravne, socialistične Jugoslavije, ves miroljubni in svobodoljubni svet pa brez prvega borca za mir v svetu, borca za enakopravnost vseh narodov, enega vodilnih ljudi v gibanju neuvrščenih. Tita ni več. Tito živi v naših srcih in trdno smo odločeni, da nadaljujemo njegovo pot, da sledimo njegovim idejam in naukom. To danes potrjujemo še enkrat ob vzhodu Kamniških planin, kamor se je tako rad vračal.

Letos mineva 30 let smrti velikega Slovenca Louisa Adamiča. Čeprav je večji del svojega življenja preživel v tujini, na svojo domovino ni pozabil. Imel je dovolj poguma, da je širil resnico o NOB, da se je boril proti krivicam preganjanih in izkoriščanih na tujem in v tej svoji bitki končal svojo življenjsko pot.

Letošnje srečanje poteka v okviru praznovanja občinskega praznika občine Kamnik, ki ga proslavljamo v spomin na tiste tragične dogodke, ko sta 27. julija pred 40-letji dala svoji mladi življenji skojevca Mlakar in Miklavčič za to, da danes lahko v svobodni domovini uživamo sadove revolucionarne borbe in povojne izgradnje.

Člana odbora Klara Perčič in Anton Miklavčič sta ob koncu govora položila venec k spomeniku padlih nedaleč od doma, nakar je v imenu Slovenske izseljenske matice spregovoril član IO Matice tov. Srečo Berčič.

Slovesnost so popestrile številne narodne noče iz Kamnika in Komende, ob veselih in poskočnih vižah so pa

poleg rojakov zavrteli predvsem številni ljubitelji planin. Vesela pesem in glasovi harmonike so odmevali še pozno v noč. Zares škoda, da je dež ponagajal, da ni bilo prisotnih več naših rojakov.

Med izseljenci je bila tudi 87 letna Helena Kaplja, ki že več kot 60 let živi v Ameriki. Zato naj kar tu objavim kratek razgovor z njo. Takoj je bila pripravljena na pogovor.

„Veste staro domovino sem že velikokrat obiskala. Tujina je pač tujina, doma, ki ga imaš v stari domovini pa nikoli ne moreš pozabiti. Letos sem prišla 3. julija. Ker doslej še nikoli nisem bila na izseljenskem pikniku v Škofji Loki, sem se odločila, da grem letos tja in ni mi bilo žal, bilo je zares lepo. Sedaj živim pri nečakinji Pepci Žebovčevi na Viru v neposredni bližini svojega doma na Viru št. 1 pri Bežjaku, ki je bil med najstarejšimi na Viru.“

„Ali ste morali že kmalu na delo, da ste si ustvarili boljše pogoje za življenje?“

„Da prav kmalu. Doma nas je bilo 8 otrok in za vse ni bilo dovolj kruha. Še ko sem hodila v ponavljalno šolo v Dob in mi še ni bilo 14 let sem hodila v službo v takratno kartonažno podjetje Jožeta Petriča na Viru, kjer ima sedaj prostore tovarna Tosama. Po končani osnovni šoli sem se najprej zaposlila v takratni Polževi slamninarski tovarni pri Josipu Oberwalderju, kjer sem delala skoraj 2 leti, nakar sem se zaposlila v nekdanji Kurthalerjevi slamninarski tovarni – sedaj Alko. Za tem sem bila približno 4 leta v nekdanji Vovkovi tovarni pri Jakobu Oberwalderju – sedaj Universale. V vseh teh tovarnah sem bila šivalka slamninkov in sem obvladala šivanje slamninkov na vseh različnih strojih. Nekaj časa sem bila tudi v njihovi podružnici na Dunaju in to med 1. svetovno vojno. Ko sem šla po vojni domov po hrano, me ko sem se vrnila niso več sprejeli v službo. Pisala

sem sestri v Ameriko, ki je bila tam že pred 1. svetovno vojno, če lahko pridem tja za nekaj let. Poslala mi je potrebne dokumente in tako sem se skupaj z Rožo Štifterjevo in nekaj deklet iz Doba ter publicistom sedaj že 90-letnim Frenkom Česnom iz Doba peljala z ladjo preko luže v novo domovino Ameriko. Tu sem delala pri številnih podjetnikih, kar mi ni bilo težko, ker nisem bila poročena in vezana na družino. Upokojena sem bila, ko mi je bilo 62 let, šivala sem pa kljub temu še do 75. leta. Seveda takrat ko sem šivala ni bilo pokojnine.“

„Ali ste večkrat prihajali v staro domovino?“

„Da večkrat. Prvič sem bila doma leta 1926, kasneje pa še 1931, 1934 in 1938, ko sem ostala doma leto dni, ker sem imela bolno mamo. Leta 1939 sem zopet odšla nazaj in delala vse do leta 1952. Po drugi svetovni vojni sem bila tudi že večkrat doma, nazadnje pred dvema leti. Najraje sem potovala z ladjo, leta 1979 sem se pa prvič peljala z avionom.“

„Kje ste pa živel v Ameriki?“

„Nekaj let sem živel pri sestri, nekaj let pri prijateljici, ko pa se je pričela 2. svetovna vojna sem dobila svoje stanovanje in v njem živim še sedaj.“

„Ali se je v stari domovini dosti spremenilo?“

„Da nekaj neverjetnega. Leta 1952 ko sem bila tu še ni bilo vse tako lepo, ko sem pa prišla čez 3 leta je bil viden neverjeten napredek in če bi bilo doma tako kot je sedaj pri vas ne bi šla čez lužo s trebuhom za kruhom.“

„Kaj pa s Slovenci, pridete kdaj skupaj?“

„Da, dobivamo se v nedeljah, največ vsako tretjo nedeljo, ko nas pride več skupaj in se pogovorimo o vsem kaj je

novoga. Ob tej priliki nam mladi pripravijo krajše nastope.“

Helena Kaplja, ki je še neverjetno živahna in ima odličen spomin, kaže da si je komaj naložila 7 križ in ne, da ima že kar 87 let, želimo, da bi bila še dolgo zdrava in da bi še velikokrat prišla v staro domovino.

Ko sem jo pred dnevi obiskal je bila pri njej njena dobra prijateljica Ana Krasna, pisateljica knjige „Med dvema domovinama“ znana kulturna delavka in publicistka med Slovenci v Ameriki, ki sedaj že več let živi v Ajdovščini.

Prečital sem ji sestavek. Opozorila me je, da Helena, ki je vse preveč skromna ni vsega povedala, kajti med zadnjo vojno je skupaj z njo, Louisem Adamičem, Zlatkom Balokovičem in Etbinom Kristanom veliko pomagala tako moralno, gmotno in politično pri delu organizacij za pomoč stari domovini, saj ni manjkala na nobeni prireditvi v New Yorku in okolici, namenjeni tej pomoči. Ob vrnitvi v staro domovino je bila tudi pri Titu. Ani Krasna hvala tudi za te podatke.

Želimo le to, da bi na prihodnjem srečanju v Bistrici bilo vreme bolj naklonjeno, pa bo tudi obisk večji kot letos.

Tone Ravnikar

DOPISUJTE
V NAŠE
GLASILO!

LEPOTA OTROŠKE GLASBENE GOVORICE

Ponedeljek, 8. junij 1981, kinodvorana v Radomljah, ob 20. uri se je začel koncert otroškega in mladinskega pevskega zbora.

Suhoparen in telegrafski začetek, boste dejali temu mojemu poročilu. A vam vendarle želim pričarati lepoto in vedrino otroških želja, ki so vrele iz njihovih src ta večer. Bilo je čudovito, enkratno, verjemite mi!

Otroški zbor je začel večer s štirimi pesmimi slavnih skladateljev (Schubert, Schumann, Chopin, Beethoven). Čeprav je v začetku še „kosila trema“, pa so z vsako naslednjo pesmijo otroci izvajali iz svojih grl vedno bolj jasne in čiste glasove – otroške glasove. Če je v začetku morda še malo „hreščalo“, pa je po dvanajsti pesmi, kolikor so jih zapeli, postalo vse tekoče, uglajeno. Prav, kakor so nameravali. Pri poslušalcih je bil njihov nastop zelo lepo sprejet. Kako tudi ne, ko pa so s pesmimi izvabili tako preproste, a vendarle zlate besede: svoboda, otrok, sonce, mir, kresnička... In svoj nastop so končali s pesmijo, kjer si vroče želijo, da bi se sleherni otrok na tem našem lepem planetu lahko še dolgo igral, da bi bili vedno prijatelji, da bi ostali otroci... Zvenelo je iskreno in prav zato je dvorana skrbno prisluhnila. Zato, ker so nam otroci znali iz zavesti izvabiti spomine na naše otroštvo, morda na podobno sodelovanje v pevskem zboru, ko smo hodili še v osnovno šolo. In za trenutek se nam je zazdelo, da smo spet otroci, da bi spet zmogli skupaj z njimi zapeti narodno Pastirc pa pase.

Se nekaj vzpodbudnega je bilo: nekaj pesmi je bilo zapetih tudi tako, da je male soliste spremljal zbor. Najbolj nam je ostala v spominu pesem R. Rogers-a Do-re-mi. Prav prisrčno je uspela ta kombinacija. Vse pesmi pa je v celoti spremljal na klavirju njihov zborovodja.

Za njimi je nastopil mladinski zbor s prav tako zelo pestrim programom. Za začetek so nam zapeli Oj, lepo je res na deželi in Potrkani ples; in takti teh pesmi so nas zvalili, da smo začeli vsak zase prav potihno potrkavati po tleh – kar prsti so nas zarsbeli... Navdušila nas je tudi francoska narodna Hočeš

hčerka, kjer mati sprašuje svojo hči, kaj naj ji da, da bo dekličino srce spet veselo – in ponuja ji rdečo kapico, pa šopek belih rož – a dekle vse to zavrne in pravi, da si najbolj želi mladega postavnega fantiča. Zares, ljubka pesmica!

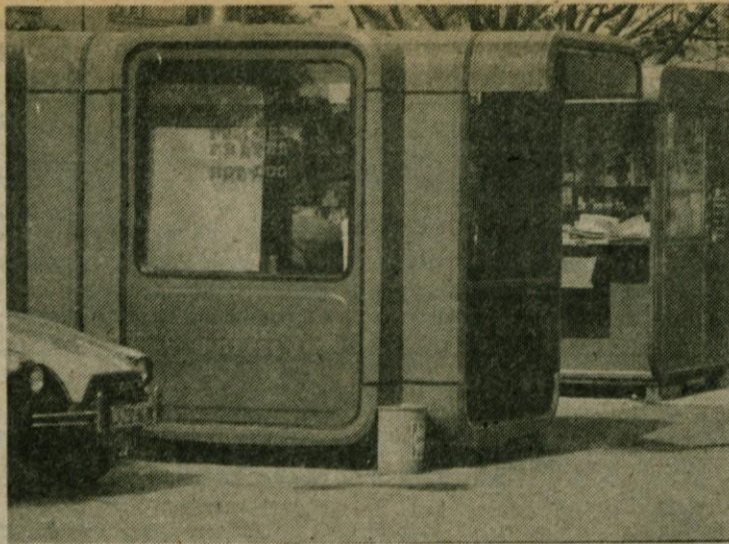
Mladi pevci pa so nam znali odgovoriti na vprašanje (v pesmi) Kaj je to mir! Cisto na koncu, ko so našli že vse, kar simbolizira mir, so preprosto povedali: „... mir je najenostavnejša, najpreprostejša in najbolj vsakdanja stvar na svetu!“ In mi smo jim verjeli!

Na koncu se je sedemdesetim grlom mladinskega zbora pridružilo še začetnih petdeset deklic in dečkov iz otroškega zbora: združeno so zapeli pet pesmi in zadnja je bila najlepša: Hvala ti Tito „... za naše detinstvo... za bratstvo edinstvo... in tega, kar imamo, nikdar več nikomur ne damo!...“ Skandiranje v dvorani se je po koncu pesmi pridružil še en močan in iskren aplavz, namenjen mladim pevcem in njihovemu vodji Tomažu Habetu, ki je znal iz teh sto dvajsetih src izvabiti najlepše besede, najlepše glasove... In aplavz je bil tudi naša zahvala tov. Titu, da smo mu zares hvaležni in trdna zaobljuba, da bomo ohranili njegove in naše pridobitve svobodne domovine.

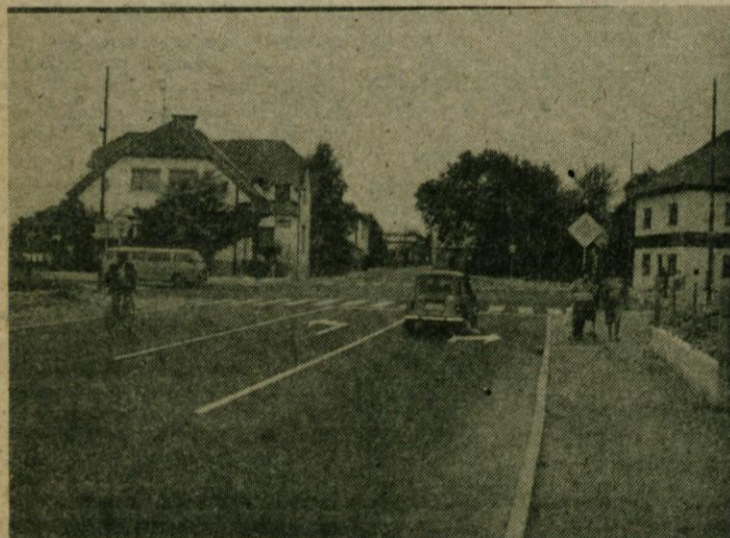
Pa še nekaj moram omeniti, kar je vredno pohvale: vsak poslušalec je ob vstopnini (ki je bila res simbolična) prejel še ličen program koncerta. Tako smo lahko med petjem poškilili vanj, če smo slučajno pozabili, katero pesem zbor izvaja in predvsem, kdo je skladatelj; čeprav je bila vsaka pesem predhodno tudi napovedana.

In kaj naj napišem za konec? Kar koli bi še dodala, bi bilo premalo. Mladim in njihovemu pevovodji gre vsa zahvala in nenazadnje tudi vzpodbuda za prihodnje. Verjemite, radi vam bomo spet prisluhnil, ker ste nas prepričali o lepoti glasbene govorice in ker ste znali pričarati enkratno vzdušje ponedeljkovega večera.

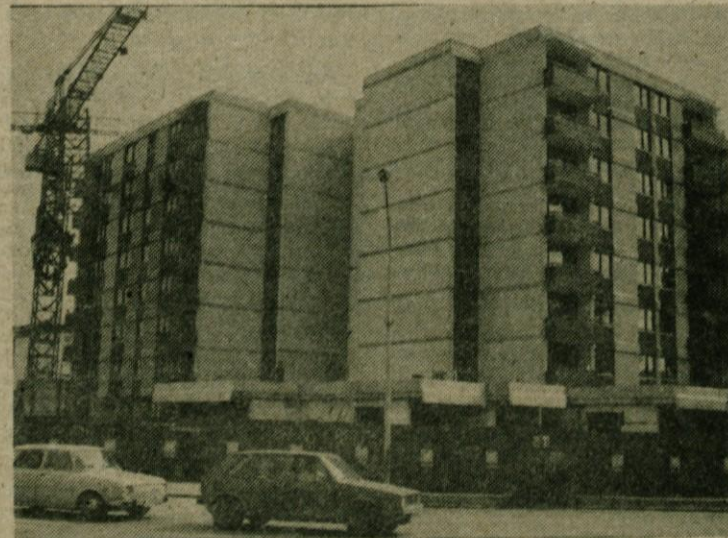
Olga Cerar

V centru mesta na ploščadi pred trgovino Slovenijaavto smo dobili nov kiosk. V pomanjkanju ponudbe „hitre“ priprave hrane v novem kiosku ponujajo pommes – frites ter vroče hrenovke. To je prva taka ponudba v domžalski občini in prav bi bilo, da bi pristojni občinski organi v okviru svojih pristojnosti in zagotovitvi sanitarnih in drugih pogojev – omogočili tudi še kaj drugega (kuhanje kave, čaja ipd.) Lastnik kioska, ki je dobil domiselno slovensko ime „LAJBEČ“, ima take zamisli...

Z novim križiščem v Preserjah bo zagotovljena večja varnost v prometu za vse občane severnega dela občine

Blok SPB-2 v centru Domžal je tik pred zdajci. Tele zelene planke kmalu ne bodo več skrivale novih poslovnih prostorov

PRIREDITEV V KINOLOŠKEM DRUŠTVU DOMŽALE

V nedeljo 10. maja smo organizirali za naše društvo 1. meddruštveno tekmovanje službenih psov oz. tretje po vrsti v letošnjem letu po koledarju kinoloških prireditev za leto 1981. Prireditelj je bila na društvenem vežbališču pod Šumberkom, tekmovanje na sledi pa se je odvijalo na travniku v Dobravi pri Crnučah. Prijavljenih je bilo 13 tekmovalcev. Tekmovanja se je udeležilo: 10 tekmovalcev. Trije prvovrstični tekmovalci so prejeli za spomin lično izdelane lesene krožnike, katere je izdelal tov. Janko Kavalari iz Hrušice pri Jesenicah, ostali tekmovalci pa so prejeli diplome. Sodila sta sodnika Bruno Končan na vežbališču in Stane Koren na sledi. Svoje delo sta opravila v redu, saj ni bilo nobenih pripomb tekmovalcev, samo razpoloženje med tekmovalci pa je bilo prijetno. Med tekmovanjem je prišlo dvakrat do krajših prekinitev, ker se je delo na sledi odvijalo počasneje oz. je bil teren za sled oddaljen čca 5 km od vežbališča. Ozvočenja na vežbališču ni bilo, ker nimamo možnosti dosega električnega toka, zato je tekmovalstvo potekalo bolj v mirnem vzdušju. Za bodoče bomo skušali preskrbeti agregat in si tako omogočiti ozvočenje preko katerega bi gledalcem lahko podali komentar o potekanju tekmovalstva.

Trenutek napada na napadalca

Da smo tekmovalstvo lahko izvedli gre zahvala Lovski družini Pšata, njenemu predsedniku tov. Ljubanu Zadniku in gospodarju družine tov. Ivu Kraju in končno celotnemu izvršnemu odboru, ki so nam v težavi, ko nismo dobili dovoljenja za uporabo terena za polaganje sledi v bližini vežbališča, z velikim razumevanjem priskočili na pomoč in nam dovolili uporabo terena na njihovem lovskem področju. Upamo da jim z našo navzočnostjo nismo v lovišču povzročili škode, saj smo poskrbeli za to, da so se tekmovalci strogo držali zahtev lovske družine.

Druga prireditelj, ki smo jo imeli v soboto 30. maja, je bila ocenjevanje zunanosti športnih in službenih psov. Na ocenjevanje je bilo privedenih 30 psov, od tega 19 nemških ovčarjev.

Sodnika sta bila Leon Žener za nemške ovčarje in Miroslav Zidar za ostale športne pasme. Vreme je bilo lepo, sončno tako, da je tekmovalstvo potekalo v prijetno zadovoljstvo sodnikov, vodni-

kov psov in končno tudi prireditelja. Obiskovalci, katerih ni bilo ravno veliko, so z zanimanjem opazovali delo sodnika, vedenja psa, ko ga je sodnik meril in pregledoval in končno tudi živčno napetost posameznega vodnika psa, ko ga je skrbelo, kakšno oceno bo dobil njegov ljubljenec in kakšne napeke bo na njem odkrilo budno oko sodnika. Ob tej priliki, se je vpisalo tudi nekaj novih članov, ki do sedaj niso bili včlanjeni v Kinološko društvo, ker so spoznali iz razgovorov članov, da je koristno biti član društva. Vsak član je redno v začetku leta obveščen o celotnih kinoloških prireditvah preko članske izkaznice in revije Kinolog, o letnem planu dela v društvu, pa so vsi člani obveščeni preko posebnega obvestila. Prav tako se člani lahko obrnejo na društvo z različnimi problemi, kjer se ti skušajo rešiti ali pa dobijo nasvete, kam naj se obrnejo, da bodo rešili določen problem.

Janez HRIBAR

Skupina „KOBRE“

ROCK KONCERT NA PROSTEM

Starši, ste mogoče opazili, da so bili vaši pubertetniki sredi junija veliko bolj pridni kot ponavadi? Seveda, bali so se, da jih ne boste pustili na koncert Janija Kovačiča!

Komisija za kulturo pri Občinski konferenci ZSMS je za zaključek sezone pripravila na ploščadi pred Veleblagovnico koncert rokovskih skupin.

Na začetku so se predstavile, kot edini predstavnik naše občine, Kobre. Za njimi sta igrali skupini Lotos in Martin Krpan iz Ljubljane. Seveda pa je večstoglavna množica mladih najtežje pričakovala Janija Kovačiča, ki je na oder stopil kot zadnji. S kitaro, prodornim glasom

in svojo „himno“ (Jest grem gor na Škofl'co ...) je povzročil val navdušenja, prisotni pa so ga, bolj ali manj uspešno, spremljali s petjem. Janijeve pesmi so med mladimi tako priljubljene, da se mu z besedili sploh ni bilo treba truditi, saj so jih poslušalci pred odrom znali na pamet.

V čem je Janijeva odlika? Nihče doslej pri nas v glasbi še ni tako odkrito, neposredno in resno pristopil k socialni problematiki, malomeščanstvu in razlikam v naši družbi, poleg tega pa na vsakem koncertu naveže izjemno pristen kontakt s poslušalci.

Igor Lipovšek

Pohodniki na eni izmed poti po poti spominov občine Domžale

slamice iz slamnika

servis za radovedne občane

SLAMICE IZ SLAMNIKA

Preserje niso kdovekako znan kraj med Domžalami in Kamnikom. Le nekaj deset duš štejejo. Če še ni znan pa še bo! Kajti gradijo tako veliko križišče, kakršnega še Ljubljana nima. Občanom pripovedujejo, da grade varno križišče. Ampak to ni res, saj bo hudo nevarno. Utegne se namreč zmotiti kako letalo, namenjeno na Brnik in pristati v Preserjah. Zvedeli smo, da želijo tako letališče zgraditi tudi v Radomljah.

Pred dnevi je ena od delegacij iz drugih republik na obisku v Domžalah spraševala kje so vinogradi ali vinska klet. Ne niso bili žejni – gostje, na to provokativno vprašanje jih je navedel pogled na trume strokovnjakov na avtobusni postaji, ki so si strokovno ogledali najaktualnejšega med sejmi v Ljubljani – vinskega.

Pred stavbo družbenopolitičnih organizacij občine so postavili gromozanski žerjav. Pravijo, da bo dvigal. Priporočamo, da bi najprej dvignil – zavest delegatov.

V nekaterih domžalskih gramoznicah je velike količine peska, mivke in drugih gradbenih materialov vzela noč. Na obrežju Kamniške Bistrice prav tako: zastojkarski pesek, mivka, drevesa...

Nekateri domžalski občani se boje, da bodo glede na dejstvo, da so Domžale še vedno na Gorenjskem – ponoči popili celo Bistrico. Tudi ta je zastoj.

Čarovniki posebne sorte so v poletnem času z zvezdicami klasificirali domžalske družbene in zasebne gostilne. Ti čudodelniki so uspeli opraviti to delo v poletnem času kljub dejstvu, da je bila večina gostiln zaprta.

Donedavna se je kamniška umazanija po kolektorju pretakala v tri domžalske TOZD Komunalnega podjetja. Sedaj pa je v Domžalah čutiti veliko olajšanje. Umazanije sicer ni manj, toda odkar je čistilna naprava svoj TOZD – se odplake pretakajo tako rekoč usmerjeno. V eno TOZD. To pa je velik napredek in odtlej je vse drugače.

Ribe v domžalski občini poginjajo na debelo. To je postala v Domžalah že tedenska zakonitost, na katero so se občani že navadili. Ker v preteklem tednu ni bilo izjemoma nobene zastrupitve rib javno sprašujejo: Kaj je narobe z vami, tovariši galvanizerji?

Glavni urednik našega časopisa Carlos Aligator je bil evidentiran za več funkcij v več teles.

Med drugim so ga glede na izkazane plesne kvalitete evidentirali tudi za glavnega koreografa Brazilske folklorne skupine – Brasil Tropical.

Dne 17. 9. tega leta je bil v hali Komunalnega centra v Domžalah pripravljen zabavno množični program „Zlatni glasovi“ na katerem so sodelovali Nedeljko Bilkić, Meho Puzić, Miki Jevremović, Novica Negovanović in drugi.

Istočasno pa je bila v kinodvorani tudi predstava slovenske monodrame.

Bralci lahko sami ugibajo na kateri prireditvi se je trlo ljudi, kje pa ne... Uganili?

V Domžalah smo stabilizacijsko zoževanje vzeli tako resno, da celo SPB-1 gradimo kvizku v konus.

Domžalski HELIOS letos odkupuje od zasebnih kmetovalcev krompir – ki je zelo dobro obrodil tudi v naši občini. Pa imajo kmetje res krompir, da imajo kje prodati svoj krompir...

Na koncu Prešernove ulice so neznanzi ukradli velik znak STOP. Strokovni službi, ki bo postavila nov znak priporočamo, da si poleg novega znaka „STOP“ izmisliti in postavi še znak „Ne kradi prometnih znakov“

Ljudem marsikaj uspe; tudi to, da se zakopljejo v pesek, mivko, seno...

Poseben uspeh pa so dosegli v zasebni hiši na koncu ulice Veljka Vlahovića, kjer jim je uspelo, da so v smeti zakopali celo hišo. Občani si zanimivost lahko ogledajo med šesto uro zjutraj in 6. uro zvečer.

Pripominjamo, da si hiše ne bodo mogli ogledati, ker je zakopana, smeti pa so svojevrstna zanimivost, saj jih je toliko zbrati na enem kupu dejansko zelo težko.

Te pa si lahko ogledajo. Vstopnine še ne pobirajo.

V Mengeši, Domžalah ino drugih vaseh naše srenje so jeli nekateri mladi samo o panku besedičiti ter se tudi sami opravljati in ponašati po pankovsko. Na znanje mi je bilo dano, da je bilo vmes nekaj jako mladih deklet in drugih ženskih oseb, ki jih na večer doma ne pogrešajo. Moške in ženske persone so dajale vso čast pijači, ljubavi in sličnim zemeljskim veselim uricam. Akoravno sem že malo v letih, bi jaz prav zato rad pankrokovnjač ratal. Mene pijača, ženske osebe in nočno življenje jako interesira.

„Sapramiš!“ je zaklel Peter Toča, ko sem mu jel o tem razkladati. „Če te zalotijo starši teh mladoletnih oseb, lahko pride konec tvoji rokovnjaški karieri.“

„Ti zgubljeni lemenatar!“ sem ga dregnil med rebra. „Akoravno si učena betica, malo veš. Kdo bo mene mikastil, prosim te, ko pa še mladoletne mladine starši in starejši ne popravijo.“

Ako bi dobil kje še kakšno brenkalo, bi postal prvi pankrokovnjač na Balkanu. Hropsti znam bolje nego Jani Kovačić, zmerjati policaje in njihove podrepnike pa še mnogo mnogo bolje ko on. Na Kolovcu bi priredili prvi rokovnjaški pank fest, tako da bi samega Stefana Poljaka mogli prepoditi.

Kani pa biti še ena zadrega, ker pisati ne umem od rojstva naprej, zato moja oseba ne bi pisala po zidovih punk, plunk in pank, nego bi se morebiti navadila pisati le veliki A, kot anarhija. Mi, rokovnjači, smo bili od starih časov za anarhijo, le Veliki Grogga tega ne vzame za svoje. Zna se, da je preveč za ljubljene v Polonico, pa mu druge mladoletne osebe v ženski opravi niso od nekaj kaj dosti dopadle.

To bi skakali na policijah, ako bi vsi rokovnjači pankerji postali. Razume pa se, da se ne bi dali prijeti, akoravno nqs bi iskali. Pankrokovnjači bi bili istinito prava svojati.

To premislivši sem krenil kupit konjak in brenkalo, da bom začel loviti nanju mlado meso.

Eks pank pozdravl rokovnjač Žonta

ROKOVNJAČI ŽONTA

Ne bi se rad protivil našemu kolovodji Groggi, a v zadnjem času sem zazpal, da ne ume z moderno dobo vstric hoditi. Te zamerkenge naznačim samo vam, drugači pa sem raje tiho ko riba pod vodo, kajti toliko soli še vedno imam v glavi, da je ne bi naprodaj nosil, glavo, ne sol.

Stvar pa se v tej lučipostavi pred vas, da se veliki Grogga sploh ne interesira za muzikalne moderne struje, ki so jelo preplavljati ondote kraje in ljudi. Reč je o punku, plunku ali kako se že pravi. Bojec govori temu kar pank, kajti izvanredno se rima na sank, Bojec pa je pečen in kuhan za sankom doma.

